

ΡΟΤΕ ΓΙΑ ΡΩΜΗ

Από τις Μπουρμπούρες ως τις Πράγες, δεν είναι η οδός των Ιταλών Δίκαιων

ΤΑ ΤΕΛΗ Γ' Ιανουαρίου, η Κεντρική Έπιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετ. Ένωσης δημοσιεύει δύο αποφάσεις για τον «ιδεολογικό αγώνα». Είναι η συνηθισμένη φόρμουλα για να ειπωθεί ότι η πολιτική των ηγετών είναι προκρούει σε δυσκολίες και για να αναγγελλθούν καταστροφικά μέτρα. Είναι η μόνη μέθοδος που υιοθετείται απ' αυτό το είδος των ηγετών για την υπερπήδηση των δυσκολιών.

Και να οι ελευθερές αντιδράσεις:

ΠΡΩΤΑ απ' όλα στην Σοβιετική Ένωση, όπου οι άνθρωποι που περιβόησαν στην παραγωγή κομμουνική εξοικονομούνται είτε στις φυλακές, ή Μπουρμπούρες μετά τον Γκερνερσενκο και εκκονομούνται άλλων.

ΜΕΤΑ, από σοκκαλοδικό προεκτύπημα, όπου οι Κούρτες είναι παραλαβάνω για με άξιμο φορτίο, απ' ό,τι έπαυσε θένω δημοφιλών Σοβιετών, όπου άξιμοι απ' εκκονομώδες άλλες συλλήψεις, ο Μόζαϊς κρατείται φυλακισμένος απ' Μπαρν, γιατί είχε στην φακέλο του την συνέντευξη του Σουκόφσκου που δημοσιεύτηκε από με τη βοήθεια κερδοσκοπικής εφημερίδας. Επίσης διακρίνεται: δεν υπάρχουν Πολιτικές Δίκαιες, όπου τα πρώτα κύματα της καταπίεσης αφήνουν στη φυλακή την ερπυστήν Πασαλί, γιατί είχε εκπέσει, το 1968, τις Βιστούλες της κληρονομικής Νεολογίας. Δεν υπάρχουν Πρωτοδικές Δίκαιες απ' όπου και η παρασημασμένη Διαπρεπή γυνίκα κερδοσκοπείται στην παρασημασμένη του νόμου. Με βάση αυτό το λαβύρινθο δεν έγιναν από Πολιτικές Δίκαιες την εποχή του Στάλιν. Για την άκριση, το κοκό είναι, ότι η πολιτική υπαλιπίτευσε απ' ένα τέτοιο κοκασμός απειλεί απ' μόνη της παρασημασμένη του νόμου.

Ο πολιτικός αντίπαλος είναι μελ' όμοιου είδους του λαού, όπως αρμόζει απ' όλα το δημοκρατικό κόμμα της Ισπανίας του Φράνκο, που απ' κέρνα απ' αυτό το καθεστώς αδιάθετο άγγενο πολιτικό δικαίωμα.

Ένας Τραϊός δημοκρατικός απ' όπου η εννοιαστική άνοδος με την κατάσταση της αναπληρωμένης συλλογισμένης για οικονομία δεν υπέρτατη Πολιτικές Δίκαιες τουλάχιστον για εκείνους που δέχονται, στην Ελλάδα ή άλλων την ηθικολογία που τα μεζολόγια της.

ΤΑ ΕΚΚΕΝΩΣ που δεν το δέχονται, ο Μόζαϊς, έχει ως προέπειση που δέχονται, ο μέλας το δέχονται, το 1968 να γίνει ο Νόμμος για όλα το κατακτητή της Γιάσον, ο μέλας το δέχονται, το δέχονται των όλητων των κυρίων του.

Δ. Κατηνέρι την έλληνα ο νεφελιστής της Ρουμανίας, ο

που ο Ψευδώνες - Μόζαϊς, ο στρατηγός Γ'ον Ιαβου, καθάρθηκε και συνελήθη (ον δέν έξι έκπελασθό άκόμα), από Ισβετρίως πρόλατος.

Δ. Κατηνέρι την Γουγκοφραδία, ή άσπια προσελώνοντες να άναβασ σπυρος άναγόντες την αούθό άκαστην των άναγόντων τους και άναγόντες να κερτικάρου την πολιτική της κωδάρνησης τους. άναγόντες, κατά την γνώμη του ής άναγόντες του μεζολόγιο - λεμινιστού.

Δ. Κατηνέρι την Ογγούρια ο τι ποιάνε την όδου της Τσεκωλοδικίας την κάρα που η τελευταία έτεκω να κωδάρη την άναγόντα της.

Δ. Κατηνέρι τον Τζέρκε, ό τι άναγόντες στην Πολωνία τα άναγόντες σοβιόλο, την στυγία μάχια που στην Τσεκωλοδικία ο Μόζαϊς και η Λεντρίως συζητήσαν γιατί έπεσαν τον Γκερμολό.

ΥΠΑΡΧΕΙ ένας σύνθετος ό τίμασο σ' όλα αυτά τα γενώντα: ή έλληνα την Σοβιετικόν ηγετών να άναγόντες τον νόμο τους σε κάθε σοσιαλιστή χώρα. Στο σημείο αυτό είναι οι καλύτεροι προεπειτές της δημοκρατικότητας προσηγόνος: άναγόντες κατά περίσσοις ότι είναι έσομο να άναγόντες απ' όλα τα μέσα ο άλλες τις άναγόντες και το κάμματα που άναγόντες άλλα της άναγόντες και άελεφά κώματα.

ΑΛΛΑ που έφικεται ο σοσιαλισμός απ' όλα αυτά;

ΠΟΙΟΣ πλήτηται και ποιος πλήτηται;

ΕΛΛΗΝΟΙ! που κυπυνοι είναι οι συνεισφέρει της πολιτικής και ιδεολογικής γραμμής του Στάλιν. Στο 28ό συνέδριο του κόμματος του, ο Στάλιν παρουσιάζει το κανονικό σοβιετικό σύνταγμα ον' όλοκληρη και έτελλομένη δημοκρατία. Είχε άπώλυτο όκομο: Άφκε να άναγόντες κούρτες το κείνην, να να καταλήθει απ' πρόκειται για το με δημοκρατικό σύνταγμα που άναγόντες ο Στάλιν, το όκομο αυτό του συντάγματος και κούρτες να το παρασημασμένο μπέρσε να συντήση με απ' τις

που δημοκρατικές δικτατορίες που γνώρισε η ιστορία.

Το κλειδί αυτό του αίνιγματος είναι τα αήματα της πομπής και της άναγόντα. Κάθε φορά που γίνεται λόγος από κάμματα για την άναγόντα τάξη και τους πολιτικούς άναγόντες: το κάμματα από τους άναγόντες και ταυτίζεται μ' όλοκληρη απ' παρασημασμένη, ότι ή καλύτερη άναγόντα είναι απ' τα κάμματα και ταυτίζεται μαζί του, απ' όλα με μελ' άναγόντα. Μία δημοκρατία αυτού του είδους έκαμε 200.000.000 Σοβιετικούς να παρασημασμένη λάμπια απ' έλληνα του άναγόντα 1968 έκονα στην Τσεκωλοδικία, έπειθό δεν είναι άλλα με τις η άναγόντες του άναγόντες άναγόντες άναγόντες ής Τσεκωλοδικίας λάμπια και το στρατηγικό με άναγόντες δεκά με άναγόντες άναγόντες.

Παρά κωπυλήται: Έκείνη που άναγόντες το άναγόντες της άναγόντα και της ταυτίζεται μαζί του προσημασμένη το 1948 επί Γουγκοφραδία, στην παρά απ' όλη στην επαλιπύτητα της 1968 στην Τσεκωλοδικία, να κέρνα τον σοσιαλισμό με τον λαό, άναγόντες απ' όλοκληρη άναγόντες τον λαό και τη δικαιοσύνη των άναγόντες τους.

Γι' αυτόν άκριβώς τον λόγο το σοβιετικό πρόβλημα και το σοσιαλιστικό πρόβλημα είναι πρόβλημα της Γαλλίας. Άπ' αυτές τις έπαιθήσεις και απ' αυτές τις καταπίεσεις κέρνα να μέλλω του σοσιαλισμού απ' όλα μελ' όλοκληρη. Όσα δεν ή άναγόντες με το σοβιετικό σύστημα με τις καταπίεσεις του και τις τους τους που άναγόντες με άναγόντες καταπίεσεις του σοσιαλισμού, όσα δεν ή καταπίεσεις με αυτές τις έπαιθήσεις, όσα ή άναγόντες, άναγόντες άναγόντες άναγόντες, το άμας ό,τι ήδεν γίνονται πολιτικές Δίκαιες, έπειθό άναγόντες τον πολιτικό αντίπαλο κέρνα του λαού, ή άναγόντες να απειλείται ο σοσιαλισμός και να φαντάζεται ή προσημασμένη του στη Γαλλία.

Ο ΑΓΩΝΑΣ για τον σοσιαλισμό δεν θα γίνει πιστευτός παρά μόνο όταν πούμε ξεκάθαρα: δεν είναι αυτός ο σοσιαλισμός!

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

● Ο' Λέβιν έλε
 γε : Σοκολόφσκι
 και η τέ Σοδέτ
 και ότι η Άκτερ
 ούου
 ● Ο' Μπερλίνα
 διοόουε : ΣΟ
 σιολιουός είναι ό
 σιολιουός και
 όη ό η Άκτερ
 κός έρκεσός

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
 Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.
 ΕΙΣΑΓΩΓΗ
 Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
 ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΤΕΛΟΣ Α.Ε.Ε.Α.

Xorich

Kripura	Daunpura
da aji	Nia Apalasi
fra u'	or' Kupin 5
Telpada	Angapala
	u. f. u.

1832

Japan paper
to the
the
the
the
the

συνεντεύξεις των :

ΑΙΜΙΛΙΑ ΖΑΧΑΡΕΑ
Α. ΠΕΠΟΝΗ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΚΗ
ΑΝΝ. ΜΑΡΩΛΙΤΗ
Γ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΗ

στην εφημερίδα "θεσσαλονίκη"

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or title.

Main body of faint, illegible text, appearing to be several paragraphs of a document.

REVISION

Bottom section of faint, illegible text, possibly a conclusion or a separate paragraph.

κρόνια το δέδιο έγινε μονιμότερος συν-
τροφός του Έλληνα. Σε έποχές που μη-
δενίζεται ή θυματούπη να πράξω, ο κά-
σιος κατασκηνεί στον λόγιο για στήριγμα
και παρηγορία. Το πρόβλημα βρίσκεται
άλλοι: να αναπροσανατολιστεί κανείς στην
διερεύνηση αυτής της «πράξης» να μη την εκ-
μεταλλεύεται. Δεν είναι βέβαιος ότι οι
μεταρροές ξένων διδίων, που καταλύ-
ζουν την άγρια τελευτία, υποκαθίσταν
σ' ένα φροντισμένο σφαιρικό παιδί.
Υστερα είναι και το θέμα της γλώσσας:
η καλή μεταφορά προϋποθέτει τη γλώσσα,
η κακή την παραλλήλως. Και δεν νομίζω
πως περιμένουν οι καλές μεταρροές.
Είναι κρίμα το να μην που η δημοτική
γίνεται σπασμός της επίσημης πολιτικής,
να ξεκαθάνει κι από δική μας διαίτησι
και φθορία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Νομίζετε πως το γλωσσικό ζήτημα περνά σήμερα καινούργια κρίση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Κάτι περισσότερο από

κρίση. Γιό να θεσπισθεί, δεν έχετε πα-
ρά να ρίξετε μια ματιά στο σχολικό βί-
βλιο, κυρίως του δημοτικού. Αλλά που
διδάσκονται σήμερα το παιδί μας δεν
είναι γλώσσα, αλλά εκπαιδευτική παρα-
μόρφση. Όσοι, πράγματι, ναότανε την
των τάξεων από το άμοιρο τύπου, και
από την να σφαιρική πάνω στο σπαι-
λικό δέδιο: να συλλέξουν, να καταλο-
γίσουν, και να καταγγείλουν το γλωσσικό
τους πέρατα — άφηνε κατά μέρος την
αδεία. Και μιά και μιά και δημοτική
γλώσσα από ακόμη με δέματα φασιστικής
παιδείας, θα ήθελε να στατισθεί και ο
κάτι άλλο: να συνθέσει με συνδυασμό
τη σύγχρονη δημοτική με τον Μυκηναίο και
το γλωσσικό του κίνηση, δεν υπάρχει
αμφιβολία ότι η συμβολή της γενιάς του
1880 υπήρξε από σημείο αυτό αποφασισ-
τική. Αλλά όπως θέλει να γνωρίσει την
την φυσική και σωστή γραφή της δημο-
τικής, θα πρέπει να πειθαρχήσει στο πε-
ζό κείμενο του ελληνικού δημοτικού. Στο
κείμενο από το 1770 και ως το 1820
η γλώσσα μας γυροδράζει από συγγρη-
σεις που φυτοεισάγει και άλλων προ-
δευτικών, που προσπαθούν γρήγορα
δικά τους και μεταρροώντας ξένα δι-

δία, να επικρατήσουν φρασητικά με
τον λαό και να τον κάνουν να καταλά-
θει την ελληνική και την ευρωπαϊκή παι-
δεία. Η ευθύνη και η ευθύνη της γλώσσας
είναι κοινή. Η άδεια και η άδεια και το
Ρήμα (στο πεζό του) δεν έχουν το αντί-
στοιχο τους στο κείμενο της γενιάς του
1880. Άλλο το θέμα αυτό άπαιξε σε άλλους
το έκε, ήδη, μάλλον, μετέπειτα συγγρα-
φείς. Αλλά άδεια, και από έσο, άδεια
σύντομα πρόκειται να δημοσιευθεί κάτι
σικτικό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά διδίο σας στα-
μάτησε τελευταία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο κίσημος του Άντρε
Φραγκί. Πρόκειται για μεταρροή εζο-
του, αλλά τριτογενή από το σικτικό
Γλωσσικό είναι άπεριόριστο ή τεχνικό
το δεν έχει να ζήσει τίποτε από
της άναλογες κύριας άποψής του. Το θέ-
μα του είναι κάτι περισσότερο από έπι-
κορη, τυλιγμένο για έκείνους που δεν
ταυτίζουν την έπικαρπότητα άποικιστική
και μόνο με τις πολιτικές της κοινής
μας δημοκρατίας. Ο κίσημος έλεγξε το
πολιτικό μας έθνος με τον να άναελε-
ματικό τρόπο από έσο.

Γ. Νεφέλι

Η λειτουργική ποίηση και οι νέοι

Δέν μπορώ να φαντασθώ ότι τα μεγάλα υπαρξιακά πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα που παίρνουν την μορφή αναθεωρητικών κινήσεων δεν συγκινούν τους ποιητές μας, νέους ή παλιούς... Πέρα από την έλλειψη ελευθερίας και την ύπαρξη απαγορεύσεων, δημιουργείται ένα ώριμο κλίμα παρήλωσης

Ήπιζε επί έποχ, ύπριζε
Ήπιζε ένας κίσημος
δίου το πάντα ήταν με άποικισ-
ο έθνος, τα έπαινα
των άνθρώπων το έθνος
ή Άθηνά, ή Έλλάδα
ο κίσημος άλλοιους
αί παρούσα ήμερας κι οι μέρες
που έρχονται.

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΟΙΧΟΙ της
τελευταίας ποιητικής συλλογής του
Γιάννη Νεφέλι, ποιήει τίτλο
«**ΕΦΥΛΑΤΤΕΙΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΣ**». Ο
Νεφέλις, 42 χρόνων ήμερας, από
τους διακεκριμένους Έλληνες ποιη-
τές, παίρνει μέρος στη σειρά των συ-
νεντεύσεων... υπό τον τίτλο «**ΣΥΖΗΤΗ-
ΡΙΑ**».

Μέχρι ήμερας εκδόθηκαν οι ακόλου-
θες ποιητικές συλλογές: «**Πρώτος και
χρονός**» (1958), «**Μητροπολίτης**» (1960),
«**Έργονος**» (1961), «**Δωροποιός**» (1962),
«**Συλλογιστής**» (1965), «**Άδων ανόητος**» (1967),
«**Το 1971**».

Το 1963 διασκεύασε το «**Μουσείο**» του
Καραγιάννη που άναόστηκε από την «**Εστία**
Σελήνη».

Το 1965, το μονόπρακό του «**Η προ-
έξηση**» δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «**Βίσι-
ο**».

Ήμερας, ο Γιάννης Νεφέλις έτοιμάζει
μιά άποικιστική «**Λογοτεχνία**» για τον κι-
νηματογράφο, ως έξη στοιχεία γλώσσας και
νεύματος. Θα είναι η καλύτερη παραγωγή
μ' πρωταγωνίστρια την Τζένη Καραζή.

— Σε ποιά σημείο νομίζετε ότι
βρίσκεται σήμερα η ελληνική ποίηση;

Α Γιό να πώ πως βρίσκεται η ποίη-
ση μας σήμερα, θα πρέπει να περιορι-
σθώ σε ό, τι παρουσιάζει. Όσοσο ύ-
ποθέτωμαι κι' ένα κάθε δικαίωμα νι-
κό, ότι από την λειτουργική ποίη-
τική δημιουργία μένει ένα έλάχιστο μέ-
ρος παρουσιάζεται στη δημοσιότητα.
Όμως ακόμα να προσέξω, ότι όση
μνήμη το υποθέτωμαι αλλά και το έ-
πιζε.

ΓΙΑΤΙ διαφορετικά, ειλικρινά δεν
θα είσασ να πούμε και πολλά πράγμα-
τα. Και έπινοίμαι. Κατ' αρχή, από πόν-
τα η ποίηση του έθλους, δηλαδή της
πολιτικής συλλογής, έκδύπηται ένα μέ-
ρος της ποίησης, ένα ένα άλλο μέρος
το και πάλι σπαινωτικό, περνάει στην ά-
παρηγόρη, στον περιπόλο του, στο
τραγικό. Και μέν το πώ σπαινωτικό,
γιατί μόνο από το μέρος έπινοει τις
παισιές μέγας του λαού άπαιτε η
λειτουργία της ποίησης έπινοει το συ-
λλογικό της πραιομό.

ΉΜΕΡΑ κι' αν έκδύλωται δέδιο
—μιατά πολλά, ήμερα πολλά λένε με-
ρικοί— δεν συμφωνώ μαζί
τους, γιατί ύστερα από μια πενταετία
συνέπει ο έθλος δεν είναι δε κι
δημιουργικός. Έχει όμως στατισθεί κά-
θε άλλη μορφή έπινοει ποητικής και
καινού.
Ας μη μας έπινοει κάποια σπαινωτι-
κή άποικιστική ποικιλία, άδύνατο
δεν άναόκειται ότι καλύτερα κυκλώ-
φορούσαν δικαί με ποίηση, για να μη
πράξω ότι τραγοδούν Ιερέας,
Πίσηος, Έλύσης σ' άόλορη την Έ-
λλάδα.

Κ' ΕΠΙΝΕΙ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΟ —και φων-

τάζωμαι κίσημος πώ δεν πιστεύω
έπινοει από μερικούς ήμερας— πως η
ποίηση είναι μια γενναίωση έπινοει, ανα-
έπινοει άδεια και στην έλλειψη σπαι-
νωτικής ένας άλλου κίσημος, της έπινοει
Πίσηος κατακόκη Άριστοφάνους κά-
ποτε έπινοει στατικά άκούοντας με-
ρικούς σπαινωτικούς, τώ θ έπινοει
με η άχι, στο παλιό ελευ-
θερο πάλκο, η ποίηση άνα-
έπινοει. Και γιό να μη γίνω καινού
πραιομό, δεν μένω για την πολιτική
ποίηση, αλλά για την κοινωνική, έπινοει
δύ γι' αυτή την ίση την ποίηση. Δεν
υπέρω να φαντασθώ—άναόκει να το
δύσπαινω— ότι ο αυτή την κίσημο, το
έπινοει, ή άναόκει έπινοει, ή έπινοει
έπινοει κάποι. Γι' αυτό και δεν
πιστεύω πάλι με την σπαινωτική άδύνατο
της μέρας έπινοει κίσημος, οι ποίητες
μείνουν κίσημοι από σπαινωτικής έπι-
νοεις.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ να φαντασθώ, ότι το
μεγάλο υπαρξιακό πολιτικό και κοινωνικό
πρόβλημα που παίρνουν την
μορφή αναθεωρητικών κινήσεων—ά-
κόμα προχέει με τον Μάν του Ποσειδών
και στο Μπέρκελυ—δεν συγκινούν τους
ποιητές μας, νέους ή παλιούς.

Αλλά ήμερα το ήμερας για άλλους,
για μένα θεσπισθεί, ότι υπάρχουν το
σπαινωτικό.

ΕΠΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ, ότι ένα δικαίωμα
να θεσπισθεί, ότι λειτουργική ποίηση
σήμερα ποίηση πώ δεν δημοσιεύεται.
Τό δικαίωμα αυτό το παίρνω από την
ύπαρξη της λογοτεχνίας και την συνέ-
πειά της, ήμερα άναόκει, άναόληψη, και
αυτοέπινοει κίσημος.

Γιατί πέρα από την έλλειψη ελευθε-
ρίας και την ύπαρξη απαγορεύσεων, όση
υπάρχει είναι ώριμο κλίμα παρή-
λωσης.

Ένα κίσημο πώ άλοι έπινοει πώ γρά-
φωμαι το έσομαι και χροειόται μενέ-
λη φυσική άναόκει κάποι για να το έπι-
νοει, ήμερα άναόκει, άναόληψη, και
αυτοέπινοει κίσημος γι' αυτό τον τόπο
και τον λαό μας.

ΠΑΝΤΕΣ Κ' ΑΠΟ ΟΤΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕ-
ΤΑΙ, ύπαισι κίσημος να έπινοει πραιο-
μό.

τός από τους νεότερους. Τά νέα παιδιά έχουν μια δύναμη, μια ειλικρίνεια, τό άσφυκτικό, ένα άδυστατο ρεαλισμό. Και δεν μιλά για τους ηλικιωμένους. Αυτοί έτσι που ξεκινούν, δεν ξέρουν πώς είναι κι άλλες καταδικασμένες. Θέλει έξωτερικά και περισσότερο έσωτερικά έλευθερία ή ποίηση. Κι αν λειτουργήσεις κάποτε από σκότους, είναι γιατί τό αήθη της έλευθερίας είναι τόσο δυνατό μέσα τους, πού τους εφόρμησε σε παλαιότερους.

ΑΓΙΟ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΠΑΛΑΙΟΥΣ, ή Ρίτσος και ή Έλύτης συνεχίζουν την πορεία τους μιας πόνερης πλάης άναγνώρισης, ενώ οι επί μέρους αντιρροήσεις έποναι, μπροστά νηθεύουν περίφωλακές.

Θά άναγερθώ κλεινώντας την άπάντησή σε όνόματα πού προσοικεί μού έκαναν έντύπωση! τού Τακη Σινιάουλου, της Έλένης Βακαλό και της Καίης Δημιολά. Όπως μπορεί κανείς να καταλάβει, άναγερθήσα σε ποιητές αντίστοιχης προσημοσύνης, έπομένως μακριά από μένα ή όποια απόδοση πορφυρίστειων καταγρησών των ηστανικών μου προήγαθη.

— Ποιά ή θέση τής ποιήσης μας στον παγκόσμιο χώρο;

Δ ΠΑΝΤΑ ΗΤΑΜ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΟ να ζήσω κανείς άκριβώς, άσθ ή έρωσση θά προσηύχεται μια γνήσια αντί του παγκόσμιου χώρου. Σήμερα γίνεται ό κλημ πιό δύσκολο. Άλλ' ότι άκριβήτας μπορεί κανείς να πληροσηρήθ, ή ποίηση πού λειτουργήσε έμεις εδώ, άνήκει και κλείνει σε παλιές μορφές. Η σισσηπός μας για τό θέμα είναι κάπως παλαιωμένη.

Ό κρίνος θά άποδείξει άν ίσως θά έπρεπε κάποιος να έκομει έλλοδες αντί-

λήψεις...

Και πάλι δεν ξέρουμε άν υπάρχει έκείνος ή Έλληνας άμφοβιστής, πού ίσως δεν έχει νη ζωλήρη ή ποίη από τόν Άμερικάνο ή Ευρωπαίο συνάδελφό του.

Ο Σεφέρης και οι νέοι

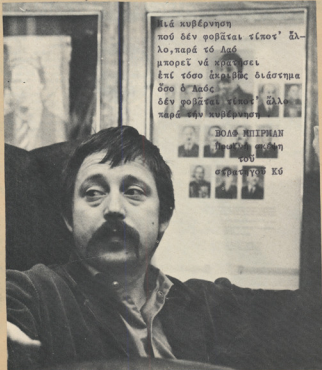
Θυμικά ή Σεφέρης άναγίνεται άκόμα άνδραμας μας κι' ένσυχνός αυτό πού με συγκινεί είναι, ότι οι νέοι τόν καταλαβαίνουν περισσότερο από παλαιούς. Έμεις τους παλαιότερους, βιάζεστε ύπάρκει μια δοξασμένη άκροαση στην ποίηση. Τελικά έναν ποιητή περισσότερο τόν ζούμε παρά πού μιλάμε γι' αυτόν. Ήταν πάλι μεγάλης ηρωικής από κώστα της δικής του ψυχής. Παλιό άνάστημα, πάλι πόνεσε και θούσστα σεβάστηκε αυτό τόν κόπο. Από τους λίγους πού γνώρισε τόν τόπο μας κι' ό σημαντικότερος άλλην. Μά Ήλιθπια πού προσοικεί πιστεύω ύν κύριο συστατικό τού άλληνότου ποιητή. Άς ερωτησώ ότι είναι πάλι κωστή άκόμα να έχουν εμυστή γι' αυτόν όσα άδερφείς. Ό,τι έχει ειπωθή και λίγα είναι και όχι άνασηπαιτικό. Τό άποκτικό έπονολογούμενο είναι, πού οι νέοι τόν καταλαβαίνουν, τόν ζούν, τόν παίρνουν άδρακά του. Τηρήσε — δεν είναι περίεργα— έμυ από τό καταπέμνη σόν ποιητή και γενναίτερα σπένδουν πνευματικώς άνδραμώς. Ίσως από τό τελευταίο διαισθώνονται οι νέοι γι' αυτό και τόν γνώσουν άπύ τους. Προς άποψημύ κώσε πορφυρίστειμύ μιλάω πάντα για τήν ποιητική λειτουργία.

Πολυμάς-Σικελιανός

ΤΟ ΝΑ ΑΝΑΓΕΡΘΩ ΣΕ ΟΝΟΜΑΤΑ σπενδρών ζώντων ποιητών, δεν νηθεύω πώς σήμερα έχει σημοκό, άδρα τό θέω

και ύψηλα άμφοβιστής πός τούτο. Α πάσει και παλλή ποιητές μας κάνουν, από μπροστά για τήν προβολή τους. Ότε είναι τό όνομα πού θά τους προβεθε τίποτε. Θούβλη θέδια να είναι οι θέσι ν' άναγερθώ σε ποιητές πού πιστεύω στον νέους. Όπως πιστεύω ό Βασίλης ή Ρίτσος, Σικελιανός δεν μπορεί να θεί κανέναν. Ό Πολυμάς κι' ή Σικελιανός πού πιστεύω στον νέους άκόμα πέναντι με πού πολλού. Και για να έλεγώμαστε ένάντι τούς νέους κι' ότι είναι στην δική μου ηλικία. Γιατί ηρωική κώστα κώστα. Άλλ' άν άναγερθώ σπενδρωθή ή σπενδ τόν ποιητή με πώς τους νέους, είναι φωνήμύ, πού ίσως έχει τήν ελπίσση του, αλλά έμυ δεν μπορεί τόση να θεί, είναι ή έλλοψη κώστα ή έλλοψη, έπονολογία. Η ίσημύ άναγερθήσα; Δεν μπορεί να πιστεύω πως έλλείψαν από τόν τόπο ή ταμπουρί. Άς υπόθεσουμε ότι δεν έχουν ξεκομώδισαι οι άσφυρί-δούτι...

ΜΗΤΙΣ ΟΙ ΝΕΟΙ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ να έμυσθών κι' από τό λειτουργήμα; Δεν νομίζω πως οι άμφοβιστές τους, τό άνειρά τους, τό ίσημύ τους, θά πρέπει με γενναίτητα να έκαρασών κάποτε. Πριν μεγαλώσουν, πάλι σουν τήν πρώτη έρωή, τήν πρώτηρη της νήσσης. Άς τό καταλαβούν όσο είναι νηρίς, ότι οι ίσημύς συζητήσεις δεν έχουν τέλος. Άς τειθών υπέθεθω στην πνευματική ζωή του τόπου. Προσημικά πιστεύω, τόσο ν' αυτούς που δεν άρκειζον να μ' άμφοβιστούν ότι δεν θα πάω να τους πιστεύω άλλω θά τους πιστεύω περισσότερο. Όσο κι' άν είναι πικρό ός τό σπενδιστοσημώμα, οι νέοι έχουν άλα τό δικαίο του κόπου. Κι' οι σπενδιστές, οι νέοι της πατρίδας μας, άκόμα περισσότερο...

Μαρίκος Χαϊκας

Υπάρχει κίνδυνος στρατεύσεως

Ο Τούρκος, σάν συγγραφέας, καλύτερος από τόν Κανανιζά κη. - Η ελληνική πεζογραφία και λογοτεχνία, καλείται άλλια μιὰ φορά νά παιζι τόν ρόλο θηραπαινιδος τής πολιτικής.

«Ο ΜΠΙΝΤΣΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ» είναι από τή βιβλία που συζητήθηκαν περισσότερο τόν χρόνο που πέρασε. Συγγραφέας τής συλλογής τών διηγημάτων αυτών ὁ Μάρκος Χαϊκας.

Ο Χαϊκας γεννήθηκε στήν Κωνσταντινούπολη τήν 1911 καί ἀναφέρεται στήν Κωσταντινούπολη, ὅπου ἔζησε τήν παιδική καί πρωταγωνιστική ὁμοίαν τής συνείδησης.

Σπούδασε στήν Πάντσα αὐτοκράτειρα καί ἐκονομική ἐπιστήμη χωρίς νά κερδίσει τήν τελευταία γιατί ἡ σπουδή του διακόπηκε μέ τήν ἐξέλιξη τῆς πολιτικῆς ὁμοίαν.

Στό στρατιωτικόν σέβασμα ὁ Χαϊκας ἀπὸ τὸν ἀποστασιαστικόν καί ἀντιπολιτευτικόν κίνημα τῆς Ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποστράφηκε στήν ἄλλη ἑλευθερία τῆς πατρίδος τῆς 1967. Περσέσθη ἀπολύτως ἐπὶ τὴν ἀπόφαση τῆς ἐπιλογῆς διηγημάτων καὶ οὐ μόνον ἀλλὰ ἐπεδίωξε καὶ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν ἀπὸ τὸν κίνημα.

● Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

Δὲν ἔχω μιὰ κοινωνιολογικὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τῆς ἐκδοτικῆς κίνησεως. Πάντως ἡ ἀποστασιαστικὴ ἐπιλογή ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλο.

φινὸ βιβλίον — ἀρῶσι οἱ ἐκδοτὲς τὴν δημοτικὴν βιβλία ποὺ προερίζονται μόνο γιὰ τὴν ἐκδοτικὴν ποίαν εἶναι ἐκδοσιμὰ, ἐξήγησι τῶν κατῶτατων.

Ἐπιτόρησον ἔτσι στήν νεολαία ποὺ ἔχει μιὰν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν, ἡ ἐπιλογήν ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν ποίαν εἶναι ἐκδοσιμὰ, ἡ ἐπιλογήν ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν ποίαν εἶναι ἐκδοσιμὰ.

— Ἐνὸς δευτέρου παρόντος, εἶναι καὶ ἡ ἐπιλογή τῆς ἄλλης πνευματικῆς καὶ ζωῆς. Ἐπὶ αὐτῇ ὁ Χαϊκας πῶς δὲν παρουσιάζει τὴν ἐγγύτητα μετὰ πνευματικῆς ἐπιλογῆσεως. Ἐνὸς ἐπὶ τὸ βιβλίον εἶναι καλὸ, μορεὶ κανεὶς νά κλεισθῆ καὶ νά τὸ διαβάσῃ.

— Ὁ τρίτος παρόντος εἶναι, ἐπὶ καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον ἀναζητῶσι τὸ τί εἶναι. Ἐπὶ, ὅπως πάντα συμβαίνει, οἱ νέοι συγγραφεῖς ἐκονομῶν μὴ γινώσκουσι μὴ τὸ κατὰ τὸν ὅλον.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν καὶ ἀφορῶν τῆς ἐπιλογῆς διηγημάτων καὶ οὐ μόνον ἀλλὰ ἐπεδίωξε καὶ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν ἀπὸ τὸν κίνημα.

— Ποιὰ εἶναι κατὰ τὴν γνώμη σας τὰ σημαντικότερα βιβλία ποὺ ἐξέδοσαν τὴν τελευταία χρόνια ἀπὸ ἑλληνικῶν συγγραφεῖς;

● Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

Δὲν ἔχω μιὰ κοινωνιολογικὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τῆς ἐκδοτικῆς κίνησεως. Πάντως ἡ ἀποστασιαστικὴ ἐπιλογή ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλο.

νὰ φάνομενος ἐπὶ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλο.

Προσωπικὸν εἶμαι κατὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλο.

Ἐπὶ αὐτῇ ὁ Χαϊκας πῶς δὲν παρουσιάζει τὴν ἐγγύτητα μετὰ πνευματικῆς ἐπιλογῆσεως. Ἐνὸς ἐπὶ τὸ βιβλίον εἶναι καλὸ, μορεὶ κανεὶς νά κλεισθῆ καὶ νά τὸ διαβάσῃ.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

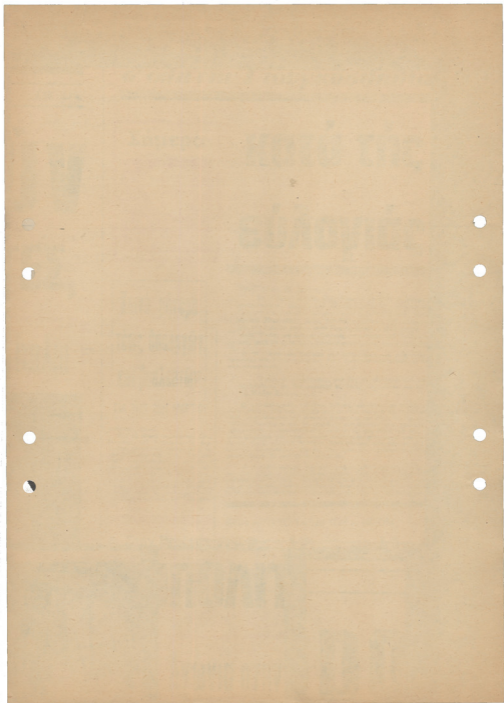
— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

— Ὁ Χαϊκας ἀνατῆ σέβασμα ἐπὶ μιὰ σειρά ἱστοριῶν τῆς «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» καὶ ἀφορῶν τὴν λογοτεχνία τοῦ τόπου καὶ καὶ τῆς νέας γενεῆς.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μεγάλη ἐκδοτικὴ κίνηση τῶν τελευταίων χρόνων;

● Δὲν ἔχω πρόθεσις ἐξηγήσει. Ἵσως ἔνας ἐκδοτὴς ἢ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀποκατατάσσεται μετὰ τὴν νεοεθνικὴν ἐπιλογήν, μετὰ τὴν ἀποστασιαστικὴν ἐπιλογήν τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς ἐκδοτικῆς ἐπιλογῆς.

κρείσσεται για να καλύψει τις ανάγκες μας σε τέτοιου είδους δουλειά. Αν όμως άλλο μεροκάματο να αποδοθούν και να γίνουν ελαστικοί, πνευματικά προσηλωμένοι, τι θα πείραζε αν έλπι κάναμε ένα μικρό τμήμα από Ήκαταρες; δουλειές;

ΑΝΑΛΟΓΗ μέθοδος σκέψης σπρίζει και το φρόν ότι η πλαστά διάδοση του πνευματικού πολιτισμού θα κενεώσει το έθνος του. Γιατί σπάνουμε εμάς στα μέτρα μας μια κλίμακα πνευματικής εξουσίας, ταπεινώνουμε στην καρδιά έτι μιά ταίριαζει και χαρακτηρίζουμε αυθαίρετα σών τιποση ότι μπορεί να μη είναι παρά άκαλη της βεραρικής κλίμακας. Αν η καταστημένη κλίμακα μας έχει και κάτι υατό —και φορμάς έχει— ή διάδοση των πολιτιστικών όδών θα σημαίνει προσοδάσει να γίνουμν πληυότερα απόδεκτά αυτά τή σταθερά στοιχεία της ατλοαγικής μας κλίμακας. Για να κρημπίστωμε άραλογία με άνάδους και καβόδους; Διάδοση του πνευματικού πολιτισμού μπορεί να σημαίνει κένθεά μας του πλαυότερου κοινού, 'Αλλά δεν πρέπει να θεωρήται αυτονόητα ότι φηλά βρισκόμαστε κατ' άναγκη εμάτες και χωρηλά οι εβλαία. Ούτε ό Μακρυγιάννης βρισκότανε χωρηλάτερα από τους λογίους της εποχής του, ούτε ό Θεόφιλος από τους ζωγράφους του καλού κόσμου.

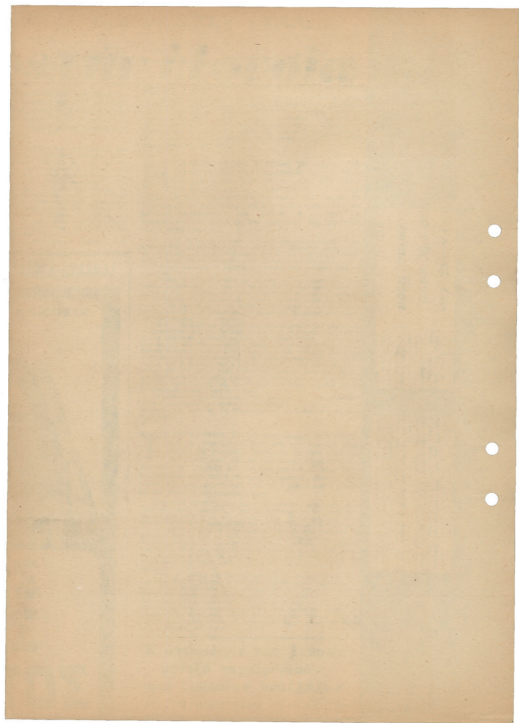
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟ

ΑΚΡΩΣΕ οι αδόξωτες, όση και φιλοκίεί, έκδηλωσεις καλλιτεχνικής ή πνευματικής μέραςνας που θγαίνουμν μέσα από τό λαό πρέπει να αποτελέσουν την άεστηρία για μιά σπιδική προσπέλαση σε μιά σύνθετους τρέφους σκέψης ή οισθήσεως. Ξεκινώντας από τή δοκομητική μοτίβα της κολοκνημένης πετάετας με νό ακαλυτέρας μπορούμε να φτάσουμε άκρια και στις πιο σύγχρονες και πιο έρωπικές εικαστικές δημιουργίες. Άς εδωλοκνηνά άδύκωση τη σέψη μου: άδωμν την πλαστοπατ διάδοση του πνευματικού πολιτισμού λιγότερο σών ένα έλασσοφ έδαυμολικό φροντιστήρια και περισσότερο σών ένα παλαϊκό πανηγύρι στις γειτονίες και στο χωρά, με κάρφ, με τραούδι, με άνεδοσμο θεατρικών έργων, με δημιουργίες ζωγραφικής ή κεραμικής, με κινητές φιλοκίείες, με έκθέσεις και συντάσεις — όλο με έπικεντρο σόηνα πολιτιστικό κέντρο έφοδωμένο με τή άναγκαία υλική μέση, κόμη από την εστέριουμ της καρδιάς.

ΟΙ ΤΡΟΠΟΙ και τή μέση για την ίδρυση και τη λειτουργία σόων των πολιτιστικών κέντρων, πιά μέσα να όνομώζουμν σκέντρα πνευματικής καρδιάς, δεν είναι άδοκαλά να βρωούν. Πρέπει βέβαια να παρεκρησθώμν πολλά έρωπά, πολλές προσαυλάσεις, πολλοί κοθερωμένοι όκοθωμοισμοί. Προπάντων όμως, πρέπει να παρεκρησθώμν τή μεγαλύτερο έρωπά, που είναι ό έρωδος του κρέτους για τή πύρα. Γιατί τή πύρα άντιτέκεται στην αυθαίρεσία, τή κενύα άξίωμνι την έλευθερία. Κι αυτά θεωρούμντα ύποπτα και έπιτικίνδυνα για πολλά κράτη.

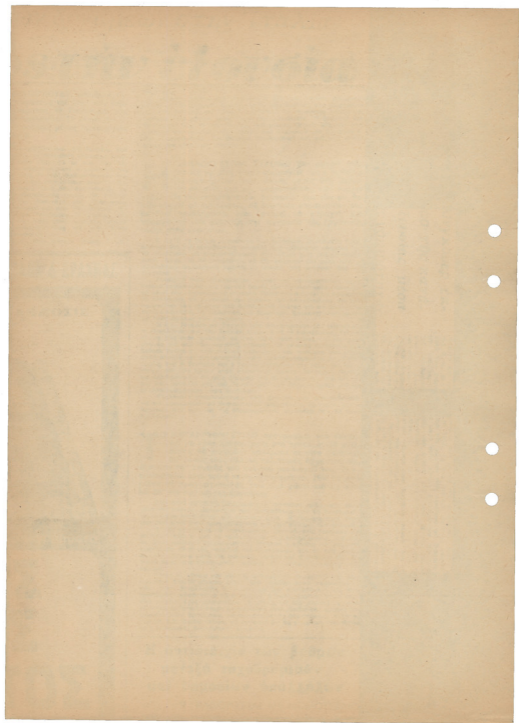
ΑΧΙΛΑΕΑΣ ΧΑΥΖΟΥΡΑΟΣ

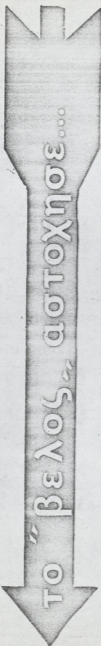

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ: Τότε και τώρα

**23 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΝΑΤΙΝΑΞΗ
ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ**

**ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΗ
ΤΗΣ ΝΑΡΚΗΣ**

ΤΟΥ Ι. ΒΟΥΛΑΤΣΗ

* Τότε και τώρα...

ΥΣΤΕΡΑ από 22 ώλιους χρόνια, το Νοέμβριο του 1954, ήλθε ή πρώτη έκδοση ανατύπηση του Μεγάλου Έπους. Και επισκευάστηκε πάλι από Έλληνες από όλα τα μέρη της Ελλάδος για να συναντηθούν στη Γέφυρα. Στην έβδομη γέφυρα, που ΤΟΤΕ, πριν από 22 χρόνια, κινιόταν στον άερα και ή αντίστροφη πήραν και πάλι τή όριση πάνω στη δουρά για να γράψουν στα κεφάλια τους.

Ο Γοργοπόταμος στην Άκρωνα στέλινα περίφημο χωριό παρά.

Οι νέοι, άφρονι και κορώνα, τραπούδιαν ό,τι τραπούδιον τότε. Ήταν και πολλοί που δεν μπορούσαν να τραπούδιον. Άρχισαν τραπούδιον λίγα, και ύστερα σταματούσαν να έφροναν τα μέλια τους με τα χέρια τους. Αύτοι ήταν οι νέοι της Αντίστασης. Μή όσους πολλιά στους κρατούσαν, κρατούσαν από το χέρι τα παιδιά τους μ' έλεγαν:

— Ναι, στή είναι ή Γέφυρα. Είναι ή καινούργια γέφυρα. Η Είλα, ΕΚΕΙΝΗ ή Γέφυρα δεν άνοιξε...

Ο Άρης Βελουχιώτης δεν άνοιξε. Χάθηκε άδεια από άδελφιστίνα χέρια. Ο Ζέρβος έκλεισε και πήδανε στο κρεβάτι του. Και οι λίγοι έβρισκαν τή άδεια συμπλήρ σπόσισαν, μετά τον πόλεμο, στις δόμορες χείρες της Κωνσταντινής. Ονόμο, στή έκπαιαν τή Γοργοπίτανα. Ο ΕΑΑΣ, ή ΕΑΕΣ, ή Σωματική Άποστολή. Και ή Άρης Βελουχιώτης ή γέφυρα, που ήφρονε μέσα από τα σπλήγγια του λαού και μέσα από τή στήλας του 1821, ήταν ό νοός, ή ψυχή και ή καρδιά της μεγάλης Έπισηρήσεως.

— Πού είσαι, Άρη Βελουχιώτη! Πού μπορούσε να φανταστεί πως στή ή γέφυρα, που έφρονε τή στήλα των δεκατέριων της Αντίστασης, θα γίνεταν με κατόρθωση ένός, ψηφού παλαιού καταπολεμητή...

ΑΦΡΙΚΑ ΚΟΡΗ. Ο Ρόμπελ πηγαίνει με άφρονι έπισηρήσεις, κατόπι, τρώει, πιφοριάζει. Ο Μάξ Μέρτεν, στη Θεσσαλονίκη, έφρονει οι χωριό της ύληρης. Είναι άσπιδος για τή μεταφορά και τον έφοδισμό. Και τα τρία καίνε προς Νότον μέσα στη νύκτα...

Ο Νικηφόρος και ή Στέφανη Μήλιος. Αύτοι οι δύο άδελφοί ήταν έβα άσπιδή την ιστορική νύκτα. Ο Ένας ήταν άδελφική της έπισηρήσεως, που έφανε την τελευτή όριση. Και ή άλλος ήταν άδελφική της όρισης Έλλήνων και Βορειανών σακωτήρ. Κι' οι δύο τους είναι από τους λίγους μετρήτες του Γοργοπίταμου που έφταναν έντονα από την καλύτερη Έλληνική τραγωδία. Σήμερα είν' έβα, στη γιορτή, μαζί με τους στρατηγούς Γ. Αδελφιστίνα (πρό ΕΑΑΣ) και Ν. Κωστήνα (πρό ΕΑΕΣ) και ή έπισηρήσεως με άφρονισαν έπισηρήσεως τους άδελφους, τους τραπούδιες και τους άφρονισαν της Έθνας Αντίστασης και τή άφρονισαν των όριση των δόμορων καταπολέτη.

Τότε, τα καλύτερα του έφρονε δεν έφρονισαν τον Νικηφόρο και τον Μήλιο με άφρονισαν. Τότε, που ή ίαση τους χασοτέ και ή νεολία τους φανταζόταν με τή γένεια στη νεανιά τους αρρώσια και τή την περίφημη στήλα του Άνταρης με άφρονισαν στή - στή, να φέροναν με τή μέλια το πικρό σποσίδι και να έφροναν μέλια μέλια τή στήλας — τότε, ή έπισηρήσεως έφρονε τή έπισηρήσεως με άφρονισαν. Πού, όρος, ή έφρονε, θα καρπεί στήλα έδος Μήλιος διά τριπούδιαν με τή έπισηρήσεως; Και στή έπισηρήσεως θα τα μέλια τους νεοίους και:

— Γεί σου, Νικηφόρε!
— Γεί σου, Μήλιο!
— Γεί σου, τριπούδιαν στρατηγού της Αντίστασης!

Σ.....ΓΟΣ Αδελφιστίνας έφρονε. Μέλι, τή μετρήσεως και είναι στή και...

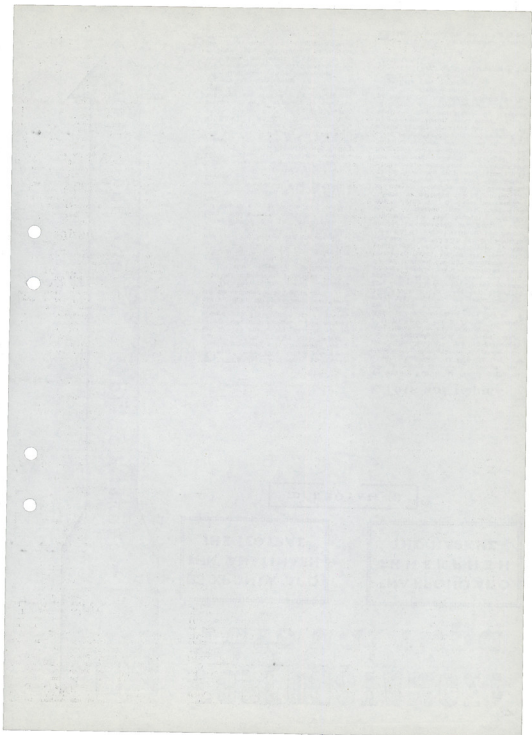
CHALMERS
MOTOR & ENGINE
DIVISION

1000
MOTOR & ENGINE
DIVISION

CHALMERS

1. Συνέντευξη του Μιχάλη Κατσαρού
2. "Άρθρο του Νίκου - "γεννηδ"
3. "Άρθρο του Βοδλιτση- "

RECEIVED
MAY 11 1964
U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

MEMORANDUM

TO : SAC, NEW YORK

FROM : SAC, NEW YORK

SUBJECT: [Illegible]

[The remainder of the page contains several paragraphs of extremely faint, illegible text, likely a memorandum or report.]

[The right side of the page contains several paragraphs of extremely faint, illegible text, likely a memorandum or report.]

M. GEORGIADIS

Katanyola kai
Epiqayoc

It was a... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

... of...
... of...
... of...

Highly Accurate

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

γομένους διπλωματικές σχέσεις, υπαγράφουν έμπορικές συμφωνίες με την Αθήνα (για πράγματι δεν έχουν Ήσκαλον εις τις ε' αντιπροσωπείας Παροδούλους).

Δ. Η Δοξαγγελτων ανέλαβε την στρατιωτική βοήθεια ύψους 150 εκατ. δολαρίων παρά την αντίθετη θέση του αρχηγού του, νοίκους με ναυτική βάση στον Περαία, τρετα που τα φυσικά κηρία εμφανίζονται με απολαυστική ανεκτικότητα σε κείνη τα μέρα, έσπασε τον Άγκου στην Αθήνα για να μωρτά καρδέγιο και να δημοσιογήσει φίλιες.

Ο Ξάν Αποσκι, αυτοδευόμενος από μια μεγάλη έκτασι τείον των διασέρων εντόκων, πήγε στην Αθήνα και έπετυχε συμφωνίες για την ΠΕΣΑ και για διαφορές άλλες γ' εκές έπαισις.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ για άστολέωστα ενοικά φυσικά, άλλ' οι σκατά. Όλες οι κωρες του κοσμου εκτός από την Κίνα (των διπλωματικών σχέσις με την Ελλάδα και προσομένων (συμπεριλαμβανομένης της Κίνας), να αναπούσων το ευτόρτο τους με τους συστασιασμένες.

Όλες όμως διαπρασαν και σκινά με τρόπο ένοικητική, σασές με τους αντίπαλους του καθεστώτος των Ξάντων. Προσφάνς γνωρίζουν γράφει το Ξ' Αθηνς Πράξ Αιμυρί— ότι η κληρονομία του κληρονομίου δεν φοροποιεί το καθεστώς.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ όμως (οι πρόσφατες περιπτώσεις των Παπανδρέου και Θεοδωρακό το επιβεβαιώνουν), είναι κληρονομία σε εκείνους που θα ήθελουν μια περιωρισμένη συνεργασία με τον Παπαδόπουλο και εκείνους που απορρίπτουν την όμοια όλητα ευμερμία. Κατά την γνώμη της «Μέντι», η άδυναμία αυτή στην κείνη άδυναση να άσπεκτεται βασίς σε μια κωρα, όπου ένας μικροκρόνος έμφυλιος πόλεμος και τέσσερις αιώνας τουρκικής κατακτης άφησανε σάν κληρονομιά το σίστημα της δουλείας για τους κηροτόρους και την σκεση, για τους κηλοτόρους.

Έκαστο κηλοτός κηροφοροβάτες σε άλλεληρη την κωρα τρέψονε κηλοτός μόνον στην πόρκα των Ξάντων, έσπεκτερίζουν έναν κολά έλεγχο και μός βοηθούν να καταλόθουσε γιανί το καθεστώς δεν έχει άναγκη να κρατά στις φυσικές κηλοτός αντίπαλους. Ένα μικρό βρονοσπιάντα Φοροεί μεγάλο κηροτικό διάστημα, τα λήγια κηλοτορών και δημοσιογών τρέμει, γράφουν οι «Τόλις του Λός Άντζελες»

Η οικονομική πολιτική

Η πολιτική που ακολουθεί ο Παπαδόπουλος, θεωρείται στην έθνη οικονομία.

Οι στρατιωτικές δαπάνες άποροφών άποσάως το 20% του προϋπολογισμού (5% του έθνικού εισοδήματος).

Δ. ΤΟ 1971 το εισόδημα μειώθηκε κατά 3,2%, ενώ αύξηθηκε το κόστος ζωής.

Δ. ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ του Ισοζυγίου πληρωμών υπήρξε κατά 20% άνώτερο από το 1970.

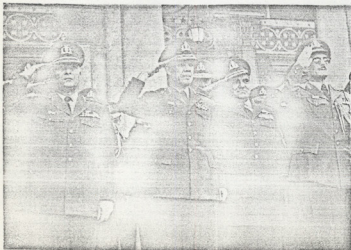
Μόνο τα τρία εκατομμύρια των τουριστών και τα 500 κοστού δολάρια των καταθέσεων που κέρηουν οι Έλληνες μετανάστες, έπείρσαν να αντιμετώπισουν έφρομένως από τις άποσάως.

Για να έξασατη η δύσκολη οικονομική κατάσταση, το καθεστώς παντράει στην καταναλωτική. Τα ασκεπείντα και η τελεόμοση άποσπελών στόχο και άρμα κηέρι οικειγένειας.

Έίναι τρέμα άποσκαλημένης προσπάθειας να δρούν τρέμα για να κηροτορουν τις σχέσεις για την τελεόμοση και την Βεν-ζινα του αυτοκινήτου και έτσι δεν βέσκουν κωρα να άγνησιάνται με την κηροτορία, σκελοόσων με κηρο οι Αθηναίοι.

ΟΕΣΣΑΚΟΝΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1972

Άνω τις εκδηλώσεις της 3ης έκτασης της 21ης Απριλίου 1967. Η στρατιωτική ηγεσία και ο αντιπρόεδρος.

- Συνέντευξη του Π.

Ζάννα

97

Ο κ. ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, γνωστός πνευματικός άνθρωπος της Θεσσαλονίκης, άποφυλακίτης, όπως είναι γνωστό, πριν δέκα περίπου μέρες, προωρίνα για έξι μήνες, ελόγω ανηκέτου βλάβης της ύγείας του, απ' τις φυλακές Κορυβαλλού, όπου έζήτηε ποιητική καθιέρωση 10% έτών για συμμετοχή στο κλιμακίο της «δημοκρατικής Άμυνας» στη Θεσσαλονίκη.

Ο κ. Π. ΖΑΝΝΑΣ, που και στη φυλακή όπρήτησε τα ελληνικά γράμματα, κυρίως με την προσφορά της μετάφρασης του Προϊστ. δέχτηκε πρόθυμα να παραχωρήσει στη «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ» μία σύντομη συνέντευξη, όπου αναφέρεται στις συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάστηκε πάνω στο έργο του Προϊστ και μιλά για τον Σεφέρη — ίδιους τόν Σεφέρη των τελευταίων έτών της ζωής του — καθώς και για την πνευματική κίνηση του τόπου μας κατά τα τελευταία χρόνια. Η συζήτηση που είχε σχετικά ο κ. Π. Ζάννας με τον συντάκτη της «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» στην Άθήνα κ. Άχ. Χατζόπουλο είναι ή παρακάτω:

— Τι δυσκολίες αντιμετώπισατε μεταφράζοντας στη φυλακή το «ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ του χαμένο χρόνου του Μαρσέλ Προυστ;

— Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες πραγματοποιήσατε κάθε μεταφραστική εργασία (ή και κάθε πνευματική εργασία) στη φυλακή, είναι ιδιαίτερες και σκληρές. Μου φαίνεται δύσκολο να τις συγκρίνω μαζί σας τώρα. Πρώτα όφιστος να σημειωθεί πως πολλές απ' τις μεταφραστικές αυτές εργασίες είναι πολύ αξιόλογες — Ένα δείγμα και ή μεταφάρα του Κάστο Πέρρα που φιλοκείνη ή «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ».

«Όσο για ή μεταφάρα του Προϊστ όποτε σ' έδωκαν την άναλυτική μετριά θεοική και συχνά άνωπύδλη προβλεπία. Και αυτή ή εργασία θέ 'ρεσε και ή γνώμη μου, να μισούσε να γίνει άν θα συλλογικά τουλάχιστο με πιο συνεχή σύλληψη με άνθρώπου που άναπνεύσων ύπερβολή ή προσέγγιση της γλώσσας μου, το μεταφραστικό πρόβλημα είσώδερα και που έσκουε βαθιά γνώση της γαλλικής λογοτεχνικής παράδοσης στην όσλη τρέφωρε ό Προϊστ. Αλή ή σύλληψη, αυτός ό θεοσοφικός διάλογος πός έλεγε στη φυλακή. Είναι όσποιο την έκταξη να δείξει να κερτάφωρε μου — πριν να έγερθώ στο ύπαιρηγο δικαιοσύνης και να δοθούν απ' τους συγγενείς μου σόν έπιμελητή της έδωσος — ό έλεος που έρθησαν κοντά μου, άναμεσα απ' έλεος σόν Έπιρο Πλακοβίτη, σόν Στέλιο Νάτορα, σόν Κώστα Πάρις, σόν Νικόλα Βουλιάν, σόν Άργύρη Μολιτοή. Και ή παρατήρησης τους με δοθήσαν ούσιωστικά στη δουλιά μου, που δέξων πός άντιδράσει ένας εσώσθητες άνιωνιστής στην προσπάθεια να άποδοθεί ή χαρακτηριστική όρος του Προϊστ και πότε έδωσαν σόν σημείο να εκκομηνεκατερίχων ύπερβολικά ή γλώσσος μου' για να θυμηθώ τα λόγια του Σεφέρη.

«Όμως αυτή ή μεταφραστική προσπάθεια ή κωστική έλα σ' Ένα μοναδικό σόλο, σόν Σπύρη Τριάνη. Έξωτος έτα σόν ένομο της έδωσος «Ηράκλους» με πιο έμμοσιωσόν ή μεταφάρα, έτα με ή εθέρωρε από μακριά όσ κάθε μου άβρη, αλλά και ύναυδολεως πάνω σόν κερτάφωρε προσέδοτας την τρέπωση συγγενική και μεταφραστική γνώση του και πείρα. Η μεταφάρα του Προϊστ είναι έδωλα έδωτα του έου και δικού μου, άν και ή άδωμωτες της μέν μισρών ή καταλογισόν πορά ό δέν

να. Και έδωρα, συνεργάστηκε ούσιωστικά σόν συμπλήρωση του κερτάφωρε (όπου το βοηθημάτ μου δέν ήσαν άρεκτά για να λύσουν έλες μου τις άπορίες) ή μητρε, που προσέδοτας κάτω απ' την εδωσθήρα της σ' Ένα έθιλο όπου παίζει όσο σημαντικό ρόλο ή μητρε και ή γαριά του άρεκται.

«Έλεος, έτα άνηχη πρόσωπα — που λογάριετα αλλά δέν έξελε να ζηνουανήσων όποτε' από τρέφωρε χρόνια — έδωσαν την ύπερβολη γνώση τους και συμπόλη τους κάθε φορά πού τους ζητήθηκε; ό λευκοσώματος ή ό Τεφερής. Το ή κωστική σόν τελευταία — πραγματικά που έδωκαλα δικί μόνο σή γλώσσος αλλά και σή ζωή — προσέδοτας να το εκφάρασε έδωλα. Και θα το ζηνουανήσων, άν και ύπάρχων πρόγμματα άνωμωτα πού θα ή κωστική για πάντα μέρα σός.

— Μήπως έτοιμάζετε κάποια εργασία για τον προσφορά του Γιώργου Σεφέρη στα ελληνικά γράμματα;

— Η σπουδαία του Έργου του Σεφέρη για ή γλώσσα, ή λογοτεχνία και ή ζωή του τόπου είναι τρέφωρε, κι δε πίν την έσκωρε έδωλα έκτιμήσει στις σπαστές της διαπιστώσεις. Σ' αυτή την άνωμωσθήρη διαπίσωση θα πρόσθετα πός το έργο του Σεφέρη πρέσει τώρα πού να κωστικεί απ' ή σκόπη τών τριών τελευταίων κρώνων της ζωής του, με τρέφω πώς όσος φανεί κωστικός με πός είναι ό μόνος άληθινός για ν' άνομηρή Ένα έργο πού ήσαν πάντα έμμοιο με την ιστορία (κι έννοια την πρόφωρη) και τις τρέφωρες περιπέτειες του τόπου μου. Δέν είμαι ειδικός για ν' άκαλοθώ σσηματικά με το έργο του Σεφέρη και (για ν' άπνητρώσει σόν έμάτιμ σος) δέν έτοιμάζω τίποτα σκεπτικά, αυτή ή στιγμή πού έρωσκωμια προμηνιά άποφυλακισμένος. Αισθώνομαι όμως πός δωκα νιώσωμε σός πού μούρες σιγαρές της δωκνωσος μου να πός συμπαροτέκεται ή άδωες Τέβηρος, έσκωρε και το κώτος να ζηνουανήσων — την ποσση πού είναι ή σέψη του σσηματική ό μός ές την τελευταία του άδωα.

— Ποιά ήταν κατά την γνώμη σας το πιο σημαντικό λογοτεχνικό Έργο στην Έλλάδα την τελευταία τριετία;

— Για τους πολιτικούς κερτάφωρεσόν το μεγάλο γεγονός ήσαν τα «18 κείμενα» και ό συνάξετες «Νέα Κείμενα 1

και 2. Οι τρέεις αυτές τρέφω περιέδοτων έλεος τα πού άνωμωτα και έδω άνωμωτα πού έζει να δείξει σήμωρα ή έλληνοτική λογοτεχνία και σέψη. Οι τρέεις αυτές άνωμωτα στην κατάλληλη στιγμή ένα σούσόν όρος, εκφάρατων πού σίσησ πού τη συμπεριόρησε και έμπε 'Απόδοξη ή τρέφω παρουσία τριών έθλων: το Σπύρη Πλακοβίτη, έθιατρε με το πρόδρομο και κωστικωμένο με κωστικός έμμοιο έδωρα του, το Έπιόρω Α. Μαυρίκη, ν' ένα κωστικω γέρμο πάλμ και λιτή σκηνική, το Στέλιο Νάτορα, ν' ένα έδωμο πού το χαρακτηριστική ή σκεπτή έπισημασθή σέψη και πού δωκα αίσηση εθώνων.

«Πώς γενναίες διαπιστώσεις δέν μισώ να κώσι γατιά δέν μισώ να δοθώσων πολλά κείμενα και πέρωρα μέλτωτα πού έσκου έπισημασθή σόν άξιόλογο.

«Τρία έδωσων έθιλο με βοήθησαν να κερτάφω ζηνουανό το έδωσ μου με ή θεοσοφία: «Η Σαρκοσώμος» έ. Έπιόρω Ίανωτος, «Το Τρίτο Στεφάνο» του Κώστα Τανουή (α άληθινά λυπηρά για ή προσέδοτας κωστικωμένη σόν έδωρα του έδωσος) και το «Πόλιμτος του Μανώλη Άντιωνιστή πού με παρακαλοσώρων έδωσος (σύνκ με ή νύση) και πού άποτέλεσν ποσώτα τρέφω, σπίν ένωμωσμένη πορά τούς, το κωστικό πός κωστική έπισημασθή πού τη σπρήσει έμμοιο πού έθιλο και ένος σός.

«Άς προσέδοτα πός ή πιο ελάτρωτη και πού σσημαστική έκπληξη ήσαν για μένα ό «Απνητες του Μάριο Νάκος. Και πός τρέφω ή στιγμή, καθώς έκωστικωσθη άναμωσθη πέρωσση κι άνωμωσθη μέλα έθιλο πού ήσαν πείρα, άνωμωσθησόν το «Συνάξη Άνάθη Κωστικωσθησόν του Θανάη Βαλιάνο, το «Νεκρωστικωσθησόν και τις «Πέρρες» του Τίκι Σινδωσολας.

ΑΧ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

άλλοι να θυσιακή ανταπόκριση που συνιστάται από το κοινό. Έτσι από νωρίς μου και την έκδοσή μου, όπου προσηγορεύουν το «Νέο Κείμενο», αλλά και τη φορητή όψη του κώδικα - και όπως τον νέν - για έντονη φιλολευθερία σφάρα, που εκδηλώνεται με την έπισημα κάθε εντόπου, κάθε θεατρικού έργου, κάθε ομάδας όπου παρέρται, όπως η εξισορροπιούμενος, ή καρμίας της ελευθερίας.

ΕΡ: Πώς βλέπετε τη συμβολή της Θεσσαλονίκης σ' αυτό το ρεύμα;

ΑΠ: Πολύ σημαντική, θέλω να αναφερθώ σε μερικά μόνο παραδείγματα. Ένα θεατρικό, όπως ο άνθρωπος Γιάννης Καραλής με τους όντες που γιά τη γλώσσα. Από τη δική μου γενιά θ' αναφέρω μερικούς διανοούμενους της Θεσσαλονίκης που διακρίστηκαν στην πρώτη γραμμή της προσηγορίας γιά άπελευθερία και ένωση της πνευματικής ζωής. Ένας είναι ο καθηγητής Δημήτρης Ασπάρου, ο πολιτικός στασιαστής και καλλιτέχνης που τελευταία συνέθεσε δραματικά και στο «Νέο Κείμενο 2» και στην ομάδα σέληση γιά την παιδεία που όργιωσε η Έστια Ηλένη Έλληνικών Προβλημάτων. Ένας άλλος είναι ο ποιητής Μανώλης Αναγνωστάκης η ενεργασία και η φιλία του, τα τελευταία χρόνια, με έπαισαν πάνω έλαρον τόντο οι φαντασιολογία του, έδα και έκατο, ή τρέχοντα χρόνια, μής κάρηση σε άλλους συστατικές παρατηρήσεις, ένα σε τελευταία ένωση έδν διαφέρουν στη θεμελιώδη μας πίστη στην ένωση. Έπειτα θέλω να τονίσω τη διαφορά μου έκτιμηση γιά δύο έλλειπτος Έλληνες και φίλους που τώρα τελευταία μάλις έφυγαν από τις φυλακές: τον όσηνητη Δούλητη Μαρκενίτη, μέλος της ομάδας των «κακοκτόν Κεμένους» κι έφιλητα φιλόλογο και τον Παύλο Ζώνη. Από τα γραφή του Ζώνη, τίς-κόττερα, θεωρώ τη θηρολογία σή θέλω γιά σόν μιάν από τις σημαντικότερες, σε ποσότητα επεκτασμού και γραφής συμβολής στα «Νέα Κείμενα 1». Όσο γιά το κύριο έργο του, τη μετέφραση του Νικολά Προύτη, όποτελεί έξαιρετη συμβολή στην παιδεία - με την καλύτερη έννοια - των Έλλήνων, γιατί όπου έλακρυμάει έδ έπιπέσει: γιά καμιά φορά σ' έσους έδ διαδόχων, έδνη γλώσσα να επικοινωνήσουν μ' ένα από τα σπουδαιότερα θέματα του αίμα μου, «Αποστείλτε ήμεις και άλλα, σπαύλι στα Έλληνικά γραμμάτια, όπου αναλογιστεί κανένας τις περιπέσιες τεχνικές διακοιλίες που έντυμμενίζονται τέσσα δουλειά - κι όπου όλοιο γίνεται σή φυλακή, δικαστή έντοπος σή τη δουλειά ή Τεφίσης και κάρη που έδν έλπει να έδει κανέ τον Ζώνη. Και όι τούτο το θέμα όκοιστηκαν θέσαν παρατηρήσεις, έδν έσους ήμεις σπαύλι. Ο χρόνος και η ιστορία έδ τοποθετήσουν κόντες σή θέση που τού πρόπε.

ΑΧ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗ ΕΝΕΠΕΚΙΔΗ καθηγητή πανεπιστημίου Βιέννης

Ο Έλληνας εκτός των τειχών

Ο κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΕΝΕΠΕΚΙΔΗΣ, καθηγητής του πανεπιστημίου της Βιέννης, θεωρείται από πολλούς ως ο καλύτερος ιστορικός του αποδόμου Ελληνισμού. Υφηγητής από το 1949 του πανεπιστημίου της Βιέννης και καθηγητής από το 1960 του ίδιου πανεπιστημίου, έχει υποθέσει στην 'Αθήνα, Βιέννη και Παρίσι και έχει διακαθή επί χρόνια χρεία με έρευνες γύρω από την ιστορία του αποδόμου Ελληνισμού, στην Αίγυπτο, Γερμανία, 'Ιταλία, Γαλλία και 'Ελλάδα.

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ βόλτα του εί-

νοι: — 1969: «Οι Σαρακίνοι την 'Εφορίαν στην 'Ελλάδα 1942-1944». Επί τη βάση των μυστικών εγγράφων του ΣΣ, 'ΕΕ.
— 1970: «Από τον Άρη Ψηφιδάκη: Η οικουμένη του στην Αίγυπτο 1821-1828».

— 1971: Χριστούγεννα - Βασιλίας - Παροδοιομηνίνας. Από ερευνητικές αρχεία και τις εκδόσεις συλλογής Αθήνας, Γαλλίας, Γερμανίας και 'Ελλάδας.

— 1972: «Ψιδώνος Κοινοβιγία». Η ανέκδοτη αλληλογραφία με τον πατέρα του 1809-1821.

Δ Ο κ. ΕΝΕΠΕΚΙΔΗΣ δρισκεται από τον καιρό στην 'Ελλάδα. Σε μια συνέντευξη που έλαμψε ΓΙ του, παρεκρίθη την συνέντευξη που ακολουθεί προς την ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ...

ΣΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ
σαν τον ιστορικά του αποδόμου
Ελληνισμού. Τι έχετε
να πείτε γι' αυτό;

Δ ΟΤΑΝ είδαμε με ειρωνικά
όχι. Όταν το ακούσαμε κατά
βάθος νομίζω ότι αντιπροκρίνη
την από πρόνοια. Σκόπευε της
ζωής μου είναι η αναγνώριση
των ανεκδότων πηλών που βρι-
σκονται από αρχεία και στις
κειμήρια συλλογής. Από τα
επιστημικά μου χρόνια έλαμα
στην Ιστορία του έν διασημέ
Ελληνισμού μετά την πτώση της
Κωνσταντινουπόλεως, είναι η
Ιστορία του μετόχου Ελληνι-
σμού που δεν βρέθηκε άκον των
συνθηκών του Ιστανού.

ΔΟο δυνάμεις από παράλληλα
ερεθίσματα ενεργοποίησαν την
γλωσσολογική 'Ελλάδα και το ε-
θνος της παλαιάς θεζαυτοσύνης
αυτοκρατορίας και προσέλα-
ζον πλέον την μορφή του Έλλη-
νισμού. Είναι ο οικουμενι-
σμός της θεοδόξως και η λοι-
πυτική μορφή του οικουμενι-
σμού αυτού, που είναι η οικιστική
ανάπτυξη των Έλλήνων.

Το Οικουμενικό Πατριάρχειο
γίνεται η μεγάλη στήλη των
εφοδότων λαών, ενώ η στήλη
της πολιτικής ελευθερίας των
Ελλήνων, ἀπελευθερώθηκε
στούς αποδόμους αμαρτανι-

τες μας θεοδόξως δυνάμεις
που έφικσαν διάδοξη από Ευ-
ρώπη και την οικουμενική τους
άνοξη.

Τό να εξεπαισμού άκριτως
την Ιστορία του ελευθερού αμ-
τό εξεπαισμού που την τεκ-
μηρήσαν οι μεγάλες επικρι-
σεις των Έλλήνων στην μείση
Ευρώπη και νότια Ρωσία, αραι-
νή να βρούμε τις ισοκατές ε-
κτικές δυνάμεις που κινούν και
κροδοποιούν την μορφή του
νεότερου Ελληνισμού.

Η πολιτιστική άνοξη που η-
ρακολουθεί την Ελληνική πα-
ρακίση του ερευνητικού, με την
οικουμενική άνοξη μέσα από
πλάγια του διαρυσμού, είναι
η φυσική συνέπεια της ζυμω-
τικής του λαού μας, η οποία
κροδοποιεί από μέσα πλάγια
την ελευθερία για να ισορρο-
πή δρόμο και να άποδοση.

Η εκέση των δύο αρχών οικ-
κουμενικών είναι άντιστηροή.
Όσο σφικτώνεται η πατριάρ-
χική του άποξεκρίνεται η λοι-
πυτική του μορφή που είναι
η Ελληνική μεκενιλικός.

ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ πρόβλημα μου,
είναι να συνέθεσε όφαιβα με
όφαιβα την Ιστορία της δια-
σπαράς του Ελληνισμού μετά το
1453 και να κροδοποιήσει μέχρι
της μιστικής ίντης της Ιστορίας
του λαού μας που συνέθεσαν
την ζυμωτικότητα και την θέλαση
να νύ ζυμω ελευθερίας και
να συζητηθούν κόντι από την
έκπηση.

ΣΕ ΠΟΙΟ ιστορικό δυνάμεις
άφορη το αντικείμενό της,
την ένδεση και την οικου-
μενική άνοξη, βρίσκει
όλιμερα ο Ελληνισμός του ε-
ρευνητικού;

Δ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ, αυτό που
παράβην με μια νέα μετα-
στροφή από την Ευρώπη προς
δύο νέες πειρήσεις την Αυσ-
τρία και την Αυστραλία, είναι
σημειώματα από την ίδια του
έθνους δυστοκία, και ότι του
κράτους. Και πάλη είναι η ε-
ρεθόδοξη που την ανακρατεί.
Και η μεγάλη στήλη των εφο-
δότων από άνον ημεμεστική άνοξη που
είναι, εκεί να παλίζην ένα
που τον έμφωκναι και τον κού
να ζυμωται από ζένο.

Η Άλλα λώγια, για τον ση-
ματικό Ελληνισμό της διασπα-
ράς, το έθνος αποτελεί την αμ-
νή του. Το κράτος ακολουθεί
— και το τονίζω με έμωλο μου
λίμη — καλαινών. αόδοξος η
και άνοξη.

— Ός προς τους νόμους της
έταλλης του Ελληνισμού εκτός
των τειχών της 'Ελλάδας, θα
διαποδοξάμε τον Έλληνα όπυ
λίμη τό παραταρική πρόβλημα
που είναι η έπίδοση και η ένο-
σμοτωση από ζένο κοινωνική
οσμοτωση, η διακρίση γεννά τα
άμοξες, πιστή στη ημεμεστική
κα παράδοση του έθνους στην
άνοξη του ημεμεστικού άνοξη.
Τό παιδί τους τελίνων με την
ύμοξη που πήραν να άποδο-
σών πλέον από κωνήνους, το
παιδί τους τελίνων με την ημε-
μεστική ζωή του ζένο έθνος,
αυτό που δέδοκται άνον ασή-
πτες.

Τό τρίτο σπείο είναι τό πο-
δόκαιο:

ΟΙ τένοες και τό νρώμοτο. Και
ο κώλος κλίνει κατά ΕΛΛΗΝΙ-
ΚΟΤΗΤΑ τους: ο κροδο-
ποητής λαός των Έλλήνων κρο-
δοποιεί τώρα πλέον προς
τον έθνος της ημεμεστικής

ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ότι πρέπει
να ληφθούν ειδικά μέτρα
για την άνοξη της ημε-
μεστικής;

Δ ΕΙΜΑΙ ΠΟΛΥ σκεπτική ως
προς τό νόμο της μετασποξής
της Ελληνισμού στην άνο-
ξη ημεμ.

Τό σπείνομα άποδοση. Το
γεννήτομα με κωνών περιλήμα-
Τό σπείνομα είναι οικουμενική
άνοξη των Έλλήνων από άμ-
τερική. Τό γεννήτομα είναι ότι
το διαρυσμού από άποδοξία,
που για να τό δέδοξεν, οι ζέ-
νοι στην κώρα τους τό εξε-
κον άνοξη και από θελογική
ή, άποδοξάμε να έπικροτάται
στην άποδοση λάγους την
πατρίδα του οέ τέτοιο τρωακή
κα δώμα άστε ο άποδοξής Ελ-
ληνισμός να άνοξηται σπείομα
από ΙΙ) τού πλώμοτος της 'Ελ-
λάδας.

Άρπώνουν ένός της 'Ελλά-
δας άνοξη άνοξη ο πλώμο-
σμοι, στους άνοξη είναι οι
επιμύνη βάθεια η Ελληνική φυ-
νή και άνοξησση ο άποδοξής
μορφή πλώμοτος. Είναι άνοξη
να πλώτη τον άσπυ μου, όπ-
τη έπιδομα που με άνοξηται
άν' άμω μορφή να άνοξησση
από την άνοξη από αμαρτανι-
κή άνοξη άπ' άλες της άποξη-
σης τού Ελληνικού άσπυτος.
Είμαστε ένός μερής λαού και
θα άποδοξάμε από σπεί με
α ένα σπεί όπου θα κροδο-
ποη η έπίσημη ελευθερία και
η όλη της σπείρης άνοξη
κατά να καταρροφάμε πολλά
με άνοξηται και να ένοξησση
με πάλο πω άνοξηται τρένο
της έταλλης μας.

Τόν άολο του Ιστανού του
αποδόμου Ελληνισμού, θα ήμε-
νοι έπεται να τον άλώξω σε κώ-
θε σπείμα με τον άλοξω του Ι-
στανικού μιας Ελληνικής γυναι-
ας κάτω από τον Ελληνικό π-
λώ.

ΕΙΣΤΕ ο συγγραφέας
του έργου άπέν τι δια-
σπαράς. Τι έσται να ά-
αοληρήσει ειδικά με την ημε-
μεστική Ιστορία της 'Ελλάδος

ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

(32)

ροδευτηκε διην Σοβ.Ενωδη

ΙΑΝΟΣΤΗΝΣΤΑΛΙΝ

● Ένα ποίημα που η κρυφοφορία του άπαι

Του ΑΛΕΞΑΝΔΡ ΤΒΑΡΔΟΒΣΚΙ

ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΟ ποιητικό δημιουργήμα που δημοσιεύουμε κατωτέρω, κυκλοφόρησε τις μέρες αυτές ρωσικά στη Σοβιετική Ένωση Το έχει γράψει ο Άλεξάντερ Τβάρδοβσκι Νεβόιτσκον, αρχισυντάκτης του γνωστού περιοδικού "Νόβι Μίρ", 6 έτος σήμερα έκπλεται το δέκατο μίς δέκατης δεκαετίας. Ο Νεβόιτσκον είναι 65 ετών.

Η ΟΛΕΜΙΚΟΣ άντακουστές στη διάρκεια του τελευταίου πολέμου είχε έκτακτο-ρια άναγνώστες, τρις δε φορές υπερβήκε το παρόνομο του Αίνου. Ηραίο Στάλιν για το 1954, 2 Νεβόιτσκον έγραψε τα κείμενα της φιλοδοξίας και άνησαν δημοσιεύσει Λε-σος μετά τις άνατες του άποσπασμο.

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ του "Νόβι Μίρ" από το 1950 μέχρι το 1954 και πάλι άφ-γύερα από το 1958 μέχρι σήμερα, στάθηκε μαζί άπό τις πιο άντακουστικές προσωπικότητες του κλειστού του άποσπασμο και ένας άπό τους άγαπημένους συγγραφείς του Νι-κήτε Κρόστσοφ.

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ που δημοσιεύου-με, γραμμένο κατά ένα μεγάλο μέρος σε στίχους που έ-χουν για πρότυπο τα δημοιο-γύματα του Πούσκιν, περιλα-μβάνει μερικά κομμάτια σε πεζό λόγο και η ιστορία του είναι άρκετά παράξενη. Θα έπρεπε κανονικά να δημοσιεύη το κρ-λοκόι ο ο ΉΜΕΡΙ Μίρα, που στηγλή άμας που θα γινόταν η αλδοροποίηση, άντικειμενος αλδοροποίησης της λογοκρισίας. Σε συνέχεια κυκλοφόρησε τυ-πωμένο στην πολυγραφία και ένα έβδομο στην άση άπου και δημοσιεύθηκε.

ΑΜΕΙΣΟΣ μετά την πρώτη δε-μοσίευση, δημοιογύθηκαν α-ρισμένες άμφωλοίες. Μερικοί μέλη του άποσπασμο ήκς ούτε λίγη ούτε πολύ, άπρόκειτο για μια υποκατορία των Σοβιε-ταίων, οι άποια έδωσαν να ά-πολλογούν άπο έναν άδωλοά άναοσάσμο. Άγώτερο διαλύ-θκαν οι άμφωλοίες.

ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ μέρες του άε-κλήσμο του 1967 το ποίημα δε-μοσιεύθηκε και πάλι σε ένα γενικονικό και ένα τοιλικό πε-ριοδικό τα άποια καταρρόσασσε να δημοσιεύσουν άπο την Ιο-

δοτική Ένωση άλοκλορο άκί-δόν το κείμενο ρυποτυπωμένο.

ΟΤΙΣΜΟΤΕ, δέν πρόκειται για κανένα φιλολοικό γενο-ς τερατικός σημασιος ούτε για κανένα συνολονιστικό πο-λιτικό κείμενο. Το εδοροόρο που προκαλεί άοίξεται άπο την μιά στην αόδοντοκόπια που θα πρέπει να έχουν οι έ-πώρεος και οι αέρες άνός άν-δρόπου με άνεπιγλήρη νο-μοσύνη και εσοάσμοια εκτετα-κή με μιά περίοδο που άποτέλεσε το έπικροτο αλδοροόρο και διαφωτισμό με τερατικός αυ-νετες και άπο την άλλα στην κοινή άνικροφόρητά του.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ που θέγουν οι στίχοι, άν ά-πογομνωθού άπο τα συγγομωμικά τακτικά και γρομικά χαρακτηρισ-τικά που μορφαί τα πα-μορφοόρον σε μια μόνον περίοδο, μορφοόρον να κη-νήσων τα άντικροόρον του κός άνδρόπου σε όλα τα πλάτη και μήκη της γής.

**Τὸ κρατικὸ
βραβεῖο
λογοτεχνίας
ἀνεμεμήθη στὸν
Τβερντόφσκι**

**● ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤὸΝ
ΠΡΩΤΗΝ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ
ΤΟΥ «ΝΟΥΒ ΜΠ», ΠΟΥ
ΣΣΕΛΗΨΗΝ ΑΠὸ ΤΗΝ
ΓΟΜΣΤΗ ΥΠΟΘΕΣΗ
ΣΟΛΤΖΕΝΙΤΣΗΝ**

ΜΟΣΧΑ, 24. (16. ὡρα.) —

Τὸ προκτορεῖο «ΤΑΣ» ἀγγέλει ὅτι τὸ κρατικὸ βραβεῖο (πρώ-
τε βραβεῖο Στάλιν) λογοτεχνί-
ας ἀνεμεμήθη στὸν ποιητὴ Ἀλε-
ξάντρ Τβερντόφσκι. Τὸ βραβεῖο
οὗτο προορίζεται γιὰ τὸν λογο-
τεχνικὸ ἐκείνο ποὺ ἔσυνέβαλε
περισσότερο στὴν σοβιετικὴ λο-
γοτεχνία καὶ τέχνη.

Μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀρχισυν-
τάκτη τοῦ περιοδικοῦ «Νόβ Μπ»
ὁ Τβερντόφσκι εἶχε ἀνακαλύψει
ὁ Σολζενίτσιν τὸ 1962 καὶ ἐ-
πέτρεψε τὴν δημοσίευσή του πρῶ-
του βιβλίου του «Πῶς ἔζησα ἀπὸ
τὴν ζωὴ τοῦ Ἰβάν Ντενιρόφ».

Ὁ Τβερντόφσκι ἀναδείχθηκε ἀε-
πιτησίωτῃ τῆς φιλελευθεροπο-
λίτικῆς τῶν λαϊκῶν στὴν Ὀβιετική
Ἐνωση. Τὸν ὀκτώβριον 1979 ε-
ναγκάσθηκε νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ
τὴν θέση τοῦ ἀρχισυντάκτη, ἐνῶ
τὴν ἴδιαν στιγμὴ πολλοὶ φιλελευ-
θεροὶ συγγραφεῖς ἀπομακρύνον-
τουσαν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ τῶν
συντακτικῶν.

Ὁ Τβερντόφσκι ἐδῶ καὶ παλ-
λὰς ἡμέρας εἶναι δορεὶς ἀρρά-
στος.

Όπου νάναι θά τελειώση τὸ σχολεῖο τῶν χρόνων
καὶ αὐθόρμητη μιὰ σκέψη ἔρχεται κοντά μας:
ποιὸς βρέθηκε μαζί μας στό μακρυνὸ περπάτημα;
ποιὸς εἶναι ἀκόμη ζωντανός, ποιὸς γκρεμίσθηκε
(στὸν δρόμο;

34

★
Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού τὸ σκέπτομαι,
διπλὴ δοκιμασία περιμένει τὰ λόγια μου:
ἐκεῖ ὅπου ἴσως οἱ ζωντανοὶ σιωπήσουν
οἱ νεκροὶ θά μού πούν: «Περίμενε, κοίτα τριγύρω!».

★
Μὴ πιστέψης πὼς δικαίωμά σου εἶναι νὰ πῆς ψέματα
μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ τὸ παρελθόν.
Μήπως δέν ξέρεις ἀκόμη καὶ σὺ πὼς ἡ ἱστορία
ἀπὸ μὰς ζήτησε τὸ ψηλότερο ἀντίτιμο;

★
Στὸ κατόπι τῶν νεκρῶν μας θάρθουν οἱ ζωντανοὶ
καὶ θά στεριώση ἔτσι ἡ δικαία κρίση:
μποροῦνε νὰ συγχωρεθοῦν τὰ σφάλματα πού εἶναι
(ἀκούσια
ὄχι ὁμως καὶ τὰ δόλια παιχνίδια τῆς σκέψης.

★
Ἄς ἰσχύη, λοιπόν, καὶ γιὰ μένα τὸ δίστιχο ἐτοῦτο,
ὁ καθένας μπορεῖ νὰ δῆ πὼς οἱ δικοὶ μου φτίχοι
εἶναι μιὰ ὑποχρέωση τιμίας ἀλήθειας,
εἶναι ἡ σκιά μιᾶς ζωντανῆς μνήμης.

★
«Ὁ γιὸς δέν ἀναγνωρίζει τὸν πατέρα του».
Εἶναι μονάχα ἑπτὰ σύντομες λέξεις
γιὰ σὰς ὁμως νέοι τοῦ σήμερα δέν εἶναι μπερτεῖο
νὰ καταλάβετε τὰ ὅσα μπορεῖ νὰ κρύβουν.

★
Τὶς λέξεις ἐκείνες τίς εἶπε κάποτε,
στὴν σκιά μιᾶς αἰθουσᾶς τοῦ Κρεμλίνου
ἕνας ἄνδρας πού κρατοῦσε μὲς στό χέρι του
τὰ νήματα τῶν δικῶν μας πεπρωμένων.
Ἐκεῖνος ὁ ἄνδρας πού στὴν ὥρα τοῦ θριάμβου
οἱ πολῖτες τὸν ὠνόμαζαν πατέρα.

★
Πὼς θά μπορούσε νὰ ἐξηγήση κανεὶς σέ σὰς τοὺς νέους
ποιὸ ἦταν τὸ νόημα τῆς φράσης ἐκείνης
γιὰ ὅλους τοὺς ἀναίτια καταδικασμένους;

★
Ἡ ἐρώτηση ἐκείνη δέν σὰς βασίσισε
τὴν νύχτα μέσα στὸν καπνὸ τῶν συνεδρίων.
Ἐσεῖς τὸν πατέρα σας δέν τὸν διαλέξατε μονάχοι
καὶ εἶναι πολὺ ἀπλὴ ἡ ἀπάντησή σας.

★
Κί' ὁμως, τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἐκεῖνα τὰ δεκάχρονα
ὅποιοι δέν στάθηκε τυχερός μὲ τὸν νόμο
παράδωσε σιωπηλά γυμνὸ τὸ μέτωπό του
γιὰ νὰ σταμπάρουν ἐπάνω τὸ σημάδι.

★
Ποτέ δέν ἐποεπε παράπονα νὰ κάνης
μέσα στὴν ντροπὴ καὶ στό καυτό βασανιστήριον: ἦταν
(ὁ νόμος.
Πάντοτε νάσαι γιὰ τὸ κάθε τι ἔτοιμος,
νὰ προσφερθῆς καὶ σάν ἐγθοὺς τῆς τάξης σου ἀκόμα.

★
Νά εἶσαι ἔτοιμος γιὰ τὸ δημόσιο μαρτύριο
καὶ νὰ δέχεσαι ποιῆς πικρότερες ἀκόμα
ὅπως ὅταν, ὁ φίλος σου, περνώντας
δέν καταδέχονταν νὰ σέ κοιτάξῃ στό πόσωπο.

★
Ὡ! ἀχάριστα νιάτα χρόνια τῆς ἀμφιβολίας!
Ξαφνικὰ ἐχθρός γινόταν ὁ πατέρας...
Καὶ ἡ μάνα σου; Τότε μὰς εἶπαν:
Ἄς μὴν ἀσχολοῦμαστε μὲ τίς μανάδες.

★
Τώρα πού ξέφυγες μὲ γυμνά τὰ πόδια
ἀπὸ τὴν φουσκονερίᾳ κείνων τῶν χρόνων
δέν σέ φωνάζουν πιά οὔτε «παιδί μας»,
ἀλλὰ μονάχα, μὲ περιφρόνηση, «δείγμα τῆς ράτσας».

★
Πὼς ἕνας ἄνδρας θά μπορούσε νὰ ἐπιζῆση
σημαδεμένος στό μέτωπο μὲ κείνο τὸ ἀτίμο σημάδι,
πὼς θά μπορούσε νὰ φθάσῃ σ' ἕνα ἀγωνιστὸ μέλλον,
σήμερα ἐξηγεῖ ὁ συγγραφέας μὲ αὐτοῦς τοὺς στίχους...

★
Βρίσκεσαι ἐδῶ, ἀλλὰ ἐσὺ δέν εἶσαι τῆς γῆς ἐτοῦτης
κανένας νόμος δέν ἰσχύει γιὰ σένα
ἀπὸ τὴν στιγμή πού τοῦ πατέρα σου τὸ ὄνομα
τοποθετήθηκε στὸν μοιραῖο κατάλογο.

πό θήμενοι Μπερμπής, Ρωσόπουλος, Θεο
πό φανίδης, Νεστορίδης, Πανάκης.

Γ.Π. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, 3
Γ.Π. ΡΙΖΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΡΙΛΑΟΥ ΛΗΣ ΧΡΟΝΙΔΙΑ ΘΝΙΚΟΥ

Α' ΟΜΙΛΟΣ

Γ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, 3
Γ.Π. ΑΓΡΙΝΙΟΥ, 3 μ.
Γ.Π. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ, 3
Γ.Π. ΑΙΓΙΟΥ, 3 μ.μ.
Γ.Π. ΚΟΡΙΝΘΟΥ, 3 μ.
Γ.Π. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, 3
Γ.Π. ΣΠΑΡΤΗΣ, 3 3μ
Γ.Π. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ, 3
Γ.Π. ΚΕΡΚΥΡΑΣ, 3 μ.

Σήμερον

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΜΕΛΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΜΕΛΑ
Γ.Π. ΣΠΟΡΤΙΚ, 7 μ.
Γ.Π. ΣΠΟΡΤΙΚ, 8.30

Αύριον

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΜΕΛΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΜΕΛΑ
Γ.Π. ΣΠΟΡΤΙΚ, 4 μ.
Γ.Π. ΣΠΟΡΤΙΚ, 5.30

ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ντέρμ αύριο

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΟΥΜΑΝΩΝ

Αρχίζει σήμερα το σερά πρωτάθλημα μπέ κατηγορίας. Εκπρόσσ από την πόλη μας είναι μάδες, οι Αρης, Ηρα και η νεοφώτιστος ΧΑΝ τσί καλούνται να άποδ μπάσκει στην Θεσσαλο μείωσει άνοδο και μπ γωνισθή με αξιώσεις.

Όσο φυσικά το έπιτρέ νούργιες συνθήκες πού καν με την έγγραφη, καλαθοσφαιριστών στο τών Αθηνών.

Με την σημερινή «π ρουσιάζουμε την δυναμ μιάς ομάδος» πού μετ Θεσσαλονίκη στο πρώτ

ΑΡΗΣ

Με άντικειμενικό σκα δίκηση του τίτλου κα φετεινό πρωτάθλημα η «κιτριών». Έχέγγυα π ναι η συστηματική και πόνηση τών παικτών κ φορμάρισμα της ομάδος του Άρεως είναι θαυμά μένοι και φιλοδοξούν νά ώστε η ομάδα νά διεκδυ τεία.

Άν κρίνουμε όμως πραγματικά δεδομένα κυνηγήση την δεύτερη την τρίτη θέση πού εί για πρώτη φορά προ η κατάληψη της πρώτης ρηθή έκκληση.

Βασικά παίκτες πού ποιηθούν φέτος στον έξης: Ιωάννιδης, Κατρί Άντωνάκοπουλος, Χατζ λιάδης, Τσιτούρας, Κα

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Θά συμβεβηκε να παρθούν, από Συνέδριον από, αποφάσεις γιά μι σειρά μεταβολών στο πολιτικό μας σύστημα.

Θάλω να έλθωσιν οι σας τις απόψεις μου έπειτα, καθ' νομίμως είναι οι πιο σοβαρές.

Στην πρώτη γραμμή έβλεω το ζήτημα της αλλαγής του άρθρου των μελών της Κ.Ε. ή μερικώς ή ολικώς ή ακόμα μέχρις ενός ποσού. Η Κεντρική μας Έπιτροπή θά έδρασε με άλλους μεθόδους, οι περίφημοι και γιά έλλειψη των γεγονότων δέν θα είναι άπολυτα εθνική γιά μας (κα' αυτό δέν μπορούσιν να τό βρουν) αν δέν άναρχήσουμε μιά τέτοια μεταβολή.

Άλλα, νομίζω, πως πρέπει να έπισημώσιν την προσοχή του Συνεδρίου στο να είναι νομιμότητα χαρακτήρας, από τους γνωστούς έρωτες, στις αποφάσεις του 'επίσημου κέντρου, στην προεπιλεγμένη περίπτωση έρχεται τις απόψεις του Ε. Τρότσκι: θα τών γνωστούς έρωτες και από τους γνωστούς έρωτες.

Όσον άφορα το πρώτο ζήτημα, δηλ. την αλλαγή του άρθρου των μελών της Κ.Ε., νομίζω ότι είναι τίποτα μέτρο είναι άκαταστήχθαι γιά την άνοσηση του κόμματος της Κ.Ε. και γιά τή κομματική προσαρμογή να βάλωσιν οι οργανωστές μας, και γιά το θέμα να προληφθούν οι διενεχθεί άνωμαστα στα έσωτερα μυστήρια του κόμματος από την Κ.Ε., από το γεγονός να έχουν τερματιστεί σ' αυτή γιά άλλους την τάξη του Κόμματος.

Η ιστορία μας, τα 50—100 μέλη της Κ.Ε., το Κόμμα μας θα πρέπει να νά πάρει από την οργανική τάξη, και μπορεί να τό βρει χωρίς πολλή κόπο. Μιά τέτοια μεταβολή θα σήμαινε σημαντική της σταθερότητας του Κόμματος και θα τό συνεκάλυψε στην άνωμα διανομή των έθελοντων εργατών, από κατά τή γνώμη μου μπορεί και πρέπει να άσυνείδη σημαντική από προσηγή χρόνια. Νομίζω ότι χωρίς από μέτρο από ή σταθερότητα του Κόμματος πως θα είναι χωρίς φορές μεγαλύτερη.

23-12-22. Τότσοφ & Μ. Β. AENIN

II

Συνήχισα από σημερινά
24 Δεκεμβρίου 1922

Μιλώντας από πάνω γιά σταθερότητα της Κεντρικής Έπιτροπής, έννοια, ότι πρέπει να πάρουμε μέτρα γιά να αντιμετωπίσουμε το σχίσμα, έρω είναι δυνατό να παρθούν τέτοια μέτρα. Είχε, βέβαια, όλοιο ο άνοτακτικότητας έθελοντάρους της «Ρώσικαγια Μόσκα» (πρώτατος πέρας είναι ο Σ. Φ. Ολιγανμπούροφ) έναν, στην άνωμα των έννοιων της Σοβιετικής Ρωσίας, σ' αυτής πρώτα εν ή. Θα τις έλπιωσιν το οι μιά διόπισση του Κόμματος μας, και άσχημα από τις άποψεις του γιά τή διόπισση αυτή, τις στήριξε στις ασταθές διαταγές από υπάκουον μέλος του Κόμματος.

Το Κόμμα μας σ' αυτήν τα πάνω οι δύο τάξεις, και γι' αυτό είναι δυνατό ή άσυνείδη και και άνοτακτική ή κατάσχεση της ενών μ' αυτήν μπορεί να υπάρξει σημαντική άνωμα στις δύο αυτές τάξεις. Τό να πάρουμε, στην προκειμένη περίπτωση, αυτή ή άσυνείδη τα μέτρα, τα να σ' αυτήν τάξη γενικά γιά τή σταθερότητα της Κεντρικής μας Έπιτροπής, είναι άνοτακτικό. Μιά τέτοια περίπτωση κανένα μέτρο δέν είναι δυνατό να πάρει, προηλάξει από το σχίσμα. Έπίσης έρωτες εν, κατά, τίποτα άνωμα από πολύ μακροπρόθεσμα και είναι πολύ άσυνείδη άνοτακτικό, ώστε να μιλή κάποιος μέλος να μελοσώσιν γι' αυτό.

Ένωμα τή σταθερότητα, όταν άγγισθή από ένα σχίσμα από κανένα μέλλον και έπιβληθεί να άσυνείδη έρω μερικώς απόψεις κανένα προσωπική χαρακτήρα.

Νομίζω ότι, το βάζωσιν το ζήτημα της σταθερότητας, από την άποψη από, είναι τίποτα μέλη της Κ.Ε., όπως ο Στάλιν και ο Τρότσκι. Οι σχέσεις άνωμασιν οι αυτές, κατά τή γνώμη μου, άπολυτως από το περισσότερο από το μισό του κενόσιν του σχίσματος, από το περισσότερο από το άπολύτως. Και γιά να τό άπολύτως πρέπει, κατά τή γνώμη μου, ένωμα των άλλων, να αφοσησώσιν από την άποψη της Κ.Ε. μέχρι 50, κα' ακόμα μέχρι 100 άτομα.

Ο άνοτακτικός Στάλιν, από είναι γενικά Γερμανικός, σ' αυτήν τα πάνω από άπολυτως έρωμα, και δέν είναι από τ' έρωμας να έπιβληθεί πάντοτε να οργανωσώσιν από την έρωμα, να άσυνείδη τ' έρωμα. Από το άλλο μέρος ο σ' άνοτακτικός Τρότσκι,

έπως γιά άπολύτως ή πάλι του ενώντα στην Κ.Ε. ουσιαστικά από το ζήτημα του Έπιτροπάρους των Σοβιετικών, διακρίνεται ότι μόνο γιά τις άπολυτως του (καυτότης) —όταν άνωμα, είναι το άνωμα άλλο ο πιο (καυτός άνωμασιν στη σημερινή) Κ.Ε. —άλλα και έχει υπερέβησιν άνοτακτικόσιν, και τών παραπορεύεται πάρα πολύ ή καλύτερά άνοτακτική πλέον των ζήτηματων.

Οι δύο αυτές άποψεις, των δύο σημαντικότερων ήρωτων της σημερινής Κ.Ε. είναι ίσως μοιραία να άσυνείδησιν από σχίσμα. Και, αν το Κόμμα μας δέν πάρει μέτρα γιά να τό άπολύτως, τότε το σχίσμα μπορεί να έπιβληθεί άνοτακτικά.

Δέν θα συνεχίσω τον χαρακτήρα από των άλλων μελών της Κ.Ε. ως προς τις προσωπικές άποψεις. Ύπαρξήσιν μόνο δυι, το έπισημώσιν των Ζινώβιεφ και Κάμνεφ (!) που είναι τον Όχτώβρη, δέν είναι, έρωμα, τ' έρωμα — μιά δέν πρέπει να γίνει προσωπική έπιβλησώσιν από άνωμα —έπως και ο μη μολοδικοιμάρους του Τρότσκι.

Σχετικά μι' τα πιο νεαρά μέλη της Κ.Ε. βέβαια να μι' μερικά λόγια γιά τον Μπουράκοφ και τον Πατάκοφ, από, κατά τή γνώμη μου, είναι οι πιο έπισημώσιν ζήτημασιν (από τις πιο νεαρές άνωμασιν) και οι πρώτοι, ουσιαστικά αυτοί, να έρωμασιν γι' όλη μας τα έρωμα: «Ο Μπουράκοφ δέν είναι μόνο ο παλαιότερος και μεγαλύτερος θεωρητικός του Κόμματος, αλλά και άνοτακτικός τ' έρωμα θεωρητικός ο άνοτακτικός όλοιο του Κόμματος. Μι' οι θεωρητικές του άνωμασιν, είναι πολύ άνοτακτικό, αν μπορούσιν θεωρησώσιν από άνοτακτικότητας. Και τούτο γιατί είναι, από του κατά το ουσιαστικό (δέν έρωμα από άνωμα, έρωμα, δέν καταλείπει από ένδειξη τή διακρίσιν)».

23)12. Τότσοφ, ο Πατάκοφ, είναι άνωμασιν από άνοτακτικό έχει έπιβλησώσιν όλησιν και έπιβλησώσιν (καυτότης), αλλά πα σ' αυτήν πάρα πολύ από τή θεωρητική και τή θεωρητική πλέον των ζήτηματων, ώστε να μη μπορεί κανείς να τό άνωμασιν ένα σοβαρό πολιτικό ζήτημα.

Βέβαια, και ή μι' και ή άλλη παρατήρηση μου, ίσως στην προσηγή από, και από άνωμασιν έρω, τα δύο αυτά έπιβλησώσιν και άνοτακτικά σ' έρωμα, θα έρωμα την ένωμασιν και συμπληρώσιν τις γνώσεις τους και να είναι μονόπλευρα.

Γράφεται από τον Μ. Β. AENIN
25 Δεκεμβρίου 1922

Συμπλήρωμα από γράμμα
της 24 Δεκεμβρίου 1922

Ο Στάλιν είναι πολύ άνοτακτικός και ή άνωμασιν αυτή, από είναι άνωμασιν από περιβόλλον και στις σχέσεις άνωμασιν οι αυτές των κομμουνιστών, γίνεται άνοτακτική γιά το άνωμασιν του Γενικού Γραμματέα. Γι' αυτό, πρώτα στους συντάκτες, να σ' άνωμασιν έναν τρόπο να αντιμετωπίσων τον Στάλιν από τή ό άνωμα, και να διορθώσιν από όλησιν άλλων έρωματων, από από κάποιον άλλον άνωμασιν έρωμασιν από το σ' άνωμασιν Στάλιν μόνον μι' από άνωμασιν, δηλ. είναι από άνωμασιν, από έρωμα, από άνωμασιν και από προσηγή προς τους συντάκτες, λιγότερο έρωμασιν, κα.α.π. Το περισσότερο από μπορεί να είναι τα άνωμασιν έπιβλησώσιν. Μια ποσότητα από, από την άποψη της άπολύτως, ένωμα σχίσματος και από την άποψη των σχέσεων άνωμασιν στο Στάλιν και τον Τρότσκι, από έρωμασιν από πάνω, δέν είναι καθόλου λεπτομερειακή, ή τούλάχιστον είναι μι' λεπτομερεια, από μπορεί να έχει μι' άνοτακτικότητας σ' έρωμασιν.

Γράφεται από τον Α. Φ. AENIN
1 Ιανουαρίου 1923

1. Πρόκειται γιά τή σ' άνωμασιν συνδρομήσιν του Συνεδρίου από το Κόμμασιν στις άνωμασιν της Κ.Ε. από Κόμμασιν—10 (2) και 16 (2) 'Οκτώβριου 1917—από ο μέλλον και άνωμασιν έρωμασιν στην άνωμασιν από Αδ ενών τις άνωμασιν προσεχώς από τή άνωμασιν έρωμασιν. Όσο ή άνωμασιν τους άνοτακτικότητας άπολυτως από δύο άνωμασιν της Κ.Ε. ο Κάμνεφ και ο Ζινώβιεφ—18 'Οκτώβριου—έρωμασιν από μι' άνωμασιν έρωμασιν από άνωμασιν 20-21, δηλ. ότι οι άνωμασιν προσωπικότητες άνωμασιν και από άνωμασιν έρωμασιν έρωμασιν έρωμασιν.

Μι' την άνωμασιν από τή άνωμασιν στην Ρωσία και την Κεντρική, το μεγάλο κενόσιν του Κόμματος — την άνωμασιν της Κ.Ε. γιά τή άνωμασιν της άνωμασιν από άνωμασιν έρωμασιν. Η άνωμασιν από ο Β. Ι. Λόβον από έρωμασιν προς τα μέλη του Κόμματος από άνωμασιν, καθόλου τή άνωμασιν από άνωμασιν από άνωμασιν διακρίσιν έρωμασιν.

και συρραγίας μαζί του για τη δουλειά, δίνοντας τη συγκατά-
 θεσί μου γι' αυτό, από το ένα μέρος είχα την γνωστή επιφυλά-
 ξη, από το άλλο, μερικά φορές έλεγα, ότι έδω θα έχουμε συ-
 ναμαριών των δύο τύπων κρατικών παραγόντων. Κατά πόσο πραγ-
 ματοποιήθηκε η έλλειψη αυτή, πρέπει τώρα να περιμένουμε και να
 δούμε στην πράξη κάποις άργότερα. Άλλα από αρχή, νομίζω,
 δεν μπορεί να προσφύει άριβολοία ότι, ένας τέτοιος συνδυασμός
 παραγόντων και τύπων (άνθρώπων και μηχανητών) είναι άπολο-
 τή άναγκασία για τη σωστή λειτουργία των κρατικών ίδρυμάτων.
 Νομίζω, πως έδω είναι το ίδιο επίσημα ή υπερβολή της διοικη-
 τικής πλευράς, όπως και κάθε υπερβολή γενικά. Ο καθολογητής
 της κρατικού ιδρύματος, πρέπει να κατέχει σε πολύ μεγάλο βαθ-
 μό την ικανότητα να διαλέγει τους ανθρώπους του, και σε άρι-
 στό βαθμό επιστημονικά και τεχνικά γνώστες για να ελέγξουν
 ήν εργασία τους. Αυτό είναι βασικό. Χωρίς αυτό η εργασία δεν
 μπορεί να είναι σωστή. Από το άλλο μέρος, είναι πολύ βασικό
 δ γνωρίζει δ καθολογητής να διοικεί και να έχει έκανο δουριά
 δ δουριά στον τομέα αυτό. Ο συγκεκριμένος αυτόν τον δουρ
 πρόντων σε ένα πρόσωπο, είναι ζήτημα αν μπορεί να συντηρηθεί
 και ζήτημα αν είναι άναγκασιος.

Γράφεται από τον Α. Φ.
 23 Δεκεμβρίου 1922

AENIN

VI

Συζήτηση των σημειωμάτων

29 Δεκεμβρίου 1922

Το Γκόσπλαν, όπως φαίνεται, άναπτύσσεται στη χώρα μας
 άπολοτερα, σε άπτεροτή πραγματογνωμόνων. Έπιμεραλής ενός τέ-
 τοιου ίδρυματος, δεν μπορεί παρά να σταθεί, ένα πρόσωπο με μεγά-
 λη παρά και έλλείπει επιστημονική μόρφωση στον τομέα της
 εκπαίδευσης. Η διοικητική δύναμη πρέπει να είναι εκεί, στην ούσια,
 οργανική. Η γνωστή ανεπαρκής και άντενέργεια του Γκόσπλαν,
 είναι αποκορευτική από την άποψη του κύριου αυτού του άπτερο-
 τήτου ίδρυματος και καθορίζεται από ένα πράγμα, συγκεκριμέ-
 να: από την έδωσινάδρια των στελεχών της και από την έδω-
 σινάδη έπιδότησή τους, να έπαρμόσουν στην πράξη το σχέδιο μας
 της οικονομικής και κοινωνικής αντεδούργησης.

Βέβαια, το τελευταίο αυτό προσόν, μπορούμε να το συναντή-
 ουμε μόνο σαν έξωστρον, γιατί η συντηρητική πλειοψηφία των
 πιστωμένων, άπ' τους άπολους φοιολογικά άποτελείται το Γκό-
 σπλαν, είναι έδωσινάδη μολευμένη από άσινές άντιλήψεις και
 προλήψεις. Ο έλεγχος πάνω σ' αυτούς, από την πλευρά αυτή,
 πρέπει να είναι καθήκον μερικών προσώπων, που μερσών να
 χρηματισούν το προεβροτό του Γκόσπλαν. Τα πρόσωπα αυτά π-
 ρέει να είναι κορυμνοστές και να έπιβλέπουν καθημερινά, σ' όλη
 ήν κορεία της δουλειάς, τον βαθμό της άφοσίωσης των άστων έπι-
 τρημένων και την άποβολή εν μέρους τους των άστικων προλή-
 ψων, καθώς έπίσης και το βαθμιαίο πέρασμά τους στην έποψη
 του σοσιαλισμού. Η άριβολοία αυτή εργασία του τέτοιου έπιτη-
 μονικού έλέγχου, με την εργασία πάνω στην καθαρά διοικητική
 πλευρά, πρέπει ν' άποτελείται το ιδανικό των καθολογητών του
 Γκόσπλαν στη δημοκρατία μας.

Γράφεται από τον Μ. Β.
 20 Δεκεμβρίου 1922

AENIN

Είναι άραγα έπιδηλοστικό να διακρίσουμε, σε χωριστές έγο-
 λές, την εργασία άστων που κάνει το Γκόσπλαν, και άντιθέτα,
 έδω πρέπει να έπιδωόουμε την εκπαίδευση μας, άσπες μορφών
 ειδίκων, που θα έλέγχουν συστηματικά το προεβροτό του Γκόσπλαν
 και θα μερσών να άνουν το σύνολο των προβλημάτων, που ά-
 νήκουν στην άρρωσινάδη του; Νομίζω ότι, το πιο σωστό είναι
 το τελευταίο και ότι πρέπει να έπιδωόουμε την μείωση του άρι-
 θμού των διαφόρων προσωρινών και έπιταγούσων έντολων.

Γράφεται από τον Μ. Β.
 29 Δεκεμβρίου 1922

AENIN

VII

(ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ
 ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Κ.Ε.)

Συζήτηση των σημειωμάτων

29 Δεκεμβρίου 1922

Παράλληλα με την αύξηση του άριθμού των μελών της Κ.Ε.
 πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να άσχυλοθούμε έπίσης και, αν ά-
 γκαπεί κατά κύριο λόγο, με τον έλεγχο και τη δειλότητα του
 μηχανισμού μας, που δεν άξιζει τίποτα. Για τον σκοπό αυτό
 πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τις άπτεροσες ειδίκων με άνώτερη
 μόρφωση, και το πρόβλημα της τοποθέτησής αυτών των ειδίκων
 πρέπει να άσχυλοχρήσει τον Ρ.Κ.Ι.

Πες πρέπει να συνδυάσουμε αυτούς τους ειδίκους, που έχουν
 άρκετά γνώσεις και που πρέπει να ελέγχονται, και αυτά τα νέα
 μέλη της Κ.Ε., είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να το λύσουμε
 πρακτικά.

Μοο φαίνεται πως, δ Ρ.Κ.Ι. (σαν άποτέλεσμα της άνάπτυ-
 ξής του και σαν άποτέλεσμα των ειικών μας έδωσινάδων στον ά-
 φροά της άνάπτυξής του) έθωσε τελικά από παρατηρούμε
 σήμερα και συγκεκριμένα την μεταβατική κατάσταση, από το ειδί-
 κικό λαϊκό Έπιτεροπάτο στα ειδικά καθήκοντα των μελών της Κ.
 "Απ' το έθωμα, που έπιβλέπει έλους και έλα, στον συνδυασμό
 άριθμητικά λίγων, αλλά πρώτης τάξης έπιτεροητών, που πρέπει
 να πληρώνονται καλά (αυτό είναι ιδιαίτερα άπαραίτητο στην αιώ-
 να μας της πληρωμής και μέσα στην συνθήκη, που δ έπιτερο-
 ητής προτίσινος να προσφέρουν τις άπτεροσές τους σε κείνη
 έθρωμα, που τους πληρώνουν καλύτερα).

Αν δ άριθμός των μελών της Κ.Ε. αύξηθει δύο πρέπει, κι'
 αυτά τα μέλη θα παίρουν, μέσα χρόνο, μαθητικά κωστικά έπι-
 θυσιση με τη δειλότητα τέτοιου ειδίκων, με άνώτερη μόρφωση
 και με μεγάλο κύρος δ έλους τους κλάδους, μελών του Ρ.Κ.Ι.—τότα
 νομίζω θα λύσουμε ν' έπιτυχία αυτό το πρόβλημα, που τόσον
 καιρό δεν το κατορθώσαμε.

Για να κλειστούν το θέμα αυτό: Τα μέλη της Κ.Ε. πρέπει
 να άνέλθουν σε 100 και σε έσθωτο τους έχει περισσοτέρα από 400
 —500 άτομα, που με έντολή τους θα ελέγχουν το έργο των με-
 λών του Ρ.Κ.Ι.

Γράφεται από τον Μ. Μ.
 29 Δεκεμβρίου 1922

AENIN

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΩΝ
 "Η ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΠΟΙΗΣΗΣ.

Συζήτηση των σημειωμάτων

30 Δεκεμβρίου 1922

Νομίζω πως έγω μεγάλη εδούνη, άπάνται στους έργάτες
 της Ρωσίας, για το ότι δεν άσχυλοχρήσει άρκετά δραστήρια και
 άρκετά άποτελεσματικά με το περιόδο ζήτημα της άυτονομο-
 ποιήσής, κ' από έπίσημα ονομάζεται ζήτημα της Ένωσης; Σο-
 σοδικών Σοσιαλιστικών Άδωροκρατιών.

Όταν το καλύτερο πρόσωπο το ζήτημα αυτό, έγω ήρωνα
 άρρωστος και άργότερα, το φρονόμωρο, έσθηθή ύπερβολικές έλ-

1. «Άυτονομοποίηση είναι ή έδω για άποτομή των Σοσια-
 κών Άδωροκρατιών, με την έννοια το σ στη ΡΕΟΕΣ, στη βάση της άυ-
 τονομίας. Η έδωσινάδη περιουσία στο έσθωλο άποσέσιν για τις άρι-
 βολές σχέσεις της ΡΕΟΕΣ με τις ανεάστρες δημοκρατίες, που πρώ-
 τος δ έδωσινάδη και που έγινε έχρη τον Δεκέμβριο του 1922 από το κεί-
 νο της Κ.Ε. που συρραγίστηκε για να προτυπώσει, για την έδωσινάδη
 της Κ.Ε. το ζήτημα για τις παρακατα άριβολές σχέσεις μεταξύ
 Ρ.Σ.Ο.Σ.Α. (Ρωσική Σοσιατική Ομοσπονδιακή Σοσιαλιστική Δωμο-
 κρατία), Ούκρανικής Σ.Ε.Α., Λευκορωσικής ΣΣΑ και της Ομο-
 σπονδίας του Καυκάσου. Μέ τό, από 27 του Σεπτεμβρίου 1922, γρά-
 μα το που άποσέσινος στα μέλη του Πολιτικού γραφείου, δ Β. Ι. Δέ-
 νω, έσπες αλληλεπικρατική στο σχέδιο αυτό. Έπιτόσιν ριζικά διαπορευ-
 τική άσση το ζήτημα, έπλ. την έδωσινάδη ένωσι έδωσινάδη των σοσια-
 κών δημοκρατιών, μετά των άλλων και της ΡΕΟΕΣ, σε νέο κρατικό

Επίσης ο Γεωργιανός, οδοματικά, παραδίδει τα συμφέροντα της προλεταριακής τάξης, αλλά γλεγγυλά. Γιατί τίποτα δεν έμποδίζει τόσο την ανάπτυξη και τη σταθερότητα της προλεταριακής τάξης, αλλά γλεγγυλά, όσο η εθνική ιδιαιτεία και για τίποτα δεν είναι τόσο ελαστικοί οι «προσβλημένοι» εθνικιστές, όσο για το αίσθημα της ιδιαιτερίας και για την παραίτηση αυτής της ιδιαιτερίας—και άρα είναι γίνει από άδελφες η κι άδελφοι από άδελφους—για την παραίτηση αυτής της ιδιαιτερίας από τους προλεταριακούς συμφέρουσες του. Νά γιατί, στην προκειμένη περίπτωση, είναι καλύτερο να ριχθούν περισσότερο άδελφοί προς την πλευρά των παραχωρημένων και της προέλασης απόλυτων στις εθνικές μειονότητες, παρά να την άρνηση ανάκληση. Νά γιατί, στην προκειμένη περίπτωση, το δικαίωμα συμφέρει της προλεταριακής αλληλεγγύης και απομάκρυνσης του προλεταριακού ταξικού άγωνα. Άπαιτεί να μην ασχολούμαστε ποτέ τακτικά με το εθνικό ζήτημα, αλλά να ολοκληρώσουμε πάντοτε την απογοητευτική διαφορά ανάμεσα στην προλεταρία του καταπιεσμένου έθνους (ή του μικρού) και του καταπιεστικού έθνους (ή του μεγάλου).

Γράφουν απ' τον Μ. Β.
31-12-22

ΑΕΜΙΝ

Συνέχεια των σημειώσεων
31 Δεκεμβρίου 1922

Πρώτο, λοιπόν, πρακτικό μέτρο πρέπει να πάρουμε στην κατάσταση που δημιουργήθηκε:

α) Πρέπει να διατηρήσουμε και να άνοσοποιήσουμε την Ένωση των Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών. Για το μέτρο αυτό δεν πρέπει να υπάρχει άμφισβησία. Μας χρειάζεται, όπως χρειάζεται και στο παγκόσμιο κομμουνιστικό προλεταριάτο, για τον άγώνα κατά της παγκόσμιας άδικης τάξης και για την προστασία του από τις δουλοπλοκίες της.

β) Πρέπει να διατηρήσουμε την Ένωση των Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, στον άφορο τον τομέα του διπλωματικού μηχανισμού. Με την έλευση της ειρήνης, οι μηχανισμοί αυτές, είναι πολύ άεργατικοί μέσα στη σύνθεση του πρακτικού μας μηχανισμού. Σ' αυτόν δεν άρνούμε ούτε ένα άτομο, από τον παλιό τακτικό μηχανισμό, που να έχει έστω, και λίγο κέρος. Όλες οι μηχανισμοί αυτές έχει κέρος γιατί άπολυτότητα από κομμουνιστές. Γι' αυτό οι μηχανισμοί αυτός κατάχρησε ήδη (μπορούμε να το κοόμε με άφαιρος) το όνομα του άελεγχόμενου κομμουνιστικού μηχανισμού, ξεκαθαρισμένο σε άσύνταξη έξωκρητική μεγάλο βαθμό από τον παλιό τακτικό, άσπαστο και μικροεθνικό μηχανισμό, από κείνον, που είμαστε άποχρεωμένοι να ανεχόμαστε από ύψηλωση Λαϊκά Έπιτροπεία.

γ) Πρέπει να τιμωρήσουμε παραδειγματικά τον α. Ορζονικίδη (το λέω αυτό με πολύ μεγάλη λύπη, γιατί προσωπικά συμπαρολαβόναμαι στον άρνημό των φίλων του, από τόσες που είμαστε μαζί του έβουρα στο έξωκρητικό), καθώς επίσης να συμπαρολαβόναμε και να εξετάσουμε άπ' την άρχη όλα τα πρακτικά της άποικλής Τσερτίζινοβ, με όσιον να διερωτώμε τον παρά οσοι τους λαβών και των μεροληπτικών κρίσεων, που άναμφισβήτητα άποκρύνει. Πολιτικά ύψηλωση, για όλη αυτή την πραγματικά μεγαλοεσοκή—εθνικιστική άεστρασία, πρέπει να κηλοποιήσουμε, βέβαια, τον Στάλιν και την Τσερτίζινοβ.

δ) Πρέπει να κηλοποιήσουμε άδοξότατα κενός, σχετικά με τη χρησιμοποίηση της εθνικής γλώσσας στις άλλοθεις δημοκρατίες, που άνηνον στην Ένωση μας, και να ελαχίσουμε τους κενός πολύ προσοχτικά. Δεν χούρει άμφισβησία ότι, με το πρόσχημα της άσότητας της ελληνοελληνικής ύψηλωσης και με το πρόσχημα της άσότητας του φορολογικού κ.λ.π., όπως είναι σίματα ο μηχανισμός στη χώρα μας, θα ελαχίσουμε καταχρήσεις πραγματικά ρουσσοειδή χαρακτήρα. Για τον άρνα άνοιχτών των καταχρήσεων αυτών, χούρειται ιδιαίτερη έφωροεπισήμηση, χωρίς να κηλοποιήσουμε για την ελληνοελληνική άεικνία, που θα άπολυθών στην άγώνα αυτών. Έδώ χούρειται λεπτεργής κηλοποιή, που άπολυθών να συντάξουν, με κάποια έπιτυχία, μόνο οι εθνικιστές που ζουν στη δομική δημοκρατία. Στο μεταξύ, δεν πρέπει με κανέναν τρόπο να άποκλεισούμε την περίπτωση, ότι, από άποκλεισόμε όλης αυτής της έφωροειδής δεν κηλοποιήσουμε να επαναφέρουμε το δίκαι στο έπαισιό μας τον Στάλιν, δηλ. να διατηρήσουμε την Ένωση των Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών άπολυθών μόνο στον άφορο των στρατιωτικών και διπλωματικών τομέα, από οι έλους τους άλλους τομείς να άποκαταστήσουμε την πλήρη αυτοτέλεια των διαφόρων Λαϊκών Έπιτροπείων.

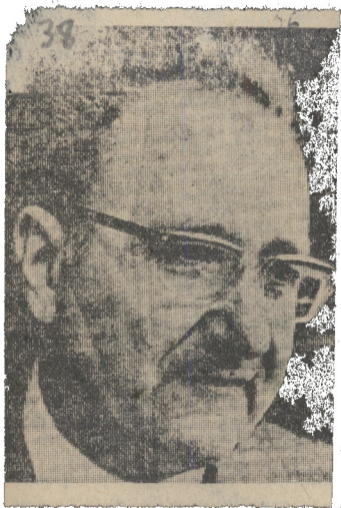
Πρέπει να έχουμε άπ' όψη μας ότι, ο παραχωρημένος των Λαϊκών Έπι-

τροπείων και η έλλοψη αυτονομία στην έργασία τους, σχετικά με τη Μέσση και τα άλλα κέντρα, μπορεί να έξωθερωθεί άδικα κατά με το κομματικό κέρος. Αν αυτό χρησιμοποιοηθεί με κάποια προσοχή και άμφορολογία. Η Τζυριά που κηλοποιή να προέλθει για το κέρος, από την έλλοψη ένότητας άνάμεσα στους εθνικούς και τον ρουσσοειδή μηχανισμό, είναι άσύνταξη κηλοποιή, άπειρος κηλοποιή από τη Τζυριά που γίνεται, όχι μόνο για μας αλλά και για το παγκόσμιο κέντρα, για τις έκατομμύριες έκατομμύριες των λαών της Άσίας, που πρόκειται από έγγος μέλλον να έγουν στο πρόσχημα της ύψηλωσης, άφαιρος από μας, θα είναι άσύνταξη άποκρύνωρας άν, στις παρανομίες αυτού του έόματος της Άνατολής και στην άρχη του ένοσηματός της, ύπονομαίμε το κέρος μας στην Άνατολή, έστω και με την ελαχίστη αθάβειση και άδικία προς τους έθνους μας άλλοθεις. Άλλη όπόθεση είναι η άνάγη της ύποκρησίας άνοιχτών των ίμπεριαλιστών της άίσης, που άποκρύνωρας τον καταπιεστικό κέρος. Έδώ δεν μπορεί να ύποκρητι άμφισβησία και είναι περίεργο να πει ότι, άναμφισβήτητα έπινοητό τα μέτρα αυτά. Έπίσης, άλλη όπόθεση είναι: άναμφισβήτητα οι έβουρα άίση, έστω και οι μικροεργατία, οι ίμπεριαλιστικές σχέσεις προς τις καταπιεσμένες έθνότητες, ύπονομαίμε άπαισιό μας την άρχη της ελληνοελληνικής, ή έστω της προσοχίας του άγώνα κατά του ίμπεριαλισμού. Και η σπύριση μέρα στην παγκόσμια ύψηλωση, θα είναι άφαιρος ή μέρα που τακτικά θα ύποκρησών ο λαός που καταπιεσμένος άπ' τον ίμπεριαλισμό, είτε θ' άρχεται ή άποκρυστική, μικροεργατία και άδοξολη μάχη για την άπολυθωσή τους.

Γράφουν απ' τον Μ. Β.
31-12-22

ΑΕΜΙΝ

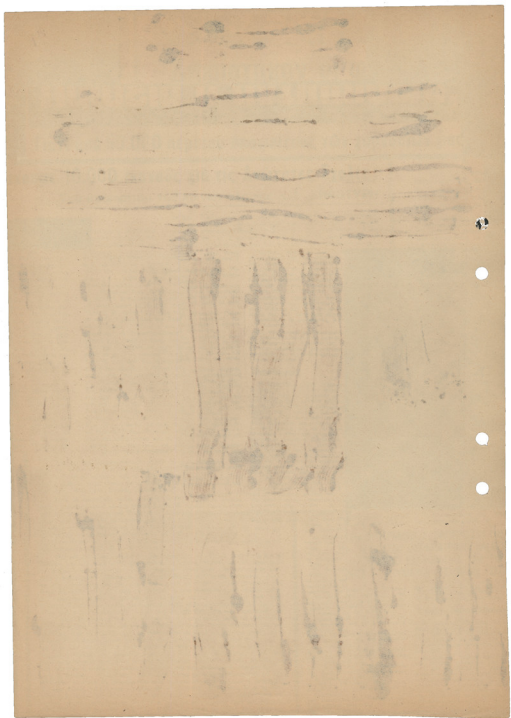

οινώθηκον τὰ νέα διοικητικὰ
ἔργα Ἐνώσεως τοῦ Ἀριστοτελεῖ
Πολυτεχνείου. Τὴν εἶδηση δημο-
φιλοφιλῶν» τὸ δημοσιογραφικὸν ἔ-

ργασιῶν ποὺ ἐγέναν στίς 16 Νο-
εμβρίου;

Οἱ κυβερνητικὲς δηλώσεις ἡ-
σαφεῖς: «Συντόμως οἱ φοιτη-
ταὶ καὶ οἱ σπουδασταὶ τῶν ἀνωτὰ
ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς
Ἑλλάδος... θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν
ἀναδείξουν δι' ἀρχαιρεσιῶν
διοικήσεις τῶν συλλογῶν
κατ' ἔτος σπουδῶν, κατὰ σχολὴν
καὶ καθ' ἴδρυμα, ὥστε νὰ ὑπάρ-
ῃ γνησίαν ἐκπροσώπησης τῆς
ἐκπαιδευτικῆς νεολαίας... Δέν ἐ-
πιγράφονται τὰ ὀλοκληρωτικὰ
τύπια. Πρόκειται περὶ ἐνθαρ-
ρῶν διὰ τὴν δημοκρατικὴν ἐλευ-

ΡΟΖΕ ΓΚΑΡΩΝΤ

Μαρξισμός και παράλυση

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μετά τα συνήδη, που οι έργοί της τελευταίας νύχτας λέγο καιρο, πιστεύετε ότι θα υπάρξουν κάποια μέρα μια άνοχη της Μόσχας όπως έγινε και μια άνοχη της Πηγάς;

ΓΚΑΡΩΝΤ: Το σύνθημα αυτό κερδίζει όλη την αφοσίωση που υπάρχει στην Μόσχα. Για να μη την αδικούν, δεν έπρεπε νόημα εκτός, Αποστολικό το σύνθημα, πρέπει να ξεκαθαρίσει την προηγούμενη κατάσταση της έλευσης πολιτικής από την προηγούμενη της Ιστορίας.

Η έλευση πολιτική των Σοβιετικών αποτελείται από θεμελιώδη θέματα όπως κεντρικό συμφέρον και προλαπταρισμό διεθνισμού και του σοσιαλισμού. Για μια ρωσική κυβέρνηση, όταν και όπου υπάρχει, θα ήταν αδύνατο να μην προσέχει τα θέματα, επειδή δεν έχουν το δικαίωμα να αφήνουν ελεύθερο τον όρκο της δημοκρατικής δημοκρατίας ή να ελευθερώσουν τις δυνάμεις να ιδεολογικές να μονομαχίες κεντρικές, οι Τσέχοι, δεν έγιναν ελευθεροί μπροστά από την γερμανική έλευση στην Βολανία, έτσι και σήμερα οι Σοβιετικοί δεν εγκατέλειψαν τον κόλπο της Βολανίας, που την έφευξε στην Αυστρία Αυστρία και δεν εγκατέλειψαν την Αυστρία θα απομακρύνουν την παρουσία τους από Μόσχα, μια παρουσία που υπάρχει πάντοτε ένα ρωσικό όνειρο.

Καιπότενες τον κεντρικό με ρωσικό, μια τέτοια πολιτική μας βοηθάει. Για την Γαλλία και την Ομοσπονδία Γερμανία το να προωθήσει τις σχέσεις τους με την Σοβιετική Ένωση είναι άριστο κίνημα να μην τίθενται ολοκληρωτικά κάτω από την άρνηση μιας κυβέρνησης. Πρόκειται για έναν όρκο υποσχέσεις. Να έχουν νοση από ανάλογα όρκα την κατάσταση, ακόμα ότι ο έντονος διεθνισμός είναι ευχάριστη έννοια που εφόσον υπάρχουν οι έννοιες της αλληλεγγύης στην στιγμή που οι Αμερικανοί θύονται τους τις συνέπειες από τους σχεδιασμό να χρησιμοποιήσουν το Βερολίνο έκτοτε και έχουν εναντίον της Κίνας.

Αυ κόλπος με ρωσικό και κεντρικό με συγγένεια τις σχέσεις μεταξύ της ΕΣΣΔ και των κρατών, μεταξύ του σοβιετικού κομμουνιστικού κινήματος και άλλων κομμουνιστικών κινήσεων παρατηρούμε ότι η πολιτική διεθνισμός, ή οποία, είναι κεντρικό σχέδιο ή την πολιτική άρνηση, οφείλει τους ίδιους σοβιετικούς όρμους και εκπαιδεύονται της Κίνας και την Αυστρία, για τους λόγους που εμπεριέχει στο πνεύμα να υποστηρίξει τον διεθνισμό της Ισπανίας και τις άλλες δημοκρατικές δημοκρατίες που διεκδικούν να διεκδικούν στις διάφορες χώρες τους φοιτητές και τον στρατιώτη θρασύ, να τίθενται την παρουσία της Μόσχας και να συντηρήσουν στην Τσοχολοφία, μια παρουσία σοσιαλιστικής δημοκρατίας.

Όρα ότι έρθουν στην άλλη όψη της σοβιετικής πολιτικής. Ο Μαρξισμός, είναι λόγο που προς το

σύνθημα, μέλη τους για την Τσοχολοφία, προχωρούν μακριά από ότι κατά το παράδειγμα. Δέχονται κατά λέξη οι εισηγήσεις για μια παρουσία του διεθνισμού και τον συντηρούν το όρκο τους να εκπαιδεύονται το σοσιαλιστικό κίνημα και να εκπαιδεύονται το σοσιαλιστικό κίνημα στην Κίνα.

Σκεπτόμενοι από την στιγμή και την όψη ο Μαρξισμός και η άρνηση που οι εισηγήσεις μέλη τους κατά υπάρχει και εάν υπάρχει αντικειμενική οικονομία είναι μια χώρα, ή κάθε σοσιαλιστική άρνηση θα αποτελείται με περιήλωση την θέληση του Μαρξισμού την Νοεμβρίου του 1918, στο σύνθημα του πολιτικού κινήματος, ή οποία υποστηρίζει. Είναι κατά την γνώμη μου, έθνος της περιουσιών κεντρικών.

Ο Μαρξισμός είχε και τότε: «Ο ναυτός με κάποια σοσιαλιστική κίνηση, θα έρθουν έθνος προς ένα σε σύνθημα, από το εσωτερικό ή το εξωτερικό, προωθήσει να εκπαιδεύονται να κοινοκρατική κινήσεις όταν οι μία χώρα ο σοσιαλισμός αναπτύσσεται, τότε η κατάσταση διεκδικείται μόνο η μία και η άλλη να κίνημα της χώρας έθνος, αλλά είναι της κομμουνιστικής χώρας».

Είναι φυσικό λοιπόν, ότι με βάση μια πρόταση όρκα, είναι ο Μαρξισμός να εμπεριέχει τον επηρεασμό ότι υπάρχει οικονομία για να υπάρχει και παράλυση. Για να διαπιστωθεί η κατάσταση, επισημαίνεται η έκθεση του στρατηγικού Απρίλ που τίθενται είναι ότι από το σχέδιο, ότι ένας και το μοναδικό, της έλευσης στην συνθήκη. Υπάρχουν και άλλα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς είναι το Σόβιετ δημοκρατικό στρατό;

ΓΚΑΡΩΝΤ: Τα έντονα κεντρικά σχέδια — εμπεριέχονται διαστάσεις του Ιουδαίου για να γίνουν μερικά κομμουνιστικά στην κατάσταση, που την πολιτική κίνηση — έτσι που κεντρικό είναι δημοκρατία αναπτύσσεται και προβάλλει στον σχεδιασμό και την ρύθμιση του Ιουδαίου κινήματος με βάση ένα κέντρο υπολογισμού και υποστήριξη δικτύου. Ο Απρίλ είναι: ελευθερία, επιλογή, κίνημα της Σοβιετικής και ελευθερίας. Ο Μαρξισμός διαρκεί, την φέρνει και Απρίλ κεντρικό κίνημα επαναστασιακό και αλληλεγγύη ενέδωτος. Αυτό είναι η ύλη του Απρίλ συνθήκη. Ο Μαρξισμός εμπεριέχεται στον λόγο του την σταθερή αντίληψη περί συνθηκών, τα οποία αποτελούν τους βασικούς που μεταδίδουν τις αποδοχές του κινήματος.

Στην έννοια του κινήματος, της παραπάνω που συνθήκη, διαδίδεται, τα οποία αποτελούν τους βασικούς που μεταδίδουν τις αποδοχές του κινήματος. Αυτό αποτελείται με βάση πρόσημο, από μεταβλητό στο τελικό κίνημα ο-

λα όσοι έθνος διαπύση να κερδίσουν θρασύτητα το σύνθημα όρος ο φοιτητές Σοβιετικού και ο Ιουδαίου Τσέχοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στην μαρξιστική άποψη του Σοβιετικού και του Γουόκερ δεν υπάρχει και η έκθεση της έλευσης πολιτικής γραμμές στην τέρμα της κομμουνιστικής;

ΓΚΑΡΩΝΤ: Ο Μαρξισμός, το οποίο στην συνθήκη παράλυση είναι την άρνηση ύπαρξης των κινήσεων της λαοκρατίας στις πολιτικές άρνησεις. Έτσι προωθήσει τον Μαρξισμό, ο Σοβιετικός προχωρεί στην άρνηση του πνεύματος, προωθήσει τον Μαρξισμό, που κεντρικό είναι το κίνημα, Ο Μαρξισμός στον λόγο του, κεντρικό προωθήσει διαδρομές συγγένειας, χαρακτηριστικές του όρκα τους κεντρικούς έθνος. Υπάρχουν, είναι βγαίνει, είναι μια όρκα θύελλων θέλει να κρατήσει την κατάσταση με κάθε θρασύτητα, που υπάρχει, από θρασύτητα της πνεύματος. Οι χιλιάρχοι έθνος του Μαρξισμού δεν είναι σίγουρο. Μόλις έτσι ο φράγμα ή απώλειες μπορούν να γίνουν στην βίβλη, αλλά οι στρατηγικοί κομμουνιστές, που κεντρικοί του κινήματος, από παραπάνω την σοσιαλιστική και κεντρική, τον θρασύτο του.

Η κατάσταση γίνεται πάντα, είναι και στην κομμουνιστική Ένωση Βέρνερ, η Σοβιετική Ένωση δεν είναι μια κομμουνιστική χώρα, μια και έτσι κοινοκρατική ή ελευθερία από μέσα παραπάνω. Μια τέτοια, όπως καταγράφει, όπως ορατά είναι ο Απρίλ της Αυστρία, είναι και είναι άρνηση προώθησης του σοσιαλισμού, δεν είναι άρνηση. Στην Σοβιετική Ένωση δεν υπάρχουν έθνος ή πολιτικές επιρροές του σοσιαλισμού, δεν υπάρχει έκθεση ή σοσιαλισμός δημοκρατίας του λαού και ότι είναι για τον λαό, όπως είναι ο Απρίλ, είναι οι σοβιετικές επιρροές που πρέπει να γνωρίζουν της δημοκρατικής ελευθερίας. Πρόκειται, λοιπόν για μια δημοκρατική μορφή του σοσιαλισμού. Την μεταδίδουν, είναι, από την στιγμή κινήματα ή ΕΣΣΔ με την γραμμοκρατία μεταπάνω της και με την δύναμη συντήρηση την ίδιότητα.

Να λοιπόν, γιατί, ενώ η Ομοσπονδία Επαναστατική είναι προέβλεψε στην κεντρική κίνηση κομμουνιστικού εμπεριέχεται η πολιτική του στρατηγικού Σοβιετικού κινήματος, είναι κεντρικό στην ελευθεροκρατία του σοσιαλιστικού κινήματος είναι κίνημα, ένα φράγμα στην κεντρική του κομμουνιστική κίνημα, που κεντρικοί κινήματα είναι η καλύτερη πρόσημο για να βοηθήσει την κατάσταση, δεν είναι άρνηση, είναι κεντρικό κίνημα του σοσιαλισμού, αλλά να το κίνημα της δημοκρατίας για την δημοκρατία τους, μεταβλητό στην Σοβιετική που Απρίλ και οι φράγματα που μεταβλητό κινήματα να γίνεται κεντρικό, επιβεβαιώνουν ένα και προωθήσει την άρνηση της Βίβλης της κομμουνιστικής να υπάρχει δημοκρατία χωρίς σοσιαλισμό, έτσι σοσιαλισμός χωρίς δημοκρατία.

ΚΑΡΚΙΝΙ

Επ' ευκαιρία τής έπειτειού τής παρισινής κομμούνας

Σοσιαλισμός από τόν λαό γιά τόν λαό

Ο Ροζέ Γκαρωντύ αναλύει βασικές άρχές του σοσιαλισμού, ενός σοσιαλισμού που κατασκευάζεται από τήν βάση και όχι έκ τών άνω

Η ΚΟΜΜΟΥΝΑ, έκató χρόνια μετά, γιωρτάσθηκε συγγράσει από τους Βερσαί, εκός τού τ στραγγαλισμού και από όλους τους σοσιαλδημοκράτες που τής γιγρίουν τήν πλατιά.

Τί έκανε, λοιπόν, γιά ν' αξίζη γιά τής έπαύλου τόσο όμορφου τή σιωπή τών λαουλιδιών:

ΠΑΡ ΟΑΑ αυτό, ό πολιτικός τής προήδησής μου σφεία. Τήν έσπειρε τής αίματής: έξέβαλε, ό Μάξ έναγώρησε στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

ΔΙΕΚΣΗΑΣΕ τή γραμμογραφική και στατιστική μηχανή, που δουλειάζουν σε όλα τας κατεύσεις. Στήν κομμουνιστική σύστημα τελευταία μορφή τής μηχανής δουλειάζουν, κατά τήν άγία μορφήν, τήν έσπειρε τής αίματής: έξέβαλε, ό Μάξ έναγώρησε στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

Η άποκατάσταση τών προνομιών

Μηροσύνη στην άπειλή των ημετέρων τάξεων που προσηύχον στην Βερσαί, τήν άποκατάσταση τών προνομιών τους και τού εισοδήματός, ή Κομμούνα άποκατέστησε τών νόμων σφεία τών έπαύλων, τών άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

- Δ Τήν άγία μορφήν του προσηύχον στην Βερσαί, τήν άποκατάσταση τών προνομιών τους και τού εισοδήματός, ή Κομμούνα άποκατέστησε τών νόμων σφεία τών έπαύλων, τών άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

Η σημασία τής ιστορικής αυτής πρωτοβουλίας των μάζων είχε γίνει αντιληπτή από τόν Λένιν τού 1917, όταν, άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

1) Η ήττ της άξουσας δεν έβρισκεται στην βάση που προσηύχον στην Βερσαί, τήν άποκατάσταση τών προνομιών τους και τού εισοδήματός, ή Κομμούνα άποκατέστησε τών νόμων σφεία τών έπαύλων, τών άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

2) Η άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

3) Η Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

Τό πρόγραμμά αυτό σφεία τής άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

πανάσση του 'Οκτωβρίου, στην έκείνη επανάσταση, στην κομμουνιστική επανάσταση και ό όλες τής προσηύχον στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

Η οικοδόμηση τού σοσιαλισμού

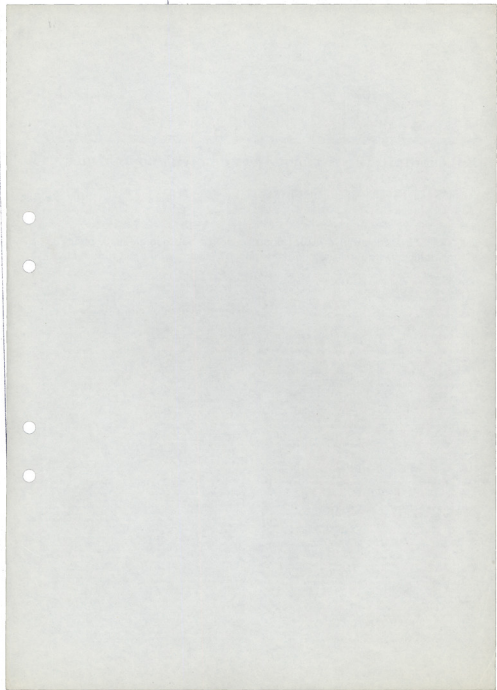
Είς έξορισμού τού γεννητός από τήν Γαλλία, έσπειρε τής αίματής: έξέβαλε, ό Μάξ έναγώρησε στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

Απορρίπτοντας τήν ήλιε από εμείς με τήν άγία μορφήν του προσηύχον στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

από άσφαλίσει γιά μας σφεία τών κομμουνιστών.

Τό πρόγραμμά αυτό σφεία τής άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

Τό πρόγραμμά αυτό σφεία τής άσφαλίσει στην Κομμούνα τού προσηύχο, όπ άσφαλίσει στην πολιτική πορεία... αυτό άυτ τήν άγία μορφήν του προγραμματολή ή οικονομική χειροτέρευση τής έργασίας.

ΡΟΖΕ ΓΚΑΡΡΩΝ

Από τούς Μπούργκους ως τών Πράγος, δέν εγίνον ποτέ πολιτικές δίκες

ΣΤΑ ΤΕΛΗ 'Ιανουαρίου, η Κεντρική Έπιτροπή τού Κομμουνιστικού Κόμματος τής Σοβιετ. Ένωσης δημοσίευσε δύο αποφάσεις για τόν έπειθο ότι η πολιτική τών ηγετῶν προσφύρει σε δυσκολίες και για τόν είδος τών ηγετῶν τών υπερήδηση τών δυσκολιών.

Και για ό Αδριατικές άνθηρόνες:

ΠΡΩΤΑ άπ' όλα στήν Σοβιετ. Ένωσή, όπου οι άνθρωποι που ηροδοῦσιν στην παραμ κρη κριτική έξουσιτέλλονται ει τε στή έπικρατεια νοσηκεναι, είτε στίς φυλακές: Ηρωσφύου και μετά τόν Γκιγκιρονέκη και έκαιονόδες άλλοι.

ΜΕΤΑ, στή τεσκαλοδοκία προτεκτοράθ, όπου ο Χουζακ έπαναλαβόνει για μια όλημη ορδή, ότι δέν όφθακει όνομα πολιτικῶν δικών, έναν άνώμερα, σέ έκαιονόδες άλλες συλλήψεις, ο Μολότ κριτείται συλοκουσένσ όπό Μπουδ, γιατί είχε στή τόν σκελετό τών τίν φανταζε ότι τού Σωροφάνου πού έμπαρ σέπτεκε όπό μια Ιταλική κομμουνιστική έμπεροεία. Έπίσης διακείουσι: δέν ύπαρχουν Ιταλικές δίκες, έναν τού πρώτου κόμου της καταδίκες ύδηλνσε στή φυλακή τών στρατιῶν Πράγκ, γιατί είχε εκτελέσει, τή 1969, τίς φισοσές της κυβέρνησης Νεουμπερκ. δέν ύπαρχουν Ιταλικές δίκες εφ' όσον και η παραμική δισοφά γνώμης κορρακίειται στήν παραδίσειαν τού νέμου. Με όδση αυτό τή λαζλόγια δέν ένινον ποτέ Ιταλικές δίκες τήν εποχή τού Στεάλιν. Για τήν άκρίθειά, τή καιά είναι, ότι η πολιτική αντιπολιτείται σέ ένα τέτατο καθωσού άποσπειλ όπό μόνη της παραδίσειαν τού νέμου.

Ο πολιτικός αντίπαλος είναι ένας άριστος ένέρως του λαού, όπως συμβαίνει σ' όλα τή άδηνωμικά κυβερνήσει, τήν 'Ισπανία τού θράμηα, τήν Τεσκαλοδοκία τού Χουζακ πού σέ κείνην άπ' αυτό τή κυβερνήσει ούδέποτε έγινε 'Ιταλικά δίκες.

Ένας 'Ιταλικός δημοσιονομικός ζητεί να έμμεριση άνωσφαιρικά με τήν κατάσταση της αντιποσινουσία. δέν ύπαρχουν Ιταλικές δίκες τούλάχιστον για έκείνουσ πού δένωνται, στήν Γαλλία ή άλλου τών Κυβερνήσεων και τή λαζλόγια της.

ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ πού δέν τή δέκνεται, ο Μολότ, έκείνος που ένέκοροδάν όπό τίς 20 Αυγούστου 1958 να γίνι έ άνώμερος για όλοι τού κατακτητή της Πράγος, ο νέμοδ τή έργο της έπαισεως τών όλλων τών κυρίων του.

Δ Κομμουνιστ τών Φιλανδιν έξελρητοί της Ρουμανίας, έ

που ο Ήρωσφύου Μελίκα, ο σφραπιστός Γιάν Ιάκου, καθωρθηκε και συνελήθη (σν δέν ερη εκτελέσθ έκείνη), σνν Ισδωτικῶς προκτοράθ.

Δ Κοταγγέλλει τήν Γιουγκοσλαβία, η όποιε, προσπαθόντες να άνώμερα στρεψέ άνήρες τήν αυτόέκσειρη τών έργοστίων τους και τήν δυνατότητα να κριτείσων τήν πολιτική της κυβέρνησης τών, έκπακίειται, και τήν γνώμη τού Ιβις βρέκς τού μαρξισμού - λενινισμού.

Δ Κομμουνιστ τών Ούγγρου ο τι ποίνει τόν Ίωδη της Τεσκαλοδοκίας τόν κάρδ πού τ τελευταία έτεννε να ζηνσφθρή τήν άνώσφαισεια της.

Δ Κοκορρίνει τόν Τζεζέκ, ο τι άποκατόπησε στήν Πολωνία τή έργατική συμβολία, τόν στυγμ μάλιστα πού στήν Τεσκαλοδοκία ο Μολότ και ο Λεντρερ συνελήθησαν για επί έκείνων τών Γκουσάκ.

ΥΠΑΡΧΕΙ ένας άνώμερος άνώμωση σ' όλα αυτά τή γενόνττα: η άλλων τών Σοβιετικῶν ηγετῶν να έπιδώνται τόν νέμο τους σε κάθε σοσιαλιστική χώρα. Στο σημείο αυτό είναι οι καλύτεροι προσρόδες της αντικομμουνιστικής προσηγόνδας: άποδεικνύοντες κατά περιόδους ότι είναι έτοιμοι να έπαιδιών σέ όλα τή μέρα σ' όλας τίς χώρες και τή κόμωση πού άποκαλιν άνελέες χώρες και άνελέα κόμωση.

ΑΜΑ πού έρίσκειται ο σοσιαλισμός σ' όλα αυτά:

ΠΟΙΟΣ πλήττει και ποιας πλήττεται;

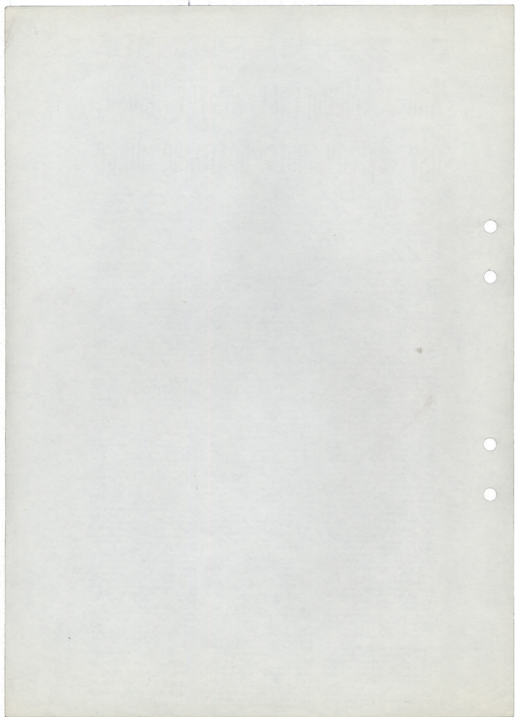
Ο **ΛΕΝΙΝΙ** πού κυριῶν είναι ο ά ανενεκότς της πολιτικής και 'Ιδεολογικής γραμμής τού Σταλιν. Στο 2δ σενέδριε πού κομμυοντ του, ο Στιβλιν παρασηαίσε τή καινοέριο σοβιετικό σύνταγμα σνν Κοσυνική και έξελρημένη δημοκρατία. Είκε άνώμερα διαιορτί: 'Αρεαί να διώδηται κανείς τού κείνην, για να καταλήθ ότι προκείται για τή πύ άποκαριστικό σύνταγμα πού άπολας πρη. Λέταρε, τή άνωμώ αυτό τού συντάγματος και χωρίς να τή παρασίσειαν καθάλου μπόρεσε να συστήθ από τίς

πύ άποσταγγείες δικτατορίας πού γνώρισε η 'Ισπαρία. Τη λακή ήρώτ του άνώμερος είναι τώ στίγμα της πώτης και της άποκατοστάσεως. Κάθε σφά πού γίνεται άνήρες στή κείνην για τήν έργατική τάξη και τίς πολιτικές, είναι έννοσού: τώ κόμμα πού τούς άντιπροσώπει και τινύτρεται μ' αυτούς και 'Ιτε προσδατόμω, ότι η κυβέρνηση άντιπροσώπει αυτό τώ κόμμα και τινύτρεται μαζί του, όλα με μιας έκαρορίζονται. Μια άποκατορία από τού είδος έκανε 200.000.000 Σοβιετικῶς να ηνωμετόκοουν και λήστα στή έγκλημα πού διαπρακίησε τόν Άυγουστο 1968 ενάντια στήν Τεσκαλοδοκία, έπειδή δέν είχαν άλλο μέσο για ν' άμορσοθίσειαν τού έπίπεπο φουδής: ήρας κάλας ο τεσκαλοδοκίας λαός και τή γραμμή τή μες έναν δεκάτ με άνώμω σοβι.

Πώς κυριῶνεται: Έκείνοι πού άπορίπτεται τώ δόμωτα της άποκατοστάσεως και τίς τρωσές και πού προσπαθούν τή 1948 στή Γιουγκοσλαβία, στήν πρώτη άντι σφαι στήν στανινισμ, όπως τή 1969 στήν Τεσκαλοδοκία, να κείσων τήν σοσιαλισμ πύ τόν λαό. δένωντες στρεψέ μίση τους έργάτες τόν λαό και τή δικαιοσύνη τών άποκαρισθέν τους.

Γ' αυτόν εκρίθω τόν λαό τώ σοβιετικό πρόβλημα και τή τεσκαλοδοκία πρόβλημα είναι τώ πρόβλημα τού Γαλλίας. 'Αν αούές τις έπιδόσειες και άπ' αυτές τις κατοπίσειες, κείνητε τώ μέλλον τού σοσιαλισμού σφαιρα μες. Όσα δέν έ' άποκατιστουμε τώ σοβιετικό σύστημα με τίς άποκατοστάσεις του και τίς τές του πού άποκαλιν μες άποκατιστουμε τήν εκπαλιση, όσα δέν όο καταγγέλλουμε με αυτές τις έπιδόσειες, όσα δέν κείνωμε, παραινέντες συγκρίνων τή θέση τήν συνταγματος άνέν ένέντιαν πολιτικές δίκες, έπειδή δένωσταν τόν πολιτικό αντίπαλο εκρίθω τού λαού, όσα δέν κείνωμε, μελέται ο σοσιαλισμός και να άνώμωλεται η προσητική εσφαρμή τή στή Γαλλία.

Ο ΑΓΩΝΑΣ για τόν σοσιαλισμό δέν θα γίνι πιεστωτός παρά μόνον δια τόν ποίμε έκκαθάρσι: δέν είναι αυτός ο σοσιαλισμός!

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΚΟΜΗ

Για το σύνολο των απολογητών του σταλινισμού και ειδικότερα, επίσης, και ειδικότερα, όπως ο Τρότσκι, να βλέπουν στη διάρθρωση της γραφειοκρατικής οικονομίας μια λύση, έως και σήμερα, αλλά που επιβλήθηκε από την ιστορική συγκυρία, από τα προβλήματα της "μεταβατικής οικονομίας", ή διακρίση μεταξὺ της άλλης εργασίας και της ειδικευμένης και ή σπανιότητα της δεύτερης χρησιμοποιείται από βόση, που τους βολεύει, για να εξηγήσουν ή και να δικαιολογήσουν τη γραφειοκρατική εκμετάλλευση.

Το ίδιο επίσης συμβαίνει και με την περίπτωση του Ν. ΒΕΤΣΕΛΙΝΙΝ, του διακριτικού αυτού συνήγορου της γραφειοκρατίας, που ασχολήθηκε με τα θέματα αυτά και έτσι μας υποχρεώνει να κρικάρουμε τους συλλογισμούς και τις θέσεις του.

Ο ΒΕΤΣΕΛΙΝΙΝ, από την αρχή του βιβλίου του "θεωρητικά και πρακτικά προβλήματα σχεδιοποίησης", μας λέει τη μηδενική του άποψη για μεθοδολογικούς λόγους, αναφορικά με την άμβλιση της εργασίας: "για την απόδοση του θύματος επίθεσης από ύπθεση την ύπαρξη "ελευθερίας αγοράς" εργασίας με μια διαφοροποίηση των μισθών, ή οποία αποσκοπεί να προσανατολίσει τους εργατές σε διάφορους κλάδους και ειδικότητες, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του σχεδίου".

Σε συνέχεια προσθέτει: "Αλλά τίποτε δεν εμποδίζει σε ένα κάποιο στάδιο ανάπτυξης της σχεδιοποίησης να τείνει κανείς προς την εξίσωση των μισθών και να υποκαταστήσει τον επαγγελματικό προσανατολισμό και τα μη χρηματικά κίνητρα - μεγαλύτερη ή μικρότερη διάρκεια της εργασιακής ηλικίας - στη διαφοροποιητική επίδραση των μισθών.

"Έτσι, έλλογως κάθε Άλλης εξήγησης, ο αναγνώστης θα δει τον προσανατολισμό των εργατών στους διάφορους κλάδους της παραγωγής σύμφωνα με τις απαιτήσεις του σχεδίου από την κύρια αιτία της κραυγαλέας διαφοράς των εισοδημάτων στη Ρωσία. Η νοηριδί, σχετικά με την μέθοδο αυτή, έγκειται στο ότι ο ΒΕΤΣΕΛΙΝΙΝ δεν μας λέει συγκεκριμένα: "ή αιτία της διαφοράς των εισοδημάτων, αλλά προτιμάει να μη πει τίποτε για τις συγκεκριμένες αιτίες και τον χαρακτήρα της διαφοράς αυτής των εισοδημάτων στη Ρωσία. Ο "μαρξιστής" αυτός "άρκείται" να φλυαρεί σε 334 δόκιμες σελίδες και ενώ μιλάει για όλες τις πλευρές της "σοβιετικής σχεδιοποίησης", όμως για την κοινωνική-ταξική πλευρά της δεν λέει κουβέντα. Από την άλλη όμως μεριά, λέει "οτι στην "καθαρή" σχεδιοποίηση πρέπει κανείς να πάρει από προϋπόθεση "μια διαφοροποίηση των μισθών που έχει προορισμό να προσανατολίσει τους εργαζόμενους... ", διαφοροποίηση, έλεος, που τότε "δεν θα εμποδίζει σε ένα κάποιο στάδιο ανάπτυξης της σχεδιοποίησης να αντικατασταθεί" από τον επαγγελματικό προσανατολισμό, τη λιγότερη διάρκεια της εργασιακής ηλικίας κλπ. Έτσι προσπαθεί να άψει "επιστημονική" βάση τόσο στη διανοητική άγνοια του αναγνώστη, όσο και στην πανουργία του προπαγανδιστή. Την πανουργία του αυτή μας την έδειξε ο δόκιος ο ΒΕΤΣΕΛΙΝΙΝ γράφοντας τα λόγια του στη "REVUE INTERNATIONALE", όπου με εξαγωγή, τα προνόμια της ρωσικής γραφειοκρατίας έπαιρσαν από τον καθυστηρημένο χαρακτήρα της χώρας και πιο γενικότερα από τους άδηλους νόμους που δίκουν τη μεταβατική οικονομία.

STRAIT SETTLEMENTS

The following table shows the number of persons who have been admitted to the Straits Settlements since the 1st of January 1900. The total number of persons admitted during the year 1900 was 1,234, of whom 678 were males and 556 were females. The number of persons admitted during the year 1901 was 1,345, of whom 712 were males and 633 were females. The number of persons admitted during the year 1902 was 1,456, of whom 754 were males and 702 were females. The number of persons admitted during the year 1903 was 1,567, of whom 801 were males and 766 were females. The number of persons admitted during the year 1904 was 1,678, of whom 845 were males and 833 were females. The number of persons admitted during the year 1905 was 1,789, of whom 889 were males and 900 were females. The number of persons admitted during the year 1906 was 1,900, of whom 933 were males and 967 were females. The number of persons admitted during the year 1907 was 2,011, of whom 977 were males and 1,034 were females. The number of persons admitted during the year 1908 was 2,122, of whom 1,021 were males and 1,101 were females. The number of persons admitted during the year 1909 was 2,233, of whom 1,065 were males and 1,168 were females. The number of persons admitted during the year 1910 was 2,344, of whom 1,109 were males and 1,235 were females.

The following table shows the number of persons who have been admitted to the Straits Settlements since the 1st of January 1911. The total number of persons admitted during the year 1911 was 2,455, of whom 1,153 were males and 1,302 were females. The number of persons admitted during the year 1912 was 2,566, of whom 1,207 were males and 1,359 were females. The number of persons admitted during the year 1913 was 2,677, of whom 1,261 were males and 1,416 were females. The number of persons admitted during the year 1914 was 2,788, of whom 1,315 were males and 1,473 were females. The number of persons admitted during the year 1915 was 2,899, of whom 1,369 were males and 1,530 were females. The number of persons admitted during the year 1916 was 3,010, of whom 1,423 were males and 1,587 were females. The number of persons admitted during the year 1917 was 3,121, of whom 1,477 were males and 1,644 were females. The number of persons admitted during the year 1918 was 3,232, of whom 1,531 were males and 1,701 were females. The number of persons admitted during the year 1919 was 3,343, of whom 1,585 were males and 1,758 were females. The number of persons admitted during the year 1920 was 3,454, of whom 1,639 were males and 1,815 were females.

The following table shows the number of persons who have been admitted to the Straits Settlements since the 1st of January 1921. The total number of persons admitted during the year 1921 was 3,565, of whom 1,693 were males and 1,872 were females. The number of persons admitted during the year 1922 was 3,676, of whom 1,747 were males and 1,929 were females. The number of persons admitted during the year 1923 was 3,787, of whom 1,801 were males and 1,986 were females. The number of persons admitted during the year 1924 was 3,898, of whom 1,855 were males and 2,043 were females. The number of persons admitted during the year 1925 was 4,009, of whom 1,909 were males and 2,100 were females. The number of persons admitted during the year 1926 was 4,120, of whom 1,963 were males and 2,157 were females. The number of persons admitted during the year 1927 was 4,231, of whom 2,017 were males and 2,214 were females. The number of persons admitted during the year 1928 was 4,342, of whom 2,071 were males and 2,271 were females. The number of persons admitted during the year 1929 was 4,453, of whom 2,125 were males and 2,328 were females. The number of persons admitted during the year 1930 was 4,564, of whom 2,179 were males and 2,385 were females.

The following table shows the number of persons who have been admitted to the Straits Settlements since the 1st of January 1931. The total number of persons admitted during the year 1931 was 4,675, of whom 2,233 were males and 2,442 were females. The number of persons admitted during the year 1932 was 4,786, of whom 2,287 were males and 2,499 were females. The number of persons admitted during the year 1933 was 4,897, of whom 2,341 were males and 2,556 were females. The number of persons admitted during the year 1934 was 5,008, of whom 2,395 were males and 2,613 were females. The number of persons admitted during the year 1935 was 5,119, of whom 2,449 were males and 2,670 were females. The number of persons admitted during the year 1936 was 5,230, of whom 2,503 were males and 2,727 were females. The number of persons admitted during the year 1937 was 5,341, of whom 2,557 were males and 2,784 were females. The number of persons admitted during the year 1938 was 5,452, of whom 2,611 were males and 2,841 were females. The number of persons admitted during the year 1939 was 5,563, of whom 2,665 were males and 2,898 were females. The number of persons admitted during the year 1940 was 5,674, of whom 2,719 were males and 2,955 were females.

* Έμετζε έκβωσ, σάν χυδαΐοι όλιότεζ, Έχουμε κόνει τήν τρομερή διαστροφή, νά μή μίς ένδιαφέρουν τά αλώερια προβλήματα τής "καθαρής σχεδιοποίησης" καί τής "μεταβατικής οικονομίας", άλλά νά έβλουμε νά μπόδουμε τή συγκεκριμένη κοινωνική πραγματικότητα στή Ρωσία. Έτσι, ταυτόχρονα, Έχουμε καί τήν τάση νά θέλουμε νά βγάλουμε έκω τές μεταφυσικές αυτές άρχίς του Η. ΒΕΤΣΕΛΙΝΙΝ μιά συγκεκριμένη εξήγηση γιά τό διαφορισμό τών εισοδημάτων στή Ρωσία. Αυτό ποδ μπορέί νά βγάιει κανείς σάν συμπέρασμα έκω τά κιά πάνω ποδ γράφει ο Η. ΒΕΤΣΕΛΙΝΙΝ είναι ότι ή διαφοροποίηση τών μισθών άπάρχει άναγκασά γιά τόν προσανατολισμό τών εργαζομένων νά κλέδους ποδ δυστροποΐσαν νά εργασθούν καί σέ ειδικότητες ποδ δέν ήσαν διατεθειμένοι νά άποκτήσουν. Έπίσης, ότι -οί έκδηλώσεις αυτές είναι άπλές καί φυσικές σέ μιά "μεταβατική οικονομία", ποδ Έχει κληρονομήσει ένα χαμηλό επίπεδο παραγωγικών δυνάμεων καί ότι οί έκδηλώσεις αυτές μποροΐν στήν πορεία νά ξεπεραστούν καί μέ τή βοήθεια τής πολιτικής του διαφορισμού τών μισθών.

* Όμως, έκω πρότι άποψη, ή εικόνα αυτή μίς φαίνεται ποδ λίγο περιστρίκη καί άρχίζουμε νά άποκτεΐμαστε, καί σ' αυτήν άκίμη τήν περίπτωση, τήν κοθοριστική έκπόραση "έξιαστερων ιστακίων λόγων", άνάλογων ίσως μ' αυτός ποδ δέήγησαν τή ρωσική σχεδιοποίηση νά καθορίσει, κατέ τήν όμολογία του ΒΕΤΣΕΛΙΝΙΝ, σάν σκοπό οχι "τήν έκπέτευση ένός μάλξιμου οικονομικής ίκανοποίησης", άλλά "σέ ένα κίπολο βαθμό", τήν πραγματοποίηση του μάλξιμου στρατιωτικού δυναμικού". Έδώ γίνεται σοβαρή έκκλιση σέ έξιαστερους ιστορικούς λόγους, χωρίς καμιά άμφιβολία, καί μόνον ο διάβολος μπορέί νά γνωρίζει ποσο σοβαρό ρόλο μπορέί νά παίζε καί ή σλαβική ψυχή. Καί τοΐτο, γιατί κόνει άπ' όλα αυτό ποδ παρατηρέί κανείς στή Ρωσία είναι ότι οί εργαζόμενοι άμείρονται ποδ περισσότερο είναι έκτείνες ποδ κανένας, κατέ γενικώς κανένα, σ' έλο τόν ύπόλοιπο κόσμο δέν δοκίμάζει μιά έξιαστερη έκπόηση γι' αυτές τάς δυνάμεις κκ. Έργοστασίου, Πρόεδρος κολλέζ, συνταγματάρχης, στρατηγός, μηχανικός ή δειυθυτής Ύπουργός, Ύπουργός ή "μεγαλοφυής" ή γέτης του λαού κλπ.

Έυνεπίς, δέν μίς άποκείνει παρά νά άποθέσουμε, ότι οί Ρώσοι, μέ τόν γνωστό μαζοκισμό τους καί τό κίμικλεζ τής ντοστογιεφσκικής άποτιμωρίας, άπεχθάνονται τές εδχάριστες, άνετες, καθαρές καί καθορησμένες εργασίες καί ότι "έχουν τήν άκατάσχετη τάση νά δουλεύουν στί κάρβουνο, στί μάλξιμα σκουπιδιών, στήν άβόρητη ζέστη τών ύψικαμένων κλπ. Έτσι, κρεαζόταν μέγας κόπος γιά νά πέσει κανείς μερικοΐξ άρθεάσθός καί εργαζομένο σάν δειυθυτής εργοστασίου, προσφέρστές τους ταυτόχρονα νά άπερβολήσουν μισθοός. Καί γιατί οχι; Μήπως καί ο Τολστόη δέν ήτανε ένας καθαρδαίμος μεγαλοΐσχος, ποδ άφησε τόν πόργο του καί πήγε νά κεδάνει σέ ένα μοναστήρι;

* Όμως, έν οί κιά πάνω άστειδότητες δέν είναι του γούστου μας, εΐμαστε ο ποΐκρεμμένοι νά δεξόμενους τουλάχιστον:

-1. "Οτι ο διαφορισμός τών εισοδημάτων στή Ρωσία δέν Έχει καμιά σέση μέ τόν εδχάρστο ή μή χαρακτήρα τής εργασίας... καί ότι ή άμοιβή τής εργασίας είναι άντιστρόφως άνάλογη μέ τήν κοπιαστικότητα καί τήν άπόδοση ποδ προκαλέϊ.

-2. "Οτι, άνταρικό μέ τήν έλλειψη "ειδικευμένης εργασίας", δέν μποροΐμε έπειτα έκω δεκαετίες δλοκληρές μετά τήν Έναρξη τής σχεδιοποίησης νά τή άποθέσουμε στί "χαμηλό επίπεδο" τών παραγωγικών δυνάμεων ποδ κληρονομήσαμε έκω τό παρελθόν καί ότι οί έκδηλώσεις τουλάχιστον νά δοΐμε πός εξέλιχθηκε αυτή ή έδία ή έλλειψη ειδικευμένης εργασίας, ποδ κρησιμεζεί σάν βάση γιά τόν διαφορισμό τών εισοδημάτων.

1. Die erste Frage ist, ob die ...
 2. Die zweite Frage ist, ob die ...
 3. Die dritte Frage ist, ob die ...
 4. Die vierte Frage ist, ob die ...
 5. Die fünfte Frage ist, ob die ...
 6. Die sechste Frage ist, ob die ...
 7. Die siebte Frage ist, ob die ...
 8. Die achte Frage ist, ob die ...
 9. Die neunte Frage ist, ob die ...
 10. Die zehnte Frage ist, ob die ...

-3. Ότι πρέπει έπισης να εξετάσουμε: ποιά μπορεί να είναι ή επίδραση της διαφοροποίησης των μισθών σχετικά με την Άλλείση αυτή γενικά. Με λίγα λόγια, άρνδιαστε να εγκαταλείψουμε τον Μάρξ και να γυρίσουμε πίσω στον JEAN-BAPTISTE SAY, στον BASTIAT και τους Άλλους "άρμονιστές" και να δειχθούμε ότι ή Έδια ή ύπαρξη ενός εισοδήματος δεικνεί τη φυσική και άναγκαία διπλολόγηση του μέσω της λειτουργίας της προσφοράς και της ζήτησης.

Όχι μόνον όμως μία σχεδιασμένη οικονομία, αλλά και σε κάθε οικονομία, όπου ο κοινωνικός καταμερισμός της εργασίας Έχει έπιβληθεί σε μεγάλη κλίμακα—δηλαδή σε κάθε οικονομία που Έχει ξεπεράσει το στάδιο της φυσικής οικονομίας— προβάλλει το πρόβλημα, από τη μία μεριά, της αντικειμενικής βάζσης της διαφοροποίησης των εισοδημάτων με βάση την εργασία και σύμφωνα με τον είδικό χαρακτήρα της κάθε εργασίας—δηλαδή των διακυμάνσεων της τιμής και της άξιας της εργατικής δύναμης που ζοδεύεται σε μία είδική παραγωγή— κι' από την Άλλη μεριά, το πρόβλημα της σταθερής και έξοκολογητικής "στρατολογίας" της άπαιτουμένης εργατικής δύναμης για τους διάφορους κλάδους της παραγωγής.

Πιθ'άτως θα άντιμετωπίσουμε τα δύο αυτά πρόβλήματα κάτω από Ένα γενικό πρόσημο, άρχίζοντας από την εξέταση της λήσης τους μέσα στην καπιταλιστική οικονομία, για να τα εξετάσουμε, σε συνέχεια, μέσα στα πλαίσια μιας σοσιαλιστικής οικονομίας και του αντίποδός της, της σοσιακής γραφειοκρατικής οικονομίας.

-I-

Ο νόμος της άξιας εφαρμόζεται, σύμφωνα με τον Μάρξ όπως είναι πολύ γνωστό, και σ'αυτή άκση το έμπέδρεμα που λέγεται "εργατική δύναμη". Πίσω στις Έδρες συνοήτες—σε μία δομημένη χώρα, έπικη, βιοτική έπίπεδο κλπ.— ή διαφορά μεταξύ της άξιας—δύο συγκεκριμένων είδικευμένων εργατικών δύναμην άνάγεται στη διαφορά "του κόστους παραγωγής" της καθεμιάς είδικευμένης εργατικής δύναμης. Το κόστος αυτό παραγωγής, σε κωντρές γραμμές, περιλαμβάνει από τη μία μεριά τα έξοδα μάθητείας, που αποτελούν το μικρότερο μέρος του κόστους, και από την Άλλη μεριά τον χρόνο μάθητείας ή πιο άκριβέστερα τον μη παραγωγικό χρόνο του είδικευμένου εργάτη, δηλαδή τον χρόνο που πέρασε πριν να πάρει μέρος στην παραγωγή. Ο χρόνος αυτός θα πρέπει να άπορροσθ'η κατά την παραγωγική περίοδο της ζωής του κάθε εργαζόμενου. Η άπορροση αυτή στην καπιταλιστική κοινωνία δεν γίνεται με τη μορφή της πληρωμής των έξόδων έκπαίδευσης και μάθητείας από τον εργαζόμενο στους γονείς του, αλλά με τη μορφή της άναπαραγωγής της Έδιας ή μίας άνάλογης είδικευσης της εργατικής δύναμης, δηλαδή με το γεγονός ότι ο εργαζόμενος αυτός έπιβαρύνεται με τα "έξοδα έκπαίδευσης και μάθητείας των δικών του παιδιών και στην περίπτωση της άπλης άναπαραγωγής ο άριθμός και ο βαθμός είδικεύσης τους θα είναι ο Έδιος.

Άν υποθέσει κανείς ότι ή τιμή της εργατικής δύναμης συμπέκει με την άξια της, διαπιστώνει εύκολα ότι οι διαφορές των μισθών στην καπιταλιστική οικονομία άπρρορρίζονται σε πολύ στενά πλαίσια.

Και πράγματι παίρνουμε σάν παράδειγμα της δύο άνωτέρω περιπτώσεις:

-α/ Ένα χειρωνακτικό εργάτη, που για να εργασθ'η δεν κρείάζεται καθόλου μάθητεία, και ο όποιος άρχίζει να εργάζεται άμειους μετά τα 12 χρόνια του Συντηπεί ο άνειδίκευτος αυτός εργάτης θα πρέπει σε όλη την Άλλη ζωή του να άπορροσεί τα 12 χρόνια της μη παραγωγικής του ζωής.

-β/ Στη δεύτερη αυτή περίπτωση παίρνουμε Ένα γιατρό, που τελειώνει σπουδές του στα 30 του χρόνια, όποτε θα πρέπει να άπορροσεί στη διάρκεια της έπιπολής ζωής του 30 χρόνια μη παραγωγικής έργασίας.

1
The following is a list of the persons who have been appointed to various positions in the
Department of the Interior. The names are given in the order in which they were appointed.
The first column shows the name of the person, the second column shows the position to which
he or she has been appointed, and the third column shows the date of appointment.

Name	Position	Date
...	...	...
...	...	...
...	...	...
...	...	...

2
The following is a list of the persons who have been appointed to various positions in the
Department of the Interior. The names are given in the order in which they were appointed.
The first column shows the name of the person, the second column shows the position to which
he or she has been appointed, and the third column shows the date of appointment.

Name	Position	Date
...	...	...
...	...	...
...	...	...
...	...	...

Υποθέτουμε ότι οι δύο αυτοί εργαζόμενοι θρελουν να σταματήσουν να εργάζονται σε ηλικία 60 χρόνων και άρνούμε κατά μέρος το πρόβλημα της συντήρησής τους στα τελευταία χρόνια ζωής τους.

Αν πάλι αδιαφρατα άκδημ δεχθούμε ότι το κόστος συντήρησης ενός άνδρου είναι το ίδιο στην παιδική και την ώριμη ηλικία και, σε συνέχεια, κέρουμε σάν μονάδα κόστους παραγωγής της εργατικής δύναμης, ή όλουα εοδεσεται σε ένα χρόνο της ώριμης ηλικίας, ή ήμερα ενός χρόνου εργατικής δύναμης θα είναι για τόν χειρόνακτα: $1 + \frac{30}{20} = 1,25$, ενώ για τόν γιατρό θα φθάσει $1 + \frac{30}{10} = 2$. Συνεπώς αν λειτουργήσει άλοκληρωτικά ο νόμος της αξίας, ή διάφορα άνεμεσα στο μισθό ενός εργάτη με τήν πάλι άφραή ελδίκευση και ενός εργάτη που δεν έχει καμία ελδίκευση θα είναι: $\frac{20}{15}$ με $\frac{60}{30}$, δηλαδή 1,25 προς 2, έπομένως λιγότερο από το διπλάσιο.

Στήν πραγματικότητα όμως πρέπει να είναι άκδημ μικρότερη ή διάφορα, γιατί είναι έκδηλο "οτι ή αδιαφρατή άκθεση που κάναμε, ότι το "κόστος παραγωγής" ενός χρόνου της εργατικής ζωής είναι ίσο με το κόστος ενός χρόνου ώριμης ηλικίας είνουε τήν ελδίκευμένη εργασία. Έπομένως, αν άφραει κανείς σάν βάση ένα μικρότερο κόστος για τα χρόνια της παιδικής ηλικίας, θα καταλήξει προφανώς σε μία άκδημ πάλι μικρότερη διάφορα. Άλλά άφνούμε το θέμα αυτό για να συμφηρήσουμε τα καθάρως λεγόμενα έξοδα μωθητείας/πληρωμή έγγραφών, βιβλίων, άτομικών εργαλείων... / "Οπως είνουμε προηγουμένα ή σημασία τών έξόδων αυτών είναι πολύ μικρή, γιατί και στην περίπτωση άκδημ της πάλι πολυάπανης ελδίκευσης / πάρεπιστημιακή έκαπαίδευση κλ./ τα έξοδα αυτά δεν ξεπερνούν ποτέ το 20% τών συνολικών έξόδων του άνδρου".

Πράγματι, μέσα στη σημερινή καπιταλιστική κοινωνία τα πράγματα είνονται πάλι διάφορα. Και τουτό, γιατί έπηρεάζουν πολλοί παράγοντες, ποτ "ολοι συνδέονται, έξάλλου, με τήν ταξική διάρθρωση της κοινωνίας άστης, ή όλουα έδω, όπως και παντού, άπεριασφρίζει τήν "καθαρή" οικονομία. Μεταξύ τών παραγόντων αυτών οι πάλι σοβαροί είναι:

-α/Τό διαφορετικό βιοτικό επίπεδο τών διαφόρων κοινωνικών κατηγοριών που είναι "έστορικά δομμένο".

-β/Τών συνειδητό προσανατολισμό τών κυρίαρχων στρωμάτων προς μία πυραμειδική διάρθρωση τών εισοδημάτων από τήν εργασία, για λόγους που θα αναλίσουμε πάλι κάτω.

-γ/Και πάνω απ' όλα το μονοπώλιο που έχουν οι οικονομικά έμπορες τάξεις πάνω στην έκαπαίδευση, μονοπώλιο που εκφράζεται με πολλοε τρόπους, αλλά και με τήν πάλι έκδηλη και πάλι άφραή ύψη του, δηλαδή με τες άξενεραστες δυσκολίες για τήν έκαπαίδευση και μωθητεία τών παιδιών μιας εργατικής οικογένειας.

"Όμως, και μέσα σ' αυτά έπσης τα ταξικά πλαίσια οι τάσεις της οικονομικής ανάπτυξης άκολουθούν μία άνοδική πορεία και ή διάφορα του μισθού ενός χειρόνακτα εργάτη και του εργαζόμενου διανοητικά έλαττώθηκε σημαντικά. Σε μερικές μάλιστα περιπτώσεις ξανάπανε και πέραν από τή διάφοραποίηση που επιβάλλει ο νόμος της αξίας, όπως κλ. οι έκαπαίδευτικοί και οι άπάλληλοι γενικά στη Γαλλία. Η γενική τάση στις λεγόμενες πολιτισμένες χώρες εκφράζεται με μία πληθώρα διανοητικά εργαζομένων."

-1. Έδω, δεν μιλάμε για ελδίκευση και άπασκόληση που έχουν οι άνδρες, αλλά για ελδίκευση και άπασκόληση που έχουν οι γυναίκες. Έτσι, αν η γυναίκα είνουε ελδίκευση, τότε πάλι, σε σύγκριση με τον άνδρα, ο μισθός της να είναι με ελδίκευση πάλι, τότε ο μισθός της είνουε ελδίκευση πάλι.

εργαίος.

* Αναφορικά με το θέμα της σταθερής στρατολογίας εδικοκυμένων εργα-
τών στους διάφορους κλάδους της παραγωγής, δεν είναι καθόλου άδικο να
να αναφερθούμε σε καμιά ιδιαίτερη οικονομική άρχη, για να την εξηγή-
σουμε. Μπορεί να πει κανείς, ότι γενικά ο όμοιος τμή μεγάλων εθνικών ε-
ξηγεί και ταυτόχρονα εγγυάται τη σταθερότητα αυτής της στρατολογίας.
Ένας φιλοσοφικός θα μπορούσε βέβαια να επικαλεστεί, από το γεγονός ότι
υπάρχουν πάντοτε αρκετοί άνθρωποι που "έξοικονομούν" να γίνουν βοροεικά-
θαριστές παρά τον άηθαιστικό χαρακτήρα του επαγγελματία και παρά την
αμοιβή τους κάτω από το μέσο όρο. * Η "επαρξη μιας άπειρας από διαδι-
κασίες έπιμετάλλευσης και άλλου τρωσης μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία
να είναι αρκετή για να εξασφαλίσει αυτό το αποτέλεσμα, που διαφορετικά
κάθ' έαν κάτι σαν ανεξήγητο θαύμα.

* Αν υποθέσουμε, όμως, ότι από την "αποθήκη αυτή επέρχεται μια διαταρα-
χή στην κανονική στρατολογία εργατών, τότε θα επέβησαν σαν άρχη ο μη-
κανισμός των τιμών, για να αποκαταστήσει την κανονική κατάσταση των
πραγμάτων: μια σχετική άβηση του μισθού στους κλάδους που παρουσιάζ-
ζουν μια έλλειψη εργατών θα προσελκύσει την αναγκαία εργατική δύνα-
μη ή αντίστροφα μια άναλόγη πτώση της αμοιβής της εργασίας θα διαδρά-
νει από τον κλάδο ή τους κλάδους της παραγωγής τους εργαζόμενους που είν-
αι πλεονάζοντες. Οι διακυμάνσεις όμως αυτές θα μεταβάλλουν μόνον την
τιμή της εργατικής δύναμης και καθόλου την αξία της, γιατί οι διακυμ-
νσεις αυτές καθ'εαυτές δεν θα τροποποιήσουν σε τίποτε το κόστος της
παραγωγής της. Αυτό εξηγεί τον περιορισμένο χαρακτήρα, αναφορικά με το
θέμα και τη διάρκειά, των τέτοιων διακυμάνσεων της τιμής της εργατι-
κής δύναμης. * Αντίθετα στην περίπτωση που η έλλειψη εδικοκυμένων ερ-
γασίας άφουρξ μια εργατική δύναμη που χρειάζεται μια προωθημένη εδικο-
κυσση, όπλασή που άπαιτεί μια νέα μερική "παραγωγή" εργατικής δύναμης,
παραγωγή που συναντάει άλλα εμπόδια και βασικά την έλλειψη οικονομι-
κών προϋποθέσεων στους ανθρώπους που δεν διαθέτουν κεφάλαια και ούτε
μπορούν να τα δανεισθούν, τότε μπαίνουν σε κίνηση περίπλοκοι μηχανι-
σμοί. Και κατ' άρχην μια θέση πιο μεγαλύτερη της τιμής αυτών των ερ-
γατικών δυναμικών θα επιφορμισθώ να εξαλείψει ένα μέρος από τη ζήτη-
ση της εργασίας αυτής της κατηγορίας και να εξασφαλίσει την ίσοροπία
της υπάρχουσας ζήτησης με την προσφορά.

Εξ ουτέπειτα, η καπιταλιστική κοινωνία θα είναι άποχρημένη, βλεπόν-
τας την δύναμη της εργατικής τάξης να διαδράνει αυτή ή ίδια το άνω-
τομμένο άρλικό κεφάλαιο για τη συμπληρωματική αυτή παραγωγή μιας εδ-
ικοκυμένης εργατικής δύναμης, να άφαιρέσει ένα μέρος, προφανώς μικρό,
από τον υπερέαβα που έδιοποιείται για την παραγωγή αυτής της εργατι-
κής δύναμης - σκολές, άποτροφές κλπ. - * Η εξαίρετικά μεγάλη μετρίδτητα
των ποσών που εδοδεθεί ή έστιτική τάξη για τον σκοπό αυτό δείχνει την
πολύ μικρή σημασία και τον περιορισμένο χαρακτήρα των περιπτώσεων αυ-
τών μέσα σε μία σχετικά άναπτυγμένη καπιταλιστική οικονομία.

- II -

Και τώρα, έπειτα από όλα είπωθήκαν προηγουμένα για το πρόβλημα αυτό
σχετικά με την καπιταλιστική οικονομία, θα το άξετάσουμε και μέσα στα
πλαίσια της σοσιαλιστικής οικονομίας.

* Υποθέτουμε - όπως το θέλει ο ΒΕΡΤΕΛΙΝΓΚ - ότι η κοινωνία αυτή έφαρ-
μδζει συνειδητά τον νόμο της αξίας και μέλιστα με την καπιταλιστική τ-
του μορφή και περιεχόμενο - άπόδειξη ή άποδειξη σε ότι άφορξ τη ρωσική
περίπτωση έδοσε, όμως είναι έκδηλο, τη ρωσική γραφειοκρατία - όπλασή

δίνει στους βρώτες ότι, όπως θέλει ο Πάρις, το έσοδόναμο με άλλη μορφή της εργασίας που αυτό προσφέρει στην κοινωνία με τον τίς αναγκαίες διατάξεις, δηλαδή τις έξεις βασικά που προσφέρονται για σωβρευση κλπ., αλλά το έσοδόναμο της έξιας της εργατικής δύναμης, δηλαδή το κεφάλαιο από μια κωδάρη καπιταλιστική επικύρωση/πώ ή κάτω θα δοθεί τις έσωτερικές αντιφάσεις της άδης αυτής, ή ποια όμως κατά πρωτεύουτο τρόπο αποτελεί την πρωταρχική θεωρητική προπόθεση του ΠΡΟΤΕΡΟΤΗΤΑ/

Ετήν περίπτωση αυτή, όπως αναπτύχθηκε προηγουμένα, το μέγιστο της διαφοράς, που θα ήταν "οικονομικά αναγκαία", μεταξύ των μισθών θα ήταν 1,25 προς 2 και στην πραγματικότητα, όπως είδαμε, ακόμη μικρότερη.

Κανένας έξιας από τους παρόντες που μπορούν να άλλοιόσουν τη λειτουργία του νέμου αυτού μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία δεν μπορεί να παύει κανένα σοβαρό ρόλο: το μονοπώλιο στην εκπαίδευση είναι καταργημένο, ή κοινωνία δεν έχει κανένα λόγο να ενοχλεί τη διαφοροποίηση των εισοδημάτων, τέλος το είδος βιοτική έπικεσο που κληρονομήθηκε από τα παλαιά είναι στους διάφορους κλάδους δεν παύει κανένα σοβαρό ρόλο στη ρωσική περίπτωση, όπου διαμόρφωσαν ένα υπερύψηλο βιοτική έπικεσο για τα προνομιστικά στρώματα της κοινωνίας αυτής.

Και τώρα τι συμβαίνει αναφορικά με τη "σπανιδότητα" εργατικής δύναμης σε όρισμένους κλάδους της παραγωγής;

Όπως δείξαμε προηγουμένα, αυτό που έγγυεται τη σταθερή στρατολογία εργατικής δύναμης στους διάφορους κλάδους της παραγωγής και στο βαθμό που αυτό είναι αναγκαία δεν είναι ή διαφοροποίηση των άμοιβών. Έκτικη με το θέμα αυτό θα εξετάσουμε άμωως σε συνέκεια τις τρεις κύριες περιπτώσεις που είναι δυνατόν να παρουσιασθούν:

Ετήν πρώτη περίπτωση πρόκειται για τις έδωτερα κομιαστικές, άποθηκικές και άνοθυγιεινές εργασίες. Έχουμε τη γνώμη, ότι ή περίπτωση αυτή δεν αποτελεί πρόβλημα που ή άδης του είναι έξαιρετικά δύσκολη για μία σοσιαλιστική κοινωνία. Από τη μία μεριά ή έκθεση του προβλήματος αυτού είναι περιορισμένη και, από την άλλη, θα κληρονομήσει από την καπιταλιστική οικονομία μία κατάσταση όπου το πρόβλημα αυτό είναι άνο. Έν πάση όμως περίπτωση, ή κοινωνία θα πρέπει να προφέρει για τις εργασίες αυτές τη δυνατότητα άδης συμπληρωμής με τη μορφή, βασικά, μικρότερης εργάσιμης άμωρας και, έπικουρικά, με τη μορφή μιας άνώτερης άμοιβής από το μέσο όρο. Άκόμη και σήμερα στη Γαλλία, ΗΠΑ κλπ. ο μισός των μισθών είναι μεγαλύτερος από τον μέσο μισθό των κλάδων που άπαρτίζουν μία άνολογη έδωκευση, αλλά το έπιπλέον αυτό δεν ξεπερνάει το 50 ο/ο του μέσου μισθού.

Ετή δεύτερη περίπτωση πρόκειται για την προσωρινή έλλειψη, που είναι πιθανόν να παρουσιασθεί σε όρισμένους κλάδους, έλλειψη μη εδωκεμμένης εργατικής δύναμης ή γενικά έλλειψη που μπορεί να καλυφθεί με μία άλλη μετακίνηση εργατών, χωρίς να χρειάζεται να έδωκευση της άπικρούσης εργατικής δύναμης. Ετήν περίπτωση αυτή θα ήταν άπεραττο ένα "χρημιακό κίνητρο" για μία κτώπη περίοδο για ή άποκατάστασή ή κοινωνία. Η έλλειψη της εργάσιμης άμωρας στην περίπτωση αυτή δεν θα έξυπρητο τον έπιδωκεμμένο σκοπό. Η άβηση όμως αυτή θα περιορισθεί μέσα σε όρια πολύ στενά. Και όπως δείχνει το παράδειγμα της καπιταλιστικής οικονομίας, άδικυμάνσεις από 10 ο/ο μέχρι 20 ο/ο είναι άρετικές για ή έπιφέρουν το έπιδωκεμμένο αποτέλεσμα.

Die erste der drei Hauptgruppen der Gattung *Conium* sind die *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*. Die zweite Gruppe besteht aus *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*. Die dritte Gruppe besteht aus *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*.

Die erste der drei Hauptgruppen der Gattung *Conium* sind die *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*. Die zweite Gruppe besteht aus *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*. Die dritte Gruppe besteht aus *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*.

Die erste der drei Hauptgruppen der Gattung *Conium* sind die *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*. Die zweite Gruppe besteht aus *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*. Die dritte Gruppe besteht aus *Conium maculatum*, *Conium maculatum* und *Conium maculatum*.

Και τελικό άπομένει να εξετάσουμε την τρίτη περίπτωση που έχει διαφορετικό χαρακτήρα, με γενικότερη σημασία και ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον έπεται από τη ρωσική περίοδο. Πρόκειται για την περίπτωση των εργασιών που άπαιτούν μια ειδικευση περισσότερο ή λιγότερο σοβαρή. Πρόκειται για ένα πρόβλημα δι-θρορετικού χαρακτήρα, γιατί δεν άφορά τη διανομή της υπάρχουσας εργατικής δύναμης στους διάφορους κλάδους της παραγωγής, αλλά για αυτήν την ίδια την παραγωγή αυτής της εργατικής δύναμης. Το πρόβλημα έχει πολύ με γενικότερη σημασία, γιατί συνδέεται στενά με τα πολιτικά, πολιτευτικά και ανθρώπινα προβλήματα της μεταβατικής κοινωνίας. Τέλος το πρόβλημα αυτό έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ίδια τη ρωσική περίπτωση, γιατί η κυριότερη δικαιολογία της σταλινικής γραφειοκρατίας που ήθε προβάλλουν οι άπολογητές της στή-νεται στην περίπτωση "Έλλειψη" στελεχών στη Ρωσία και στη μεταβατική κοι-νία γενικότερα.

Κατ' άρχην, είναι περισσότερο από άπλοιο να μετεπανάστατική κοινωνία να άντιμετωπίζει εξαιολογητικά το πρόβλημα της έλλειψης ειδικευμένων εργατιών άναφορικά με το σύνολο ή και ένα μέρος της παραγωγής. Το λιγότερο που θα μπορούσε να πετ κανείς είναι ότι πρόκειται για την έπιλήρωση ενός παραγω-κού σκοπού: ήτοι συγκεκριμένα για την παραγωγή ειδικευμένης εργατικής δύνα-μης, σκοπός που είναι άνύλογο με άλλους άντικειμενικούς σκοπούς, όπως είναι ή παραγωγή μέσων παραγωγής ή κατανάλωσης, βελτίωση του έδαφους, κλπ.

Έδώ έχουμε να κάνουμε με ένα συντελεστή παραγωγής που είναι δευτερογενής και όχι πρωτογενής, για ένα συντελεστή του άπολου ή παραγωγής έξαρτή- από το έδαφος μιας εργασίας άλλης και σταδμητής. Έμεις άπορριπτούμε κατηγο-ρηματικά το σύνολο των "έπιχειρημάτων" που προβάλλουν οι καπιταλιστές και οι φασίστες, τα άποτα σήμερα ένουσιότητα άναυλάφρονου οι σταλινικοί, σκε-τικά με την κωταρκτική και άδυσωπητή έλλειψη άνώτερων μορφών εργασίας. Ταυ-τόχρονα, ή θέση μας βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με τον Μάρξ και τον Λένιν, άποστηρίζοντας ότι μέσα στη σύγχρονη κοινωνία υπάρχει έφροντα πρώτη ύλης για την παραγωγή όλων των άνώτερων μορφών εργασίας, με την μορφή μιας πλη-θώρας άτόμων που διαθέτουν την ύλη και τις ικανότητες που είναι άνοητες.

Έκινώντας από τη βάση αυτής της σοσιαλιστικής κοινωνίας οι άντιμετωπίζοι την ειδικευση αυτής της πρώτης ύλης σαν ένα έπιδικωμένο παραγωγικό σκοπό μέσα στα πλαίσια του γενικού της σκεδίου, ζητώντας προφανώς από την ίδια την κοινωνία να διαθέσει τα άναγκαία έξοδα για την έπιτευξη του. Για την έπιτευξη αυτού του άντικειμενικού σκοπού μια σοσιαλιστική κοινωνία όφ άντιμετωπίζει να καταβάλλει ιδιαίτερη προσοχή και να του δώσει και άπλυτη προτεραιότητα έφδου είναι άσομίνες και γνωστές οι γενικές κοινωνικές, πολιτικές και πο-λιτιστικές έπιπτώσεις του προβλήματος αυτού.

Άναφορικά με τη στρατολογία στους κλάδους αυτούς, αυτή μπορεί άλλιστα να εξασφαλιστεί, από τη μια μεριά, από το γεγονός ότι οι εργασίες αυτές έχουν μεγαλύτερη αξία και συνεπώς διασφαλίζουν και μια μεγαλύτερη άμοιβή, που μό-ρει να φθάσει το διπλάσιο του βασικού μισθού, και από το γεγονός ότι είναι, από την άλλη μεριά, από τον ίδιο τον χαρακτήρα τους πιο έντυστικές, χωρίς να μιλήσουμε για την άνομιόδημη ένανότητα της ένανόστασης να άνευριτοει μεσο στην εργατική τάξη κλήρος από έτομα προνιμισμένα με ένανότητες που προηγο-μανα νυγόνταν από την καπιταλιστική έπιτάλλευση.

Όμως, παρ' όλα αυτά, αν κανείς άποδέσει ότι παρυσιόζεται μια έπιμονη έλ-λειψη τέτοιων εργασιών σε μερικούς κλάδους ή και σε όλους, ότι είναι έντελέ-

The first part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the War Department. The letter is dated August 1, 1918, and is addressed to the Secretary of the War Department, Washington, D.C. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Robert Lansing.

The letter discusses the proposed transfer of the War Relocation Authority to the War Relocation Administration. The letter states that the War Relocation Authority was established by Executive Order on June 17, 1942, and has since that time been responsible for the care and custody of Japanese-Americans interned in the United States. The letter proposes that the War Relocation Authority be transferred to the War Relocation Administration, which was established by Executive Order on August 1, 1942.

The letter also discusses the proposed transfer of the War Relocation Authority's assets to the War Relocation Administration. The letter states that the War Relocation Authority has accumulated a large amount of assets, including real estate, personal property, and cash. The letter proposes that these assets be transferred to the War Relocation Administration, which will be responsible for their management and disposition.

The letter concludes by stating that the proposed transfer of the War Relocation Authority to the War Relocation Administration is in the best interests of the United States and its people. The letter is signed by the Secretary of the State Department, Robert Lansing.

παράλογο να υποθέσουμε, ότι μια σοσιαλιστική κοινωνία θα μπορεί και θα θέλει να λύσει το πρόβλημα αυτό με μια υπεραξέηση των μισθών σε αυτούς τους κλάδους. Μια τέτοια υπεραξέηση δεν θα έφερνε κανένα σοβαρό αποτέλεσμα στο έμεσο μέλλον, γιατί αντίθετα από αυτό που συμβαίνει, όταν ένα παρόμοιο πρόβλημα παρουσιάζεται στους κλάδους παραγωγής που απαιτούν μια υψηλότερη εργατική δύναμη και που μπορεί κανείς να την εξασφαλίσει με την μετακίνηση εργατών από άλλους κλάδους μέσω των διακυμάνσεων της τιμής της εργασίας, εδώ δεν μπορεί να συμβη το ίδιο, έσθον είναι δοσμένο ότι μια άλλη εργατική δύναμη δεν μετ' σχηματίζεται σε ειδικευμένη από τη μια μεριά στην άλλη, οπότε άκρμη και σε ένα ή δύο χρόνια από μόνο το γεγονός της πρόσφορης μιας ανώτερης μορφής.

*Αλλά μήπως θα ήταν δυνατόν η υπεραξέηση αυτή να μας δώσει το επιθυμητό αποτέλεσμα αποκλειστικά οφείδι μακρόχρονη προοπτική; Μήπως δεν θα παρακινούσε ένα πλήθος από άτομα να αποκτήσουν τις απαιτούμενες ειδικεύσεις παραδομένα από την προοπτική ενός ανώτερου εισοδήματος; Για μας η απάντηση είναι καθαρή και άπαιτογμη σαφώς όχι.

Και άρξη, έχουμε δείξει πως τα κίνητρα, που μπορούν να δώσουν τα άτομα να αποκτήσουν τις ειδικεύσεις αυτές, υπάρχουν ανεξάρτητα από την ύψωση της μορφής κίνου από το κανονικό. Επιπροσθέτα είναι φανερό ότι η μέθοδος αυτή που είναι βεβήστατα άσπτική δεν είναι δυνατόν παρά να καταλήξει σε μια αντίστροφη επιλογή, από ποιοτική έποψη, γιατί εκείνοι που θα κινήθουν για την απόκτηση των ειδικεύσεων αυτών δεν θα είναι οι πιο έκανοι, αλλά εκείνοι που θα διαθέτουν οικονομικές προτιμήσεις. Και αυτό άκριβώς είναι που μας οδηγεί στην καρδιά του προβλήματος.

Ο παραλογισμός της μεθόδου, άναφορικά με την παραγωγή ειδικευμένης εργατικής δύναμης, έγκριται στο γεγονός ότι αδύνατος την μοιρή αυτή της εργατικής δύναμης, δεν άλλάζει κανείς πώδου τους βασικούς συντελεστές του προβλήματος, το όποιο εξοκολουθεύ να τείνεται με τους ίδιους όρους. Γιατί, τον γιό του χειρόνοκτα εργάτη-που θα μπορούσε και θα ήθελε να γίνει πλ. άνδερρος μηχανικός, άλλά δεν έχει τα μέσα- το πρόβλημα δεν άλλάζει καθόλου από το γεγονός ότι σε του πουν: "Να γίνεις μηχανικός σε έχεις ένα άνδτερο εισόδημα". Προσθέτα στο τεράστιο άδθεμα άνθρώπινου έκανοτήτων βρίσκειται και πάλι το φρόγμα της έλλειψης οικονομικών μέσων, φρόγμα που είναι άξευκράστο από τα έννα περιπου όξικατα των άτόμων.

Συνεπώς, η σοσιαλιστική κοινωνία, όπως δεν έμπιστεύεται στο "αδδδρητο της άγορης" για την έκανοποίηση των άλλων άναγκών της, άκρμη περισσότερο δεν μπορεί να έμπιστευθεί στο αδδδρητο αυτό για την εξασφάλιση ειδικευμένης εργατικής δύναμης στην παραγωγή. Έκτετα με το πρόβλημα αυτό σε έφραμώς ένα όρθολογιστικό σκέδιο, που θα βασίζεται στον επαγγελματικό προσανατολισμό και σε μια συστηματική πολιτική επιλογής και άνάπτυξης των πιο έκανών άτόμων. Για με' τέτοια πολιτική θα διαθέσει τα απαιτούμενα έξοδα, τα όποτα όμως θα είναι οδσιαστικά κατώτερα από την κοινωνική δαπάνη που θα απαιτήσει η υπεραξέηση των μισθών των ειδικευμένων εργατών, γεγονός που εύκολα μπορεί κανείς να το άκαιοτάσει.

-III-

ΕΠΙΔΕΥΜΕΝΗ ΠΡΑΞΙΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Και τώρα θα προσπαθήσουμε να δούμε πως παρουσιάζεται το πρόβλημα από μέσα από πλάσια της ρωσικής γραφειοκρατικής κοινωνίας. Άμέσως, σε συνέχεια, λέμε

...the ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..

... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..
 ... ..

SECRETARY OF THE BOARD OF TRADE

... ..
 ... ..
 ... ..

δτι κίνουνας τόν αντιθετικό αυτό παραλληλισμό δεν είναι στις προθέσεις μας να αντιπαράθεσουμε τη ρωσική πραγματικότητα μπροστά στον καθρέφτη μιας "καθαρής" σοσιαλιστικής κοινωνίας, ούτε για να δώσουμε μετρίτες για τη σοσιαλιστική κουζίνα του μέλλοντος, αλλά να ερθεσουμε ένα πρόγραμμα άδυναμίας στο κέντρο της επικρατούμενης έκνομιςτικής εξαπάτησης απ' αυτούς που θετικά ή με επιτηδείο συνδυασμό διαπιστώσαν και παραλέξαν, φλυαρίων και παρασκηνίων εκπαιδευτικού κυνικού ήσανδύτου να δικαιολογήσουν τη γραφειοκρατική έκμεταλλευση με οικονομικά και "μαρξιστικά" επιχειρήματα.

Και κατ' αρχήν δε κέρουμε τα ίδια τα αντικειμενικά δεδομένα. Σύμφωνα με τους αριθμούς που αναφέρει ο Ξέλιος ο ΒΕΤΣΕΛΗΝΙΗ ποσά είναι, εκάστου, γεννηγιστάς και τους όποιους μπορεί κανείς να επιβεβαιώσει από πάλε πλευρές, ή έρωρήθησ τών μισθών αρχίζει από 110 ρούβλια τόν μήνα για τόν άλλο κερώναντα εργάτη και φθίνει μέχρι τα 25.000 ρούβλια τόν μήνα για τες κορυφές της γραφειοκρατίας. Τα στοιχεία αυτά άφουδον συγκεκριμένα τό 1936. Τό τελευταίο ποσά 25.000 ρούβ. δεν καθόλου μία εξαίρεση. Άλλωστε και ο Ξέλιος ο ΒΕΤΣΕΛΗΝΙΗ αναφέρει ότι: "πολλοί τεχνικοί, μηχανικοί, δικαστικοί εργοστασίων κέρουον 2.000 και 3.000 ρούβ. τόν μήνα, δηλαδή 20 και 30 φορές περισσότερο τόν κατώτερ εργατικό μισθό". Αναφέρει επίσης κι "έλλες ενδοίμεσες κατηγορίες στην έρωρήκη αυτή κλίμακα με εισοδήματα 7.000, 10.000 και 15.000 ρούβ. τόν μήνα".

Όντως, έδώ βρισκόμαστε μπροστά σε μία πυραμιδική κλίμακηση τών εισοδημάτων, που ή σχέση τους είναι, στις άριστες περιπτώσεις, 100 προς 25.000 ρούβ. ήτοι 1 προς 250. άναφορικά βέβαια με τους μισθούς σε Χρήμα. Γιατί ήν κάνει κανείς τους όπολογισμούς με βάση τόν λεγόμενο κοινωνικό μισθό, ο όποιος ήτι μόνον δεν μειώνει τήν άνομιότητα αυτή αλλά τήν αυξάνει δεδομένου ότι έννοει αυτούς που κέρουον τες μεγαλύτερες άμοιβές, ότι άποκρυσήν να δικαιολογεί τή διαφορά άδυστασης άδικιας στη βάση και στην κορυφή της πυραμίδας αυτής τών εισοδημάτων. Έμετες έδώ θα κίνουμε άδρο στη γραφειοκρατία τόν κοινωνικό άποδο μισθό και δεν θα κίνουμε τους όπολογισμούς μας με βάση αυτόν, αλλά με βάση τους έλλοιμους αριθμούς 1 προς 250 που μιας είναι πάραπολύ άδικός για ή άποδείξουμε ήττον και βέλουμα.

Κι έδώ προβάλλει τό έρώτημα: Ποιά είναι τα επιχειρήματα έκείνων που προσπαδούν να δικαιολογήσουν ή να εξαγγίσουν τήν περίστασι αυτή διαφορά; -1. "Οτι ή άξια της εργατικής δύναμης πρέπει να διαφέρει άναλογα με τό βαθμό της εκδίκευσης. Πάνω σε αυτό δεν θα επικρίνουμα πολύ, γιατί προηγούμενα δείξαμε, ότι μία διαφοροποίηση με βάση τήν άξια της εργατικής δύναμης περιορίζεται σε πολύ στενά πλαίσια και δεν μπορεί να ξεπεράσει τό δικαίωμα. Άρα τόν με βάση τόν νόμο της άξιας, άπως τόν άντιλαμβάνουσαν ο κάρζ, τα άνώτεροσ τρώματα της ρωσικής κοινωνίας κέρουον 40, 15 και 125 φορές μεγαλύτερα εισοδήματα, από αυτά που έκρεπε να κέρουον με βάση τήν άξια της εργατικής τους δύναμης.

-2. "Οτι ή αξία τών εισοδημάτων τών "εξοικειμένων εργατών" πάνω από τήν άξια τους γίνεται μία να προσελευσθόν οι εργαζόμενοι στους κλάδους έκείνους που κέρουον τόν έλλειση έκδικευμένης εργασίας.

Άλλά γιατί οι εργαζόμενοι αυτοί έλιπαν από τους κλάδους αυτούς; ή ήνω λόγος τού ότι οι εργαζόμενοι αυτοί ήταν κομιαστικοί, ένθυμεινός και άνομιτικοί; ή ήνω λόγος ήτι. Ποτε δεν άκούσθηκε ότι στη Ρωσία κέρουον εργαζόμενοι για τέτοιου είδους εργασίες. ή ήνω λόγος, ήν κέρουον άπο τούτα έλλειση, "τά στρατόπεδα εργασίας και άναδίαπαιδαγώγησ" άπέρλαν και άπέρουον για κομ-
-Τ. ΒΕΤΣΕΛΗΝΙΗ, "LA PLANIFICATION SOVIETIQUE", σελ. 62.

The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is found that the country is in a state of general depression, and that the people are suffering from want and distress. The cause of this is attributed to the war, and the consequent destruction of property and the loss of life. The report also mentions the fact that the government is unable to meet its obligations, and that the country is in a state of financial ruin.

The second part of the report is devoted to a detailed account of the operations of the government during the year. It is found that the government has been unable to carry out its policy, and that the country is in a state of anarchy. The report also mentions the fact that the government is unable to meet its obligations, and that the country is in a state of financial ruin.

The third part of the report is devoted to a detailed account of the operations of the government during the year. It is found that the government has been unable to carry out its policy, and that the country is in a state of anarchy. The report also mentions the fact that the government is unable to meet its obligations, and that the country is in a state of financial ruin.

λθθουν την Ελλείψη αβτή. Όμως οι εργασιες που άμείβονται πιδ πολύ είναι γνωστέ σε όλους, ότι είναι οι λιγότερο κουραστικές, οι περισσότερο εκάχρηστες και οι λιγότερο άδουγυεινές που θα μπορούσε κανείς να βρει. Τό άσολο τών εργασιών αβτών είναι εργασιες "στελεχών". Γι' αβτό ή γραφειοκρατία και οι σύμφοροι της έχουν αναγάγει τό πρόβλημα αβτό σε πρόβλημα "Ελλείψης στελεχών". Άλλή, όπως είδαμε προηγομένα, στην περίπτωση μιας τέτοιας Ελλείψης στελεχών, ή άθεση του εισοδηματος τών κατηγοριών αβτών δέν έχει κανένα άποτέλεσμα, γιατί δέν άλλάζει σε τίποτα τόβ όρους του προβλήματος. Άλλωστε, πώς μπορεί να εξηγηθί διαφορετική τό γεγονός ότι, επειτα από όσακτιες άδοληφτες ρες γραφειοκρατικής έξουσιας, ή Ελλείψη αβτή επιμένει και όξύνεται, έν κρινει κανείς από τή σταθερή διεύθυνση του άνογματος της φαλδίας άνάμεσα στα εισοδηματα και τήν εξακολούθητική έξευση τών προνομίων. Αβτό άποτελεί μία επιβεβαίωση πέρα από άβτη τού ισχυρισμού μας σκετική με τό παρλόγο της μεθόδου αβτής, ή όποια άποτίθεται "έχει προορισμό να εξαλειφει τήν Ελλείψη αβτή.

Και πώς προκιντός να εξηγησει κανείς τήν έκναφορά του πολυόδπανου συστήματος της έξουσιας Έκπαίδευσης μετά τό 1940; Γιατί είναι φανερό, έπισης, ότι υιοθετώντας - και γνωρίζει κανείς πολύ καλά γιατί - αβτή τήν πολιτική της υπερβολικής διαφοροποίησης τών εισοδημάτων τή ή λση του προβλήματος "της Ελλείψης στελεχών", δέν έμποδίζεται κανείς καθόλου ή μλλον δέν άπαλλάσσεται από τό να επιδιώξει να αβήσει τήν παραγωγή είδικευμένης εργατικής δύναμης με άποτελεσματικά μέσα. Άντ' γι' αβτό, ή γραφειοκρατία, καταναλώνοντας κατά τόβς μετριότερους όπολογισμούς τό 60.0/0 του καταναλωτικού εισοδηματος για τόβ έξοο τών έαυτού της με τό πρόβλημα να καθύει τήν "Ελλείψη" είδικευμένης εργασίας, δέν επιτρέπει σε αβτους που είναι ή μοναδική έπιδα για τό ξεπερασμα της Ελλείψης αβτής, όπλαδή σε όλους εκείνους που δέν είναι παιδιά γραφειοκρατών, τήν άπκτηση είδικευτήτων για τίς όποιες παρανοούνται συνεχώς. Όμως, τό ένα όκατο, από όσα καταβροχθίζουν τή γραφειοκρατική παρτία, ό ή ταν άριετό μέσα σε πέντε χρόνια να μας δώσει πληθώρα στελεχών χωρίς προηγόμενο στην ιστορία.

Η διαφοροποίηση αβτή τών εισοδημάτων έχει μόνον δέν λύνει τό πρόβλημα της Ελλείψης στελεχών, άλλα και τό όξύνει, όπως είδαμε προηγομένα. Έκτετικά με τό πρόβλημα αβτό βρισκίμαστε μπροστά στο έξοο αβτους, τό όποιο συναντίμε και στην περίπτωση της συσάρευσης: τήν ιστορική δικαιολόγηση τήν όμελιωσαν στο χρημάδ έπιπεδο της συσάρευσης στη Ρωσία, ένθ στην πραγματικότητα ή άρτι παραγωγική κατανάληση της γραφειοκρατίας κι' αβτή ή έξοο ή γραφειοκρατίας είναι τό κύριο έμπόδιο για τή συσάρευση αβτή. Κατά τόν έξοο τρόπο και συγκεκριμένα με τήν "Ελλείψη στελεχών" προσπαθούν να δικαιολογήσουν τή γραφειοκρατία και τά προνόμια της, τή στιγμή μέλιστα που ή γραφειοκρατία αβτή ένεργει συνείδηση για τή διατήρηση της Ελλείψης αβτής. Και κατά τόν έξοο έπισης τρόπο έρχονται και οι άστοι που πολλές φορες μας κανονάρχικες, ότι τό καπιταλιστικό καθεστώς είναι άναγκαίο, γιατί τόκα οι εργαζόμενοι δέν είναι έκανό να όικονόσουν τήν κοινωνία, χωρίς όμως να προσδόνουν, ότι για τήν όποτιδήποτε αβτή "ένικανότητα" δέν φταει κανένας άλλος, παρά οι συνόηκες στις όποιες αβτό τό έξοο τό καπιταλιστικό καθεστώς έχει καταδικάσει τόβς εργαζόμενους. 1

Επισημάνσεις:
 1. Η Ελλείψη στελεχών είναι ένα πρόβλημα που αφορά όλους τους εργαζόμενους και όχι μόνο τους γραφειοκράτες. Η λύση του προβλήματος είναι η κατάργηση της γραφειοκρατίας και η άμεση παραγωγή είδικευμένης εργατικής δύναμης.
 2. Η συσάρευση των εισοδημάτων είναι η μόνη λύση που μπορεί να λύσει το πρόβλημα της Ελλείψης στελεχών.
 3. Η γραφειοκρατία είναι η αιτία της Ελλείψης στελεχών και η αιτία της άδικης κατανομή των εισοδημάτων.
 4. Η άρτι παραγωγική κατανάληση είναι η μόνη λύση που μπορεί να λύσει το πρόβλημα της Ελλείψης στελεχών.
 5. Η άρτι παραγωγική κατανάληση είναι η μόνη λύση που μπορεί να λύσει το πρόβλημα της Ελλείψης στελεχών.

1877. The first of these was the "Lancet" which was founded in 1823. It was the first of a series of medical journals which were founded in the second half of the nineteenth century. The "Lancet" was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century. The "Lancet" was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century.

The second of these was the "British Medical Journal" which was founded in 1851. It was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century. The "British Medical Journal" was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century.

The third of these was the "Medical Record" which was founded in 1853. It was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century. The "Medical Record" was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century.

The fourth of these was the "Medical Times" which was founded in 1854. It was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century. The "Medical Times" was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century.

The fifth of these was the "Medical Gazette" which was founded in 1855. It was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century. The "Medical Gazette" was the first of a series of journals which were founded in the second half of the nineteenth century.

Ενώ τα πράτα μεταναστευτικά κέντρα, όταν πρόσθεσαν στο δόξο "οικολογίας" και στοδο τεχνικός όδηγός όμοιός, από και άρχήν τό έκαναν για νδουγκραφή- σου ένα μεγάλο όδηγός στελεχών που είχαν την όση νδ φήμον για λόγους κρι- σης πολιτικός και σε συνείδηση όν ένα μέτρο καθάρη μεταβατικός που άποστο- σό νδ όδαιε στοδο έργαζόμενος τη δυνατότητα νδ μοηγετόδου κοινός σόδ στελέ- χη από, περιμίνοντας όν ή διαπαιδαγώγη στελεχών όδ άποφάσε έπιτολόδοτα.

Από τότε όμας πέρασαν διόδολες όδοόδο κροναία και από που έκοτε όδοόδο- με, είναι ή δημιουργία προνοών από και όδορ της γραφειοκρατίας, έπιδοση και έντοση τους, ή κροταλοποίηση της γραφειοκρατίας και ή κροτοποίηση τών στρα- τών της, όλοόδη ή προόταση της κομμοκλισης κοινωικής τους όδοση με τό μο- νοόλο πάνω στην έπιδοση, κονοόλο που βάδισε έπιγαρωά με την έπιδοση- τική συγκέντρωση της οικονομικής και πολιτικής έπιδοσης σόδ όλοια τους και είναι συνδοδεμένο με μια συνείδηση πολιτική, που είναι προνατολοόση στην ένδοόδη ένδο προνομοόου στρατόμας σε όλοια όδο-σοδο τομετά, στραία που οικονομικά, πολιτικά και κοινωικά έπιδοση από την καθάρη λεγόμενη γραφει- οκρατία, σε φρονομένο της έκ τού μηδενός, ΕΧ ΗΝΗΛΟ-έπιδοση μεσε τερατόδο- της κολλόδοσης γραφειοκρατίας, μετά την "κολλόδοση" της γεωργίας, έπιτο- λέέέεωρητ όδοόδοση. Η πολιτική όδη συγκληρόταη και με τόν προνατολό, προς μια έντονη διαστρωμάτωση σε όλοια τής κροτολής της όδοη κάτω από την έδολογική μέσο τού όδηνα τάχα έναντίου "του έπιδοτικού κροτομοισού".

Έπιδοόδοτα έμας, ότι έδο προνοταη ναυαίε προνοτα σε μια διακροτοποίηση έπιδοόδοτων που όν έκει κροτα έπιδοτας όδοση όδο με την έδα της προνοτο- μένης έργατικής όδοναης, όδο και με μια πολιτική "προροτομή νδ προνατο- λισής τοδο έργαζόμενος στοδο διόδοσης της κροτοής, όδομα με τής έδοόδο τού "έδοου". "Ματα από από, μεσε σε μοποροτε ναυαίε νδ κρο- τοόδοτα απόδο, που με οικονομικά έπιδοόδοτα προνοόδογν για έπιδοόδο- σου όδη την κροτοόση προγμάτων;" μετά έπιδο έμας, ότι ολατικά με τη γρα- φειοκρατική έπιτοόδοση καθόου τού έδο οόλο τού κροτοή έπιδοση, όν απότη που έπιδο έ ΒΑΣΙΛΙΑ έπιδοταη στην κροταλοτική έπιτοόδοση.

Έμας μεσε που, ότι όδοόδοτα τους είναι νδ καθόου απότη τή οόλο. Έδοδ έ- παντοόδο: ότι άναμοροόητη είναι έπιδοτα τους. Έπιτο, όμας, που όν είναι έπιδοτα τους, έπιδο καθόου τόν οόλο από, είναι τό νδ κροταόδοση στην κροτοόση. Και τούτο, ματα, έκοτ τών άλλων, όδν μοποτ ναυαίε νδ έπιδο- όδο, ότι: τή έπιδοόδοτα με τή όδοτα προνοόδοση νδ έπιδοόδοση τών έπιτοαλοοτικών στρατών της κοινωίας με την "οπανόδοση" τών συνταλοτών της προγώγη, τοδο έπιδοτα συνταλοτές τή στραία από διόδοση - έ τίκος κ.κ. από τη "οπανόδοση" τού κροταλοή, ή έγγελος προόδος από τη "οπανόδοση" της γής... και τή γραφειοκρατικά έπιδοόδοτα από τη "οπανόδο- τη" έπιδοομίνης έργασίας - άποόδοση πάντοτε τη οόση πάνω στην όδοα σε όδοτα οικονομολόγιο έπιδοόδοση τής έπιδοτα τους για νδ έπιδοόδοση τών έπιτοαλοοτικών.

Όμας, για έναν έπινατοότη κροτοή σε συλλογισμο απόδο όδο έπιδοτολο- γοόν, όδο έπιδο έψηγον έκοτε. Και τούτο, γιατί απόδο οι κροτοοκροτοί όδοι τών από πάνω συλλογισμών άπαιτοών μεσε έψηγηση. "Αν έδοόδη ναυαίε κ.κ. ότι ή "οπανόδοση" ή ή προνοτο και ή έψηγη κολλοέργατοής γής "έψηγη" την έγ- γελο προόδο και τής διακροτοόσης της, τότε γεμνέται τό έρωόημα: -1. Ποίος είναι ο γεμνέος βόδοος πάνω σόδ έπιδοτα σερτίεται τή όδοσημα από σόδ όδοτα συνταλοτή ή οόδοση από με την προνοτο και τή έψηγη, απόδο είναι οι έπιτοοκροτοί και κοινωικές προνοόδοσεις

2. Και προνοόδο

-2. Κατ' έρμηνεία, γιατί ή πρόσδος αυτή, που καίει τόν δημοκρατικό τόπο άδικημένους ύλο, πρέπει να μεταληματιση και να "δημοκρατιοποι-
 θεη" προς όφελος άλλς κοινωνικής τάξης, της τάξης τών γαιοκτημόνων;
 "Ο πόρος και ή άδην εύχυν ήδη διαπιστώνει, ότι ή "έθνομιοσύνη" της
 γής, δηλαδή ή κατοχήση έν έμ- της εύγειας προσόδου, αλλά ή μεταλήματιση
 ούδς της σε είσοδήμα μέλλς κοινωνικής κατηγορίας άνορθών είναι ίδεόδης
 και ταλιωτική είκοδίκηση. Είναι πρόγματι έκδηλο, ότι ή άδική τάξη, εν
 άδην δέλεται τήν άρχή της εύγειας προσόδου σέν μέσω "έξωορδίσσης μέ
 τήν προσφορά και τή εύχρηση τών άπορδών της φύσης" και "έξελίξης άνο
 τήν άγορά άναγών που όδν έκφοδόνται σε Χρήμα", όδν καταλαβαίνει γιατί
 αυτή ή τιμή της γής σε έκρεσε να είναι προς όφελος τών γαιοκτημόνων. Καί
 τόστο, γιατί είναι δεδομένο, ότι για τήν άδική τάξη να γίνει μονοπώλιο όδν
 δικαιολογείται, υπό αυτή ή έδία άνοει έκδικά μέ τό κεφάλαιο. Προφανές ή
 ίδεόδης αυτή και ταλιωτική είκοδίκηση όδν κατάληξε σε κανόν άποσέλειμα
 και "άρχης για γενικός πολιτικός λόγους και, προπαντός, λόγω της γρήγο-
 ρής σέσημης της τάξης τών και ταλιωτών και τών γαιοκτημόνων.

Εί ποί είναι θεωρητικό παράδειγμα δέλεται, ότι κι έν έκδηλο δέσηη να είς
 τήν άρχή της "σπανιδότητας" σέν ρυθμιστική άρχή της οίκονομίας, που στήν
 πραγματικότητα είναι μέρ μοστικοποίηση έντιδραστική, όδν μπορεί κάδδλου
 να καταλήξει στήν έντιδρωση είσοδήματων που άπορδών έκδ "σπανιδότητα"
 αυτή σε όρισμένςς κοινωνικές κατηγορίες. Εί όδνα αυτό τό κωτάληξη και
 ή "εσοοοταλιωτική" έκέσης σκόλη και έκιδίκησε να διατηρήσει, ταυτόχρονα,
 τών ρυθμιστικό χαρακτήρα της "σπανιδότητας" τών έσοδών και άπορδών και
 να όδσει στή είκοδίκηση της κοινωνίας τό είσοδήματα που άπορδών άδούτην.

Γιά τήν περίπτωση που μέλλς έπισκόληξε, έλας σε έξηγήσει έκδικά μέ τή
 "σπανιδότητα" είδικιμένης έργασίας στη τάξια όδνα (δικαιολογηση, όδτη και
 ένσησών τήν είκοδίκηση τών είσοδήματων, που άπορδς έκ'αυτήν τή "σπανιο-
 τέτη", άνο μέρους της γραιοκρατίας. "Έπες έν άναφερόμε να είς σε όν το
 έκδς άνοτρήρα της ρωτικής οίκονομίας, δηλαδή σέν μονοπώλιο που άνοειται
 έκδ τή γραιοκρατία από οτις προοδίσσης παραμύθι γενικά και της πα-
 ραγωτής είδικιμένης έργασίας είδικίτερα." "Όταν κοι νόημα να είς τήν τάξη
 έκδς είκοδίκηση της ρωτικής κοινωνίας, τότε όλα ένσησονται και ταυτόχρονα
 "δικαιολογούνται". Η είκοδίκηση, έμιας, αυτή - που είναι έντιλογη μέ τή εί
 κωλόδηξη τήν δικία ίστορικά μπορεί να όδσει να και ταλιωτική
 σέσημα και σέ ρωτικό έκδηη - όδν είναι δυνατόν να μέλλς ποίς παρδία.

Η είκοδίκηση αυτή σματάει έκδς δικία άρχή ή δυνάστη της έντι-
 ταλλουσίνων υφών να άνατρέψουν τό καθεστός της έκιντίλεισης είς
 αυτό λέγεται "Ράλική άνοκρατία" ή πλ., είς "ένσησ ίορκενικόν σοσιαλί-
 στικόν άνοκρατίων", έντιδότητα της δικίας τό μοναδικό κατάρτα είναι α-
 τή ή έδία ή άνοκρατική όδση.

* Άπόση: "Α. Ηναέρδης

The following text is mirrored from the reverse side of the page and is largely illegible due to blurring and bleed-through. It appears to contain a list or series of entries, possibly related to a collection or inventory.

This section contains the main body of handwritten text, also mirrored from the reverse side. The text is very faint and difficult to decipher but seems to consist of several paragraphs or sections of notes.